

GÖTEBORGS UNIVERSITET
HANDELSHÖGSKOLAN

Riskkapitalbolag-Carried interest

Är beskattningen en obstruktion för standarden IAS 18?

Magisteruppsats i externredovisning
Författare: Robert Kuprés
Handledare: professor Thomas Polesie
Höstterminen 2012

Förord

Önskar framföra ett stort tack till mina närmsta anhöriga som har visat förståelse samt gett sitt fulla stöd till mig under hela arbetets gång med denna magisteruppsats. Jag vill även framföra ett tack till professor Thomas Polesie för de första kreativa stegen som Ni tog och gav till mig. Men även för en del suggestiva tankar och lösningar på vägen för denna magisteruppsats. Professor Thomas Polesie skall även ha en eloge för sitt eminenta sätt att kunna hålla i slutseminariet. Samtidigt med detta har han varit kapabel och kompetent att slutföra seminariet på ett kvalitativt sätt. Likaså vill jag framför ett tack till universitetslektor Kristina Jonäll för den kreativitet och konstruktiva kritik som hon har bidragit med på sitt diplomatiska sätt. Även ett tack skall framföras till all personal på Skatteverket som varit behjälpliga i mitt arbete med denna magisteruppsats. Tackar framförallt chefen Jan Erik Bäckman på analysenheten vid Skatteverket samt Ulf Petersson på företagsenheten vid Skatteverket för att ni tog er tid att hjälpa till.

Sammanfattning av magisteruppsatsen

Examensarbete i företagsekonomi, Handelshögskolan vid Göteborgs Universitet, Externredovisning Magisteruppsatts 15 hp, HT 2012.

Författare: Robert Kuprés

Handledare: professor Thomas Polesie

Titel: Riskkapitalbolag-Carried interest: Är beskattningen en obstruktion för standarden IAS 18.

Bakgrund: Är den att en problemdiskussion har förts om själva beskattningen för vissa delägare som investerare i riskkapitalfonder det vill säga den om en carried interest. Skatteverket har specialgranskat sedan år 2007 de riskkapitalfonder som har någon anknytning till Sverige. Skatteverket har inriktat sig för sin granskning på hur den specifika del av själva vinstdelningen som uppstår vid avyttring av ett portföljbolag skall beskattas, t.ex. Nordic Capital. Det vill säga till vilket inkomstslag skall man klassificera carried interest i. Avvägningen kommer att ske för carried interest mellan inkomstslagen inkomst av tjänst eller en inkomst av kapital.

Syfte: Syftet med denna uppsats är att utvärdera huruvida redovisningsstandardens IAS 18 påverkas av den gällande skatterätten. Samt att lyfta fram frågeställningar och eller omständigheter kring redovisningen som skulle kunna underminera själva redovisningsstandardens syfte.

Avgränsningar: Denna magisteruppsats avgränsar sig till att utgå från ett företagsekonomiskt perspektiv. Detta innebär att fokus kommer att ligga på externredovisningens intresse och höga krav för hanteringen av olika affärshändelser. Vikten för de gällande redovisningsprinciperna som gällande standard är det primära målet. Men i ett pedagogiskt syfte kan denna avgränsning pragmatiskt vidgas efter behov.

Metod: För denna magisteruppsats används den juridiska metoden.

Resultat och slutsatser: Är att redovisningsstandardens IAS 18 undermineras av carried interest. Jämte detta att det finns en inbyggd riskmekanism mellan beskattningsrätten och statens fiskala intresse om inte IAS 18 skulle efterlevs. Samt att det kan uppstå ett incitament för skatteflykt hos riskkapitalbolag rörande skattelagstiftningen.

Förslag till fortsatt forskning: Ett förslag till vidare forskning är vad som skulle behövas för att göra intäktredovisningen stabilare så att man skulle kunna reducera företagets justeringar för sina finansiella rapporter. Jag menar att det är inte bara företagsskandalen Prosolvias som detta har varit högst aktuellt för utan även så att detta har visat sig vara nödvändigt för riskkapitalbolagen Nordic Capital och IK Invest.

Nyckelord: Prosolvias, Nordic Capital, IK Invest, IAS 18, skatteflykt, generalklausul, legalitetsprincipen, rättssäkerhet, skatteförmågeprincipen, redovisning, carried interest, inkomstslaget av kapital, inkomstslaget av lön, riskkapitalbolag, och system.

Förkortningar

BFL	Bokföringslagen
DS	Departementsserien
FAR	Föreningen auktoriserade revisorer
FASB	Financial Accounting Standards Board.
IAS	International Accounting Standards
IAASB	International Auditing and Assurance Standards Board
IASB	International Accounting Standards Board
IFRS	International Financial Reporting Standards
IL	Inkomstskattelag (1999:1229)
Prop.	Proposition
RedR	FAR:s rekommendationer och uttalanden
RF	Regeringsformen
SAL	Lagen (2000:980) om socialaavgifter
SFS	Svensk författningssamling
SOU	Statens Offentliga Utredningar
ÅRL	Årsredovisningslagen

Terminologi

Carried interest	En särskild form av fördelningsmodell avseende avkastning på investeringar; som görs i de fonder som vanligen etableras av riskkapitalbolagen; i samband med investeringar i så kallade portföljbolag.
Civilrätt	Samlingsbeteckning för alla de regler och bestämmelser som i första hand tar sikte på enskilda, fysiska och juridiska personers, rättsliga förhållande.
God redovisningssed	Normer och praxis för bokföring samt bokslut.
God revisions sed	Det sätt på vilket en revision skall utföras.
God revisors sed	Yrkesetiska regler för revisorer.
Nulla crime sine lege	Inget straff utan lag.
Nullum tributum sine lege	Ingen skatt utan stöd i lagen.
Praxis	Synonymt med rättspraxis.

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning 6

1 Inledning 8

1.1 Bakgrund och problem 8

1.2 Syfte 10

1.3 Metod 11

1.4 Avgränsning 12

1.5 Trovärdighet 12

1.6 Källkritik 12

2 Teoretisk referensram 13

2.1 Historisk bakgrund 13

2.2 Bokföringslagen (1999:1078) 14

2.3 Årsredovisningslagen (1995:1554) 15

2.4 God redovisningssed och rättvisandebild 15

2.5 IASB:s föreställningsram 16

2.6 Försiktighetsprincipen 16

2.6.1 Matchningsprincipen 17

2.6.2 Realisationsprincipen 17

2.6.3 Kvalitativa egenskaper 17

2.7 Intäkter med standarden IAS 18 17

3 Beskattningen 19

3.1 Bakgrund 19

3.2 Berörda delar av beskattning för carried interest 22

3.3 Inkomstslaget inkomst av tjänst 23

3.4 Inkomstlagen inkomst av näringsverksamhet och kapital 24

4 Riskkapital 25

4.1 Historia 25

4.2 Struktur uppbyggnaden för riskkapitalet samt riskkapitalfonderna 27

4.3 Implikationen för carried interest och begreppsförklaring 30

4.4 Statens offentliga utredning och Skatteverket 32

4.5 Inkomstskattelagen och Skatteflyktslagen 35

4.6 Legalitetsprincipen medborgarnas garanti för rättssäkerhet 36

5 Empiri för Nordic Capital 39

5.1 Bakgrundsfakta för Nordic Capital 39

5.2 Skatteverkets argumentation i ärendet Nordic Capital 40

5.3 Kontrollen inom Nordic Capital 41

5.4 Portföljbolagets värdetillväxt 42

5.5 Klassificeringen av carried interest 43

6 Empiri för IK Invest 44

6.1 Bakgrundsfakta för IK Invest 44

6.2 Konstruktionen för IK-gruppen 45

6.3 Skatteverkets argumentation 46

6.4 Klassificeringen av carried interest 47

7 Diskussion 47

8 Slutsats 56

8.1 Förslag till fortsatt forskning 57

8.2 Postum för Nordic Capital och Prosolvia 58

Källförteckning 60

1 Inledning

1.1 Bakgrund och problem

Ett skede av en rad olika ekonomiska skandaler har avslöjats de senaste decennierna. Bolag så som exempelvis Enron och World COM har skakat om finansvärden runt om i världen med ett oaktsamt ekonomiskt förhållande. En konsekvens av dessa skandaler blev att bolagens olika intressenter led stor ekonomisk skada. Långgivare, borgenärer, kunder, leverantörer, anställda och aktieägare är några som i olika grad har tagit skada av den högst ansvariga företagsledningens vårdslösa beslut i respektive bolag.

År 2001 kom sanningen ikapp Enron och den ekonomiska skandalen var nu ett faktum. Bolaget Enron var under denna period USA:s sjunde företag sett till sitt marknadsvärde och hade förtiden gjort en enastående expansion. Bolaget hade byggt upp en avancerad bolagsstruktur och som var ämnad att användas långt utanför det som var lagligt och den så kallade "gråzonen". Med Enrons mycket raffinerade företagsstruktur implementerade Enrons företags ekonomiska position. Enron presenterade ett imponerande resultat så väl som marknadsvärde men dessvärre hemlighöll man både skulder och förluster för företagets intressenter. Enrons chefer insåg och visste vilket öde som väntade företaget och såg därför till att sälja sina egna aktier för att förekomma bolagets konkurs. Åtskilliga av aktieägarna förlorade stort på sina aktier vilka hade tappat sitt ekonomiska värde. Sämst var det förmodligen för Enrons egna anställda, vars framtid nu helt och hållet hade raserats; igenom att deras pensioner och besparingar hade gått om intet.¹

De ansvariga för Enrons revision var bolaget Arthur Andersen. Bolaget Arthur Andersen rankades under denna tid som ett av de fem största inom sitt affärsområde. Men Arthur Andersen kom inte bara att inneha ansvar för företagets revision utan jämte detta därtill även bidra till en konsultfunktion för Enrons bolagsledning. Här vid fanns utöver detta även uppdrag, inom Enron, för att kunna bidra med den löpande verksamheten i olika ekonomiska funktioner.² Kulmen för skandalen kom när personal från revisionsfirman Arthur Andersen kom att erhålla chefsposter inom bolaget Enron. Granskningen av rättsfallet Enron kom att visa att revisionsbyrån, Arthur Andersen, delvis varit medvetna om Enrons olika ekonomiska transaktioner. Jämte detta uppstod även misstankar om att man försökte dölja de olika ekonomiska förhållandena som hade varit i Enron. Detta i sin tur genom att revisionsfirman, Arthur Andersen, hade vidtagit en rad olika åtgärder för att förstöra avgörande dokument när skandalen var en realitet.³

Men även i Sverige finns redovisningsskandaler så som Prosolvias. Ett IT-företag som stod åtalat för att ha redovisat sina intäkter på ett felaktigt sätt under året 1997. För detta kunde Prosolvias undanhålla för sina intressenter en bolagsförlust på 62 miljoner kronor och redovisa en vinst istället på 80 miljoner kronor. Anledningen till detta var bland annat den att de hade redovisat affärsavtal som inte var fullständigt genomförda för redovisningstillfället. Underförstått med detta så borde inte detta ha redovisats som en intäkt för denna period enligt åtalet. Prosolvias kom jämt allt att frias av Göteborgs Tingsrätt från åtalet; det vill säga att bolaget inte hade gjort sig skyldiga till att ha redovisat sina fakturor på ett felaktigt sätt. Men i

---

¹ Quinn Mills 2002, ss.50-51

² Henriksson 2002

³ McLean, B & Eklind, P 2003 s.406

domen för Prosolvias kan man läsa att domstolen ger uttryck för att företaget valda redovisningsprinciper var utmanande.⁴

Denna problematik kring hur ett bolag skall redovisa sina intäkter enligt standarden IAS 18 och hur olika affärsavtal kan komma att påverka bolagets inkomst; har väckt Skatteverkets stora intresse för riskkapitalbolagens verksamhet här i Sverige. I fokus för Skatteverket granskning har riskkapitalbolagens carried interest stått. Problem diskussionen har rört själva beskattningen för vissa delägare som investerare i dessa riskkapitalfonder.

Därför har Skatteverket specialgranskat, sedan år 2007, de riskkapitalfonder som har någon form av anknytning till Sverige. Skatteverket har här inriktat sig för sin granskning på hur den specifika del av själva vinstdelningen som uppstår vid avyttring av ett portföljbolag skall beskattas. Det vill säga till vilket inkomstslag som man skall klassificera en carried interest del som. En avvägning kommer då att göras för carried interest mellan de två inkomstslagen inkomst av tjänst och inkomstslaget inkomst av kapital.⁵

Samtliga berörda parter, Skatteverket, Nordic Capital och IK Invest, är överens om att man har redovisat en inkomst och detta enligt standarden IAS 18, punkt 1. Men därifrån är deras uppfattning diametralt motsatt dem emellan. Detta beroende på att ärendena rör två olika separata regelsystem som nu står mot varandra. Det ena är redovisningssystemet med sina regler och det andra systemet är beskattningssystemet med sina separata regler. Beroende på hur man väljer att tolka och följa regelverket för redovisningssystemet så kommer detta att få ett direkt utslag på bolagets ekonomi via beskattningssystemets regelverk. Detta är kärnan som måste klyvas i ärendet för att kunna få fram en bro mellan redovisningssystemet och beskattningssystemet och deras två separata regelverk. Underförstått så önskar man få fram ett juridiskt prejudikat för att veta hur man skall tolka och praktisera reglerna i de två separata systemen så att dessa kan synkroniseras ihop med varandra.

I rättsfallet Prosolvias rörde det sig om en inkomst redovisning enligt IAS 18, punkt 1, A. Medan rättsfallen för Nordic Capital och IK Invest rör det sig istället om standarden IAS 18, punkt 1, B-C. Bolagen har kunskap och är medvetna om att man måste redovisa i enlighet med standarden IAS 18. Samt att detta skall redovisas enligt IAS 18, punkt 1, B. Men man vill istället redovisa enligt IAS 18 punkt 1, C.

IAS 18 punkt 1: ”Denna standard ska tillämpas vid redovisning av intäkter från följande typer av transaktioner och händelser: a. försäljning av varor, b. utförande av tjänsteuppdrag och c. annans utnyttjande av ett företags tillgångar, som ger upphov till ränta, royalty eller utdelning.”

Men en sådan redovisning kan man inte genomföra på grund av de faktiska omständigheter som råder för riskkapitalbolagen Nordic Capital och IK Invest. För detta skulle gå på kurs mot vad den rådande lagstiftningen med tillhörande redovisnings regler tillåter. Därför måste man gå in och ändra på bolagens ekonomiska förutsättningar som de verkar i. För att detta skall vara möjligt att genomföra måste den ekonomiska verklighet som skall avbildas av redovisningen ersättas med en teknisk konstruerad verklighet av bolaget och den verklighet som den befinner sig i. Med riskkapitalbolagens olika affärsavtal och företagskonstruktioner kommer de att försöka komma åt dessa skattelättnader som man kan få om man går från ett

---

⁴ Lars Gunnar Wolmesjö, Redovisningen blir en knäckfråga”, Göteborgs-Posten, 2004-01-14

⁵ Skattenämndens beslut 2010-12-21, Dnr: 410 796 528-10/527 m.fl. samt Skattenämndens beslut 2011-12- 21, Dnr: 410 862 836-11/5271 m.fl.

inkomstslag till ett annat. Men externredovisningen kommer att skadas genom att validiteten för den inte kommer att stämma överens utanför den konstruerade verklighet som riskkapitalbolagen har byggt upp för sitt syfte. Det vill säga att redovisningen för dessa bolag inte kommer att ha en validitet som harmonierar mellan själva språket och den verklighet som verkligheten råder för dem. Inte heller, med detta nya utgångsläge, kommer redovisningen att kunna avbilda de aspekter av den verklighet som den är ämnad att göra åt sina externa användare. Vidare så kommer redovisningens tillförlitlighet att föga kunna uppfyllas när det gäller dessa berörda bolag. Detta eftersom man har konstruerat en artificiell ekonomisk verklighet för bolaget. Därmed kommer redovisningens avbildningsförmåga av en rådande ekonomisk verklighet för bolaget vara kraftigt omskrivet och därmed inte vara relevant för en extern användare att använda som ett beslutsunderlag. Men detta skulle även leda till en direkt reduktion för statskassan och ett sämre utgångsläge för statens budgetarbete. Det vill säga att man får till en beskattning av inkomstslaget inkomst av kapital istället för en beskattning av inkomstslaget inkomst av arbete. Med detta skulle det även kunna följa en skatterabatt som består i att man undandrar sig skyldigheten att betala in en arbetsgivare avgift.

Med andra ord så skulle beskattningsrätten kunna komma att påverka redovisningen och standarden IAS 18. Detta genom att det har uppstått möjligheten till att kunna manipulera intäktsredovisningen genom att kombinera beskattningsrätten med redovisningsstandard IAS 18; och på så sätt kunna använda de luckor som uppstår i de två separata systemen. Den manipulativa kombinationen består i att beskattningsrätten erbjuder olika skattesatser för respektive inkomstslag och som kan vara ett incitament att försöka undvika ett inkomstslag som har tilldelats en högre skattesats till förmån för ett inkomstslag med en lägre skattesats. Medan standarden IAS 18 öppnar upp för en möjlighet att konstruera artificiella ekonomiska verkligheter med hjälp av olika affärsavtal och bolagskonstruktioner. Med andra ord så kan beskattningen komma att utgöra en osäkerhets faktor på detta område och därmed påverkas även per automatik intäktsredovisningen och redovisningsstandard IAS 18 av detta. Detta eftersom riskkapitalbolagens syfte har varit att transformera sin ekonomiska verklighet på så sätt att man skall kunna röra sig från redovisningsstandard IAS 18, punkt 1, B till IAS 18, punkt 1, C; och därmed att vinna ekonomiska fördelar i beskattningssystemet.

1.2 Syfte

Syftet med denna uppsats är att undersöka huruvida redovisningsstandard IAS 18 påverkas av den gällande skatterätten. Samt att lyfta fram frågeställningar och eller omständigheter kring redovisningen som skulle kunna underminera själva redovisningsstandardens syfte.

Följande uppsatsfrågor formuleras:

- Undermineras redovisningsstandard IAS 18 av carried interest?
- Finns det en inbyggd riskmekanism mellan beskattningsrätten och statens fiskala intresse om inte IAS 18 efterlevs?
- Kan det uppstå incitament för skatteflykt hos riskkapitalbolag rörande skattelagstiftningen?

1.3 Metod

För denna uppsats, inom externredovisningen med en beskattnings problematik, har jag valt att använda den juridiska metoden som jag finner lämplig för detta ämnesval. Den juridiska metoden handlar om att ordna fram all relevant rättsinformation, tillämpa de funna rättsreglerna på den aktuella frågeställningen och argumentera varför rättsinformationsurval och den rättsregeltolkningen man gjort är den rätta. Av detta har jag valt att arbeta med de två företagen som har kommit att utgöra ett analogt som det synkroniserade pilotfall för Skatteverkets skatterevision; det vill säga företagen Nordic Capital och IK Invest. Dessa två utgör i sin tur en helhet av ytterligare ett tiotal riskkapitalbolag som skatteverket har valt att genomfört en skatterevision på. Därför ser jag det som nödvändigt att ha med både Nordic Capital som IK Invest för att kunna ge en rättvisande bild i sin helhet av den pågående skattetvisten. Detta eftersom dessa två riskkapitalbolag rättsliga utgång kommer att spela en avgörande roll för de resterande bolagen; och detta då för Skatteverkets revision på beskattningsområdet carried interest. Av detta kommer empirin vara uppdelat på två separata kapitel. En empiri del för Nordic Capital som kommer att utgöras av kapitel 5. Medan IK Invest kommer att utgöras av den efterföljande empirin i kapitlet 6. Det skall emellertid understrykas att denna uppsats utgår från ett redovisning perspektiv och problematiken för redovisningsstandarden IAS 18. Den juridiktekniska problematiken för olika domstolars perspektiv kommer då att utgöra ett komplement för studien. Anledningen till detta är att jag kommer att använda mig väsentligen av de verktyg som utgör externredovisningen.

Alternativa metoder till den juridiska metoden för denna magisteruppsats är den rättsvetenskapliga metoden som rättskälleläran.

I stora drag så kan man beskriva rättskälleläran som det snävaste begreppet och inbegriper att man begagnar sig av olika rättskällor, såsom förarbeten, lagar, doktrin och rättspraxis. När vi kommer in på den juridiska metoden inkluderar denna även rättskällor. Men metoden innefattar och innebär ett bredare sätt att arbeta. Till exempel tekniken att kunna särskilja de fakta som är relevanta för respektive rättsfall.

Men även att applicera en gällande rättsregel från ett aktuellt lagrum på ett explicit förhållande. Den sista metoden kallas den rättsvetenskapliga. Den rättsvetenskapliga metoden har än större begreppsvidd än de två ovanstående metoderna. Metoden omfattas till en viss del av den juridiska metoden men också av andra vetenskapliga discipliner/metoder och kunskap från dessa.⁶

Metodiken för uppsatsen bygger på att jag har använt mig av metoden att ta del av Skattenämndens beslut i sin helhet i de enskilda ärendena för Nordic Capital och IK Invest. Detta nödvändiga material bistod Skatteverket med att få fram åt mig. Efter inläsning av materialet som har varit omfattande har det krävts att jag har ställt kompletterande intervjufrågor hos Skatteverket allt eftersom mitt arbete fort löpte. Dessa frågor möjlig gjorde för mig att kontrollera om jag hade förstått ärendet korrekt för både Nordic Capital och IK Invest. Men även för att kunna bilda mig en bredare uppfattning om vilken relevant litteratur som skulle kunna komma att bli aktuell för denna magisteruppsats. Jämte detta gav mina frågor även mycket viktig information om exempelvis vilka propositioner och statliga offentliga utredningar som var direkt relevanta kring dessa frågor. Skattenämndens beslut kom att utgöra empirin för uppsatsen eftersom detta är huvudmaterialet för de två enskilda

---

⁶ Sandgren 2006, s 38.

skatteärendena för Nordic Capital och IK Invest. Anledningen till att jag valde att bearbeta dessa två ärendena samtidigt i uppsatsen; var den att dessa två riskkapitalsbolag utgjorde det två första bolag av flera som Skatteverket valt att grundligt granska och revidera. Dessa två bolag skulle utgöra ett pilotfall för riskkapitalbranschen och samtidigt tillsammans vara juridiskt kompletterande för en helhetsbild för liknande ärenden för och inom riskkapitalbranschen i framtiden. Härifrån har litteraturlistan expanderat längs arbetets gång och byggts på. Därefter har mitt praktiska tillvägagångssätt varit att med hjälp av instudering av den teori del i den valda litteraturen försöka hitta stöd och göra kopplingar för Skatteverkets agerande. Det vill säga att jag har jämföra två olika separata regelsystem med varandra. Det ena är redovisningssystemet och det andra är beskattningssystemet, det vill säga två helt separata regelsystem. Härifrån har min strävan varit den att även få en ökad förståelse mellan den aktuella teorin och det praktiska utfallet som de facto utgörs av Skattenämndens beslut i dessa två enskilda skatteärendena. Från detta har jag kunnat med mitt arbete implementera en avgörande förståelse för ämnet samt att bilda mig en tydlig uppfattning kring problematiken i ämnet. Detta har varit nödvändigt för att överhuvudtaget kunna dra en slutsats för uppsatsens frågeställning i det valda ämnet.

1.4 Avgränsning

Denna magisteruppsats avgränsar sig till att utgå från ett företagsekonomiskt perspektiv på grund av tidskäl. Detta innebär att fokus kommer att ligga på externredovisningens intresse och höga krav för hanteringen av olika affärshändelser. Vikten för de gällande redovisningsprinciperna som gällande standard är det primära målet. Men i ett pedagogiskt syfte kan denna avgränsning pragmatiskt vidgas efter behov.

1.5 Trovärdighet

Tillförlitligheten i denna magisteruppsats rörande validiteten skulle kunna förstärkas med en utvidgad forskningsmetod till det förfaringssätt som jag har valt att begagna mig av. För detta skulle jag möjligen ha förmått att öka tillförlitligheten för uppsatsen. Detta genom att jag skulle ha tillhandahållits ytterligare ett perspektiv för min forskning. Men än dock för detta så är den juridiska metoden just den metod som är mest förenlig för en sådan här studie. Underförstått så gör den juridiska metoden det möjligt att genomföra en studie som ligger i paritet med mitt syfte för denna magisteruppsats. Reliabilitet för uppsatsen skulle eventuellt ha förstärkts med att jag arbetade vidare med granskning frågor och neutrala intervjuer kring ämnet. Detta skulle då öppna upp möjligheten att studera de olika perspektiven ännu mera men då mer distanserat. Men inom ramen för denna magisteruppsats lät detta sig inte göras på grund av tidsaspekten. Uppsatsens objektivitet försvaras med en aktiv medvetenhet att försöka rå på rena sakfel som kan uppstå i arbetets gång med egna som andras fel. Arbetet med objektiviteten består även i att ha intentionen för arbetet att göra ett rättvist urval av fakta. Men även så att en medvetenhet har funnits om olika ordval som gjorts. Detta eftersom en enskild ordalydelse kan få stor betydelse beroende på sammanhanget. På grund av detta har jag försökt undvika valet av olika värdeladdade ord.

1.6 Källkritik

Min tolkning är den, att både litteraturen som de olika rättsliga avgörandena som jag har tittat på och använt mig av som mitt källmaterial, uppfyller sitt eget syfte. Författarens syfte har varit att med litteraturens hjälp att lära ut teorin kring ämnesområdet samt för detta bringa klarhet i olika sakförhållanden för aktuella frågor. Följdaktigt är min uppskattning av

litteraturen att den har förhållit sig både neutral som objektivt i sitt framställningssätt. Rättskällor har till sin natur en inbyggd subjektivitet när det gäller exempelvis kontrasterna käreande kontra svarande i en rättsprocess.

Denna medvetenhet har funnits jämte det att skatteverkets ambitioner på området är tämligen nytt problemområde inom beskattningsrätten. Därmed sagt med detta att avsaknaden av ett tydligt rättsligt läge kan öka på både osäkerheten som subjektiviteten inom ämnet. Även många artiklar kan vara starkt subjektiva till sin natur har jag kunnat notera under arbetets gång. Syftet med just sådana artiklar har varit att bilda positiv opinion för den egna sakfrågan eller tvärtom en negativ option för sin kontrahent.

Av detta konstaterande blir det därför viktigt att försöka få över så många samstämmiga artikelförfattare som möjligt för själva sakfrågan i ett ämne. Därefter försöka matcha detta med en skara författare som kan ge en enighet för själva sakfrågan i en neutral litteratur.

Detta för att man skall kunna komma bort från subjektiviteten och därmed på ett bättre sätt kunna återge en neutral som objektiv bild av själva sakfrågan.

2 Teoretisk referensram

2.1 Historisk bakgrund

Företagen verkar i dag på marknader som blir allt mer globaliserade vilket leder till att företagens finansiella rapporter måste anpassas till den gällande lagstiftningen. De finansiella rapporterna förbereds och anpassas till bolagens huvudanvändare för att på så sätt tillgodose respektive tilltänkta användare. Problematiken av denna karaktär har inte funnits tidigare med det finansiella rapporteringssystemet utan har varit något som uppkommit med den allt mer internationaliseringen. De globala företagen har varit en viktig bidragande orsak till att finansiella rapporteringssystemet tagit klivet över nationsgränserna. För här måste både investerare som finansierar kunna få tillgång till en begriplig information om de globala företagens verksamheter för att det skall våga engagera sig i affärsverksamheten. Bland annat av detta har olika ekonomier sett sig tvungna att harmonisera olika länders finansiella rapportering. Harmoniseringsarbetet har inte varit lätt att bemästra för EU runt redovisningsspörsmål. Bakgrunden till detta har varit att redovisningen har formats av den utveckling som varit i de industrialiserade länderna och har då stått mellan de två civilrättsliga traditioner som är den kontinentala kontra den anglosaxiska traditionen. För den kontinentala traditionen räknas de västeuropeiska länderna in undantaget av Storbritannien, Irland och Holland. Medan för den anglosaxiska traditionen räknas länderna USA, Irland, Holland och Storbritannien in. En kontinental civilrättslig tradition grundas på i stor utsträckning av nedskrivna lagar. Lagstiftningen har här i huvudsak varit inriktad på att sörja för borgenärsintresset och statens fiskala intresse.⁷

Den anglosaxiska civilrättsliga traditionen grundas i en liten omfattning på nedskrivna lagar. Istället för nedskrivna lagar grundar sig den anglosaxiska civilrättsliga traditionen på en sedvanerätt som byggs på med precedensfall i domstolarna vid behov. Detta är i sin tur incitamentet för att redovisningen inom länder har kommit att utvecklas av redovisningsexpertis. Utav detta framträder grundorsaken till denna diskrepans på synen på hur man skall tolka och vad som är en riktig redovisning. För den kontinentala traditionen menar man att en

---

⁷ Dag Smith och Richard G Schroeder.

korrekt gjord redovisning är den redovisning som överrensstämmer med lagstiftningen. Inom den anglosaxiska traditionen däremot ger man tolkning en mer principiell innebörd på vad som anses vara med en korrekt redovisning. Här utgår man istället från principen ”true and fair”; som innebär en rättvisande bild. Men man bör ha i åtanke att innebörden av den anglosaxiska rättvisande bilden har starkt influerats av kommersiella intressen och revisorsintressen.⁸

Den kontinentala traditionen har inte medfört som man skulle kunna tänka sig en betydande mer reglerad redovisning än den anglosaxiska kontrahenten. För när det kommer till frågor kring värdering så har det motsägelsefulla varit att utvecklingen gått mot den motsatta riktningen. Det som har inträffat med redovisning expertisen inom den anglosaxiska traditionen, främst i USA, är den att utvecklingen gått åt att man har utvecklat stramare regler för hur tolkningen skall göras och för vad som skall anses vara en rättvisande bild. Detta har medfört svårigheter för revisionsbyråer som har dragits in i olika domstolsprocesser med riktade skadestånds anspråk mot dem. Detta för den redovisning som redovisningsbyråerna har godkänt men som domstolen tvärtom funnit som bristfälliga. Med anledning av detta så ligger det i revisionsbyråernas egna intresse av ett väl fungerande regelverk. Med detta tryggas revisionsbyråernas som deras klienters ekonomiska integritet.

Detta har medfört att regelverket i USA har utvecklats till en detaljerad standard. Denna utvecklade standard har i sin tur fått en stor betydelse för redovisningsexpertisen och benämns som Financial Accounting Standards Board, FASB. Standardiseringen i resten av världen för redovisningsområdet har huvudsakligen varit inom ramar för den professionella organisationen International Accounting Standards Board, IASB. Organisationen International Accounting Standards Board har arbetat fram en standard inom ramen för en anglosaxisk tradition men har påverkats mycket starkt av Financial Accounting Standards Board tidigare utgivna standarder. Märk väl att organisationen International Accounting Standards Board standard är mindre detaljerade än de som har utgivits av Financial Accounting Standards Board. Kontentan av detta är det att den anglosaxiska traditionen har kommit att dominera över den kontinentala traditionen.⁹

2.2 Bokföringslagen (1999:1078)

Bokföringslagen (1999:1078) reglerar vem som är bokföringsskyldig enligt denna lag. Bokföringsskyldigheten innefattade att löpande bokföra de affärshändelser som inträffar så att detta överrensstämmer med god redovisningssed. En affärshändelse tolkas enligt 1 kap 2§ p6 BFL som: ***”alla förändringar i storleken och sammansättningen av ett företags förmögenhet som beror på företags ekonomiska relationer med omvärlden, såsom in- och utbetalningar, uppkomna fordringar och skulder samt egna tillskott till och uttag ur verksamheten av pengar, varor eller annat.”*** Underförstått med detta så måste man för den egna bokföringen pröva om en affärshändelse har inträffat. Alla de inträffade affärshändelserna skall sedan bokföras i en systematisk ordning. Detta för att bokföringen skall bli överskådlig med en överblick över verksamhetens förlopp, ställning och resultat enligt BFL 4 kap 1§ med hänvisning till BFL 5 kap 1-5§§.

Inträffade affärshändelse är förbundna med att det föreligger en rättshandling som i sin tur ställer krav på både rättigheter och förpliktelser. Rättigheter och förpliktelser kommer att

---

⁸ Dag Smith, ss.67-68.

⁹ Dag Smith, 2006 ss.69-71.

påverka den bokföringsskyldiges förmögenhet eller sammansättning. Själva rättshandlingen kan komma att påverka den bokföringsskyldiges förmögenhet och eller sammansättning. För detta krävs då det att en rättshandling kommer att orsaka rätten eller skyldigheten att få eller ge ifrån sig egendom. Om vare sig den beskrivna rättigheten eller skyldighet inträffat kommer det inte att existera någon affärshändelse. Därför är endast rättshandlingar de som direkt påverkar ett företags ställning som kan utgöra en affärshändelse.¹⁰

2.3 Årsredovisningslagen (1995:1554)

Allmänna bestämmelser om årsredovisning behandlas i årsredovisningslagens andra kapitel. Lagen ger för handen att en årsredovisning skall i enlighet med god redovisningssed upprättas på ett överskådligt sätt. Lagen föreskriver även så att en rättvisande bild för bolagets ställning som resultat skall komma fram av företagets balansräkning, resultaträkning och noter. Avsteg från de allmänna råd som rekommendationer av normgivande organ får göras, men då måste en upplysning för detta och orsakgrund för detta lämnas i en not. Lagen tar även upp grundläggande redovisningsprinciper som exempelvis försiktighetsprincipen. Om försiktighetsprincipen stadgas det att här om måste man ta hänsyn till ett mått av rimlig försiktighet. I praktiken innebär detta att endast konstaterade intäkter som varit under räkenskapsåret får tas med i resultaträkningen för aktuella räkenskapsåret.¹¹ Lagen säger även att man måste beakta samtliga förutsägbara som tänkbara förluster och därtill även existerande ekonomiska förpliktelser som är hänförliga till räkenskapsåret och eller tidigare räkenskapsår.

2.4 God redovisningssed och rättvisande bild

I Sverige har regleringen av redovisningen sin utgångspunkt från definitionen god redovisningssed. God redovisningssed som begrepp har en mycket stark ställning i Sverige. Så dominerande att detta begrepp har upptagits i BFL 4 kap. 2§ och ÅRL 2 kap. 2§. I rekommendationerna om årsredovisning i aktiebolag i FAR, finner man en vidare förklaring för begreppet om vad god redovisningssed är och vad som följer av denna innebörd. Följdaktigt inbegriper begreppet då att *”God redovisningssed en rättslig standard som grundas på lag, praxis och normgivning. Den innebär en skyldighet att följa lagen och de redovisningsprinciper som anges i lagen.”*¹² Med denna uttömmande förklaring på vad som är en god redovisningssed kommer man sedan kunna använda detta för att genom domstolarnas tolkning av bokföringslagen och årsredovisningslagen få fram vad som är gällande praxis.¹³ Meningen med att ha en övergripande lagstiftning har varit den att försöka öppna upp för en pragmatisk normbildning. Detta har i sin tur en betydelse eftersom informationsbehovet tycks oavbrutet växa. Enligt författaren bär begreppet god redovisningssed med sig att vara ett oersätligt komplement.¹⁴ Detta med bakgrund till att lagstiftaren omöjligen kan täcka in alla förändringar som att förutse samtliga detaljer för ett samhälle där behovet av information kommer att vara i ständig progress. För att ge en rättvisande bild av företagets ställning och resultat skall balansräkningen, resultaträkningen och noter upprättas som en helhet. Man skall även lämna information i en not om avvikelser

¹⁰ Prosolvias Skadeståndsmål T 3715-01.

¹¹ Far RedR 1 s. 1571.

¹² FARs samlingsvolym, Redovisning 2012, s.1570.

¹³ Ds, 2002:57.

¹⁴ Ds, 2002:57.

har gjorts från vad som ges som allmänna råd eller rekommendationer från de normgivande organen och vad som är skälet till detta.¹⁵

2.5 IASB:s föreställningsram

Föreställningsramen har arbetats fram av IASB och är tänkt att kunna bistå organisationen självt med begrepp och grundprinciper för utformning av finansiella rapporter avsedda för externa användare. Men även vara till hjälp för nationella normgivare som arbetar med dessa frågor, revisorer, bolag samt andra användare som har användning av informationen. IASB beskriver olika begrepp som grundprinciper för att kunna göra en korrekt utformning av de externa finansiella rapporterna.¹⁶ Enligt IASB:s föreställningsram, punkt 70 a, är en intäkt: *”en ökning av det ekonomiska värdet under en redovisningsperiod till följd av inbetalningar eller ökning av tillgångars värde, eller minskning av skuldens värde med en ökning av eget kapital som följd, förutom sådana öknings av eget kapital som kommer av tillskott från ägarna.”* Vidare för detta så uppkommer en intäkt inom ett bolags ordinarie verksamhet och har olika specifika beteckningar såsom försäljningsintäkter, ersättningar, ränteintäkter, utdelningar, royaltyintäkter samt hyresintäkter. En viktig skillnad i definitionen för föreställningsramen är den att i jämförelse med IAS 18 så inkluderas även vinst som intäkt. En vinst kan men behöver inte så uppkomma i ett bolags ordinarie verksamhet. Detta innebär att vinsten ökar de ekonomiska fördelarna och kommer därför inte i detta avseende skilja sig från intäkter. Därför anser sig IASB att det inte finns någon anledning att vinsten skall behandlas separat.¹⁷

Vidare för detta ger föreställningsramen punkt 92 att: *”en intäkt skall redovisas i resultaträkningen om framtida ekonomiska fördelar i form av ökning av värdet på en tillgång eller minskning av värdet på en skuld kan mätas på ett tillförlitligt sätt.”* Samt att: *”intäkt uppkommer samtidigt som värdestegring eller värdeminskning på en tillgång respektive skuld redovisas (exempelvis att nettotillgångarna ökar genom en försäljning av varor eller tjänster eller genom en minskning av skulder till följd av att en leverantörsskuld nedsätts”).*

2.6 Försiktighetsprincipen

Tillämpningen av försiktighetsprincipen innebär att företagen skall värdera sina redovisningsposter enligt en rimlig försiktighet. Om en osäkerhet skulle förekomma för redovisningsposternas värde skall en uppskattning ske med en viss försiktighet. Detta på så att deras tillgångar som intäkter inte kommer att överskattas samt för skulder och kostnader inte kommer att underskattas.¹⁸ Kontexten av detta är att vinster inte anteciperas d.v.s. vinsten kommer inte att redovisas förrän en försäljning sker. Medan de förluster som finns kommer att anteciperas d.v.s. att dessa tas upp med än gång. Innebörden av försiktighetsprincipen kommer här att bli den att man önskar undvika att behöva redovisa realiserade vinster. Detta med anledning av en osäkerhet som förknippas med framtida händelser. Detta innebär att försiktighetsprincipen har med sig det att osäkra intäkter inte överskattas; som i sin tur resulterar till ett lägre resultat för den aktuella perioden. Detta kommer då att få en viktig betydelse för de juridiska enheterna. Detta eftersom det här existerar en intim förbindelse

---

¹⁵ ÅRL 2 kap 3§.

¹⁶ IASB:s föreställningsram, punkt 1.

¹⁷ IASB:s föreställningsram, punkt 74-75.

¹⁸ IASB:s föreställningsram, punkt 37.

mellan deras redovisning och den gällande skattelagstiftningen. Som i sin tur har medfört att användningen av försiktighetsprincipen har höjts i förhållande till vad beskattningsreglerna tillåter detta.¹⁹

2.6.1 Matchningsprincipen

Innebörden av matchningsprincipen är den att bolagen skall redovisa de kostnader som de har under den redovisningsperiod som de tillhörande intäkter finns. Detta betyder att bolagens kostnader är avhängiga av när intäkterna kommer att erkännas i redovisningen.²⁰

Matchningsprincipen har med andra ord det syfte att hitta kopplingen mellan intäkter och kostnader. Två primära frågor måste av detta därför besvaras: Vilka är periodens intäkter och vilka kostnader har förelegat för att kunna erhålla intäkterna? Exempelvis för detta är kostnader för sålda varor eller utförda tjänster som skall redovisas koordinerat med de intäkter som här föreligger.²¹

2.6.2 Realisationsprincipen

För detta föreligger en svårighet för redovisningen att kunna fastställa dessa kostnader och vilka dessa är. Genom realisationsprincipen fastställs när ett bolags intäkter skall redovisas och för detta definieras det att intäkter skall tas upp när dessa har fastställts. Detta innebär att försäljningen beaktas som en avgörande affärshändelse. Realisationsprincipen ser att det kritiska momentet är då det inträffar en övergång mellan köparen och säljaren.²²

2.6.3 Kvalitativa egenskaper

I IASB:s föreställningsram tar man upp de kvalitativa egenskaperna. Dessa egenskaper är då i sin tur högst vitala för redovisningen för att den överhuvudtaget skall kunna vara till användning för de olika tilltänkta intressenterna. Detta innebär att redovisningsinformationen skall kunna uppfylla överordnade egenskaper så som förståelse, informationsekonomi, väsentlighet, relevans, tillförlitlighet samt jämförbarhet. Dessa kvalitativa egenskaper kommer att utgöra var för sig de grundläggande förutsättningarna för redovisningsfunktionen.²³ I IASB:s föreställningsram behandlar de kvalitativa egenskaperna som krävs för att redovisningen skall kunna vara användbar för olika användare.²⁴

2.7 Intäkter med standarden IAS 18

Intäktsredovisning är ett av de mest bekymmersammaste områden som både normsättare som praktiker möter på i sitt arbete. Anledningarna är många för intäktsredovisningen men för detta kan man i synnerhet peka på det att det har existerat diffusa standarder och principer för hur intäktsredovisningen skall i praktiken genomföras. Regelverk ger som det ser ut ett stort utrymme för egna tolkningar som är subjektiva när man skall till att praktisera regelverket; exempel på detta är rättsfallet Prosolvia i Sverige och Enron skandalen i USA. I rättsfallet Prosolvia var bakgrunden den att det rörde sig framförallt om tretton olika affärer mellan Prosolvia och deras kunder. De rättsvårdande myndigheterna kom att ha fokus på avtalen,

---

¹⁹ IASB:s föreställningsram, punkt 37.

²⁰ IASB:s föreställningsram, punkt 37.

²¹ IASB:s föreställningsram, punkt 37.

²² IASB:s föreställningsram, punkt 37.

²³ IASB:s föreställningsram, punkt 37.

²⁴ IASB:s föreställningsram, punkt 37.

fakturorna och de olika leveranserna av programvaror som datorer för detta. Med andra ord så har denna rättstvist kring företags redovisning av sina egna intäkter. Ifrågasättandets tyngdpunkt i domstolen har legat på Prosolvias redovisning av sina intäkter och då för de affärsförhållanden som det har förelegat en möjlighet för kunderna att kunna returnera de gjorda köpen. När det gäller rättsfallet Enron kom man att redovisa sina intäkter som tillgångar för koncernen men de kostnader och skulder som skulle kunna kopplas samman med de aktuella intäkterna och tillgångarna kom däremot inte att redovisas i koncernredovisningen. Detta förfarande resulterade sedermera i att man kunde uppvisa en ansevärt förbättrad bild för både koncernens resultat som ställning för sitt egna företag. Anledningen till att detta var möjligt kom utifrån det att koncernen kunde visa upp goda vinster när man i själva verket borde ha redovisat en förlust som sitt resultat.²⁵ Standard IAS 18 preciserar följande:

”Intäkt är det bruttoinflöde av ekonomiska fördelar som uppstår i ett företags ordinarie verksamhet under en period, och som ökar företagets eget kapital, med undantag för ökningarna som beror på tillskott från aktieägare”.²⁶

Med den preciseringen som ges av standarden IAS 18 framgår det att begreppet vinst omfattas inte av denna standard. Detta är då på tvärs mot definitionen i föreställningsramen som däremot inkluderar vinsten. I standardens syfte preciseras även det att ”inkomster innefattar både intäkter och vinster”. En fundamental skillnad mellan standarden IAS 18 och föreställningsramen är att IAS 18 accentuerar ett bruttoflöde av de ekonomiska fördelarna. Innebörden för detta blir att tillgångar och skulder kommer att vara beroende av hur värderingen kommer att göras av intäkterna. Detta ger för handen att intäkter kommer att vara en oberoende variabel kontra föreställningsramen där intäkter är en beroende variabel till värderingen av tillgångar och skulder. Det vitalaste spörsmålet för intäktsredovisning är att kunna fastställa när intäkten skall tas upp i resultaträkningen. Standarden IAS 18 ger svaret på frågan genom sin beskrivning i syftet för intäkter: ”ska redovisas i rapporten över totalresultat när det är sannolikt att de framtida ekonomiska fördelarna kommer att tillfalla företaget och dessa fördelar kan beräknas på ett tillförlitligt sätt.”²⁷

Standardens tillämpningsområden appliceras på tre sorters transaktioner som är försäljning av varor, utförande av tjänsteuppdrag samt annans utnyttjande av ett företags tillgångar, som ger upphov till ränta, royalty eller utdelning. Transaktionen ”försäljning av varor” inkluderar egentillverkade varor såväl som varor som köpts in för vidareförsäljning.²⁸ Transaktionen ”utförande av tjänsteuppdrag” betyder i regel att ett bolag utför ett uppdrag inom en tids period. Uppdraget kan pågå under en period eller röra sig över flera perioder. En del tjänsteuppdrag kan direkt hänföras till ett entreprenadavtal. Exempel på sådana som standarden ger är tjänster som tillhandahålls av projektledare eller arkitekter. Dessa skall i sådana fall behandlas som entreprenadavtal och appliceras på standarden IAS 11.²⁹ Den tredje transaktionen för detta är ”annans utnyttjande av ett företags tillgångar, som ger upphov till ränta, royalty eller utdelning” innebär att någon annan utnyttjar företagets tillgångar som i sin tur resulterar att bolaget kommer att få intäkter i form av ränta, royalty eller andra utdelningar.³⁰

²⁵ IASB:s föreställningsram, punkt 37.

²⁶ IAS 18, punkt 7.

²⁷ IAS 18, punkt 7.

²⁸ IAS 18, punkt 3.

²⁹ IAS 18, punkt 4.

³⁰ IAS 18, punkt 5.

3 Beskattningen

3.1 Bakgrund

Enligt finansdepartementet har aktörerna för riskkapitalstrukturerna inte bara funnits sedan 1980-talet i Sverige utan även blivit en allt mer betydande aktörer på marknaden. Riskkapitalmarknaden för Sverige är den näst störst för Europa om man mäter andelen av BNP för nationerna. När företag behöver finansiera sin verksamhet med externt kapital kan de vända sig i huvudsak till bankerna och eller obligationsmarknaden som utgör kreditmarknaden. Här kan de i sin tur få låna upp till sitt kapital men de kan även utöka sina möjligheter till att erhålla kapital tillskott genom det att vända sig till riskkapitalmarknaden för att här kunna erhålla ett riskkapital. Riskkapitalet innefattar investeringar som görs av professionella investerare i onoterade bolag som kanaliseras huvudsakligen via riskkapitalstrukturer.³¹ Men man kan även notera att branschen har globalt sett haft en markant uppgång i slutet av 1990-talet samt en fortsättning för detta i början av år 2000. Specifika områden som man kan ge exempel på är informationsteknologi samt bioteknik. För denna uppgångsfas har Sverige haft en dominerande roll. Det som har påverkat denna bransch negativt har varit börsras som varit sedan år 2000. Påverkan har varit på så sätt att man har noterat en betydligt lägre aktivitet inom den så kallade private equity- och venture capital-branschen än vad som har förelegat tidigare. Men trots allt detta negativa för börsen har riskkapitalmarknaden etablerat sig i Sverige och verkar vara här för att stanna.³²

Beträffande investeringsstrukturer samt de juridiska uppläggen befinner sig den svenska marknaden förmodligen endast i utvecklings skede. Trenderna som kommer både från USA och Storbritannien och den influensen från dessa marknader skall inte på något sätt undervärderas. Detta på grund av att bedömningen av marknader inom private equity- och venture capital-branschen för Sverige är i en tidig uppbyggnadsfas; och av detta ligger hemma marknaden betydligt efter både USA som Storbritannien.³³

Debatten har varit eftertrycklig under de senare åren när det gäller huruvida beskattningen skall ske för visa delägare som de riskkapitalister som har investerat i olika riskkapitalfonder. Skatteverket har allt sedan våren år 2007 genomfört sina specialgranskningar av olika riskkapitalfonder som har någon anknytning till Sverige. Skatteverket har för sin granskning koncentrerat sig i princip här endast på problematiken på den aktuella delen av vinstutdelningen som uppstår vid en försäljning av ett portföljbolag, carried interest, och hur denna skall i sin tur beskattas.³⁴ Problematiken för detta ligger nu i för vilket inkomst slag som den så kallade carried interest skall klassificeras som. För rättsprocessen har frågan varit att försöka utröna om det är en inkomst av tjänst eller som en inkomst av kapital.³⁵ Men även flera europeiska länder har börjat instifta lagar med beröring just på den särskilda vinstandel och att med detta skulle det följa att mottagaren för denna skall beskattas för en inkomst av tjänst.³⁶

---

³¹ Finansdepartementet, Promemoria, s. 37

³² Nyman m.fl., Riskkapital.

³³ Nyman m.fl., Riskkapital.

³⁴ Bergkvist m.fl., *Skatteverkets offensiv mot riskkapitalbranschen*, Svensk skattetidning 2011 Nr 4, s. 332.

³⁵ Skattenämndens beslut 2010-12-21, Dnr: 410 796 528-10/527 m.fl. samt Skattenämndens beslut 2011-12- 21, Dnr: 410 862 836-11/5271 m.fl.).

³⁶ Finansdepartementets promemoria: Beskattning av vissa delägare i riskkapitalfonder s. 41-42.

Inom ämnet riskkapital åsyftas med carried interest, d.v.s. särskild vinstandel, på den särskilda vinstdelning som äger rum för delägare som anställda och där de har aktivt medverkat till en värdetillväxt för riskkapitalsfondens gjorda investeringar. Kontentan för detta blir att carried interest kommer att bli en särskild del av själva kapitalvinsten som, eventuellt, uppstår för avyttringen av portföljbolagen. Denna kommer i sin tur att komma till del för de delägare som anställda som dynamiskt medverkat till att en avkastning kommit tillstånd.³⁷

Av tradition har särskild vinstandel när den har uppstått här i Sverige kommit att utgöra inkomst av kapital. Men genom skatteverkets påbörjade specialgranskningar av riskkapitalbolagen har frågan skattetekniskt kommit att förskjutas åt frågeställningen om detta inte är en prestationsbaserad inkomst. Detta skulle då innebära att inkomsten skulle vara tvunget att tas upp och beskattas som en inkomst av tjänst enligt Skatteverket. Underförstått så skulle de personerna som dynamiskt medverkat i arbetet med att få tillstånd ett växande mervärde på riskkapitalsfondens investeringar beskattas för inkomst av tjänst och inte av inkomst av kapital.³⁸ Av detta följer även att arbetsgivaravgifter skall betalas för ett företag när man beskattas för inkomst av tjänst vilket inte existerar för inkomstslaget kapital.³⁹

Skattemyndigheten har under de senaste åren koordinerat sina revisioner riktade mot riskkapitalbolagen så att de har löpt analogt med varandra. Det har rört sig om ett tiotal riskkapitalbolag och två av dessa är Nordic Capital och IK Invest. Ombudet för Nordic Capital är Mannheimer Swartling Advokatbyrå, och får den 21 december år 2010 mottaga skattenämndens beslut vad som avser vinstdelningen för bolagets fonder. Detta beslut från skattenämnden kommer nu att bli grunden för skattemyndigheternas prövning om carried interest det vill säga särskild vinstandel. Märk väl för detta att man har avvecklat skattenämndernas funktion efter år 2011⁴⁰. För detta hade Nordic Capitals delägare som anställda under denna period gjort sina redovisningar för de intäkter som uppgick som carried interest och som tillföll respektive som ett överskott av kapital. Detta medför ur ett skattemässigt perspektiv att beskattningen kom att belastas med en 25 procentig skattesats.⁴¹ Skattemyndigheten ansåg för ärendet att på grund av detta så rörde det sig om carried interest inkomster och därför så skulle dessa tas upp till beskattning som inkomst av tjänst. Skatteverket menade i sin argumentation för detta att den rätta skattesatsen inte kunde vara den lägre som är för inkomstslaget inkomst av kapital. En oenighet rådde för skattenämndens beslut huruvida ärende skulle avslutas. Men emellertid så bortsåg man från skatteverkets argumentation och valde istället att ena sig kring beslutet att i stort sett gå på Nordic Capitals argumentation.⁴² Att anmärka för detta är att Skatteverket har valt att överklaga detta beslut i Förvaltningsrätten. Denna uppsats ämnar dock inte fördjupa sig i detta på grund av tidsbrist som utrymmesskäl.

---

³⁷ Finansdepartementet, Promemoria: Beskattning av vissa delägare i riskkapitalfonder, s. 40.

³⁸ Skattenämnden 2010-12-21, Dnr: 410 796 528-10/527 m.fl. samt Skattenämnden 2011-12- 21, Dnr: 410 862 836-11/5271 m.fl.

³⁹ Socialavgiftslag (2000:980) 2 kap.

⁴⁰ Skattenämndens beslut från 2010-12-21, Dnr: 410 796 528-10/527 m.fl.

⁴¹ SFS 2008:803, Inkomstskattelag (1999:1229), 42 kap. 15§ a.

⁴² Skattenämndens beslut 2010-12-21, Dnr: 410 796 528-10/527 m.fl., s. 94-100.

⁴³ Skattenämndens beslut 2011-12-21, Dnr: 410 862 836-11/5271 m.fl., s. 36-43.

Det andra ärendet som omnämndes tidigare var riskkapitalbolaget IK Invest där även Skattenämnden har meddelat sitt beslut i ärendet. Ombudet för IK Invest var revisionsbyrå Deloitte. Skattenämnden meddelade sitt beslut i ärendet 21 december år 2011. Skatteverket har drivit sina revisioner av riskkapitalbolag analogt med varandra så detta ärende för IK Invest var i stort sett beskattnings tekniskt identiskt med Nordic Capital. Men skillnaden blev för detta ärende att Skattenämnden kom här att gå på Skatteverkets argumentation. Det vill säga att riskkapitalbolagets delägare som de anställda fick beslutet mot sig att betala utebliven skatt, skattetillägg, egenavgifter och räntor. Detta motiverade Skattenämnden med att både delägarna som de anställda inte hade redovisat vinstdelningen på ett riktigt sätt.⁴³

Även detta beslut är överklagat till Förvaltningsrätten men nu av IK Invest. Men denna uppsats kommer inte att gå in på detta närmare på grund av tidsbrist som av utrymmesskäl. Som jag nämnde inledningsvis är Nordic Capital och IK Invest två av de cirka tio riskkapitalbolag som Skatteverket har inlett sin revision av. Revisionen avser särskild vinstdelning till bolagens delägare som deras anställda. Av detta kan vi rimligen förvänta oss att övriga riskkapitalbolag som är uppbyggda på ett likartat sätt, som dessa, kommer att ge upphov till rättsliga processer. Detta eftersom Skatteverket ser detta analogt med den fokusering som man har valt för sin revision; det vill säga på avseende på vinstdelning till delägare och anställda för dessa riskkapitalbolag.

Det råder nu en tvetydighet för frågan för den beskattningsrättsliga situationen för carried interest i Sverige. Därför har Svenska Riskkapitalföreningen för sin hemställan till Finansdepartementet kommit med ett eget förslag om att en del tillägg skall ske efter de gällande reglerna i IL kap 57; kapitlet rör beskattning av utdelning och kapitalvinst på andelar i fåmansföretagen.⁴⁴ Dessa 3:12 reglerna var tänkta att även innefatta ett visst innehav av andelar för riskkapitalfonder.⁴⁵ Även ett uttryck som tvetydighet för vad som skall gälla om carried interest kommer fram i SOU där man uttalar beträffande utdelningar: ***”Det saknas förutsättningar att förhindra omvandling av arbetsinkomster till kapitalinkomster med de allmänna regler och principer som finns på skatteområdet.”***⁴⁶ Vidare yttrar man för utdelningar på för denna rättsliga beskattnings fråga: ***”möjligheterna att vid taxeringen underkänna de skattskyldigas val av civilrättslig form för viss rättshandling– och därmed åsidosätta de skattskyldigas förväntade skatterättsliga effekter – är så gott som obefintliga. I avsaknad av särskilda regler torde det med andra ord endast i något extremfall komma ifråga att omkaraktärisera en som utdelning rubricerad betalning till förtäckt lön.”***⁴⁷

Analogt ger även SOU ett liktydigt uttryck om frågan kring kapitalvinster: ”När det gäller frågan om det är möjligt att om rubricera en kapitalvinst, som uppstått sedan en person sålt aktier i ett fåmansbolag i vilket ansamlade vinster är resultatet av hans arbetsinsatser, torde svaret utan tvekan bli det samma som [i ovan] nämnda slutsats.” För denna uppsats blir ”ovan nämnda slutsats” istället detta stycke för slutsatsen för SOU.⁴⁸ Med anledning av den

---

⁴⁴ Detta benämns som 3:12 reglerna.

⁴⁵ Hemställan från Svenska Riskkapitalföreningen till Finansdepartementet, Dnr 2011/4819.

⁴⁶ SOU 2002:52 del 1, s. 17.

⁴⁷ SOU 2002:52, del 1, s. 121.

⁴⁸ SOU 2002:52, slutsatser del 1, s. 121.

⁴⁹ Finansdepartementet, Promemoria: Beskattning av vissa delägare i riskkapitalfonder, 2012 mars, s. 1-3.

tvetydighet som kom nu att uppstå beträffande beskattningen av carried interest; men även så opponeringen som kom från Svenska Riskkapitalföreningen, 3:12 reglerna, kom Finansdepartementet att föreslå i mars år 2012 i sin promemoria separata skatteregler. Dessa riktade sig nu speciellt mot delägare som de investerare som var verksamma i kapitalföretag med en särskild rätt till vinstandelar komma från riskkapitalfonder. Finansdepartementets promemoria föreslog att reglerna skulle vara sådana att beskattningen för utdelningar som kapitalvinster skulle kunna ske partiellt för inkomstslaget tjänst samt partiellt för inkomstslaget kapital.⁴⁹

3.2 Berörda delar av beskattning för carried interest

Skattelagstiftningens regler grundades från begynnelsen i allt väsentligt på den så kallade källteorin. Innebörden för denna teori är den att inkomster var skattepliktiga endast genom det att de kunde uppvisa till en viss del en regelbundet. Detta genom att de på så sätt här utgjorde en avkastning från någon varaktig förvärvskälla. Beteckningen för förvärvskällor används begreppet inkomstslag. Källteorin har kommit att bli långt ifrån att självständigt kunna avgöra om inkomst är skattepliktigt. Men allt jämnt kvarstår att begreppet inkomstslag fortfarande har en viktig roll: att inkomsten skall kunna hänföras till ett specifikt inkomstslag för att komma ifråga för att kunna vara skattepliktigt. Den nu gällande indelningen i inkomstslag har till sitt huvudmål för sitt syfte att kunna åstadkomma en systematisering som är lämplig för de olika typerna av inkomster.⁵⁰ Inkomstslagen tjänst, näringsverksamhet samt kapital är aktuella för både fysiska personer och dödsbon här i Sverige.⁵¹ Inkomster som kommer att kunna relateras till inkomstslaget tjänst kommer man här att företrädesvis hänföra till anställningsinkomster samt pensioner.⁵² Inkomster som uppkommer i näringsverksamhet innefattar uteslutande av en yrkesmässig bedrivna verksamhet. Som i sin tur skall drivas självständigt samt med ett vinstsyfte.⁵³ Inkomstslaget kapital inkluderar alla sorters avkastning av kapital som ingalunda begagnas för en näringsverksamhet.⁵⁴ Detta leder i sin tur att samtliga inkomster som utgöres som man har och är relaterade till ett innehav av tillgångar som skulder skall underställas inkomstslaget kapital. Den skattetekniska beteckningen förvärvsinkomster inbegriper inkomstslagen tjänst och näringsverksamhet.⁵⁵ Nu är det mycket viktigt att här notera vad som kommer att bli kärnan för de juridiska processerna för carried interest; det vill säga att fysiska person skall betala både kommunal som statlig inkomstskatt för sina förvärvsinkomster. Kontra detta kommer de inkomster som kan relateras till inkomstslaget kapital, betecknat även skattetekniskt som kapitalinkomster, att uteslutande beläggas med en statlig inkomstskatt. Detta är knutpunkten för kontrahenternas juridiska skattetvister.

---

⁵⁰ Asbjörn Eriksson, Praktisk beskattningsrätt – Lärobok i inkomstbeskattning, Umeå januari 2012, s. 37.

⁵¹ Asbjörn Eriksson, Praktisk beskattningsrätt – Lärobok i inkomstbeskattning, Umeå januari 2012, s. 37.

⁵² SFS 2008:803; IL 10 kap. 1, 2 §.

⁵³ SFS 2008:803; IL 13 kap. 1 § 1st.

⁵⁴ SFS 2008:803; IL 41 kap. 1 §.

⁵⁵ SFS 2008:803; IL 1 kap. 3 §.

⁵⁶ Asbjörn Eriksson, s. 87.

⁵⁷ SFS 2008:803; IL 10 kap. 1 §, 1, 2st.

⁵⁸ SFS 2008:803; IL 10 kap. 1 §, 1-2 st., Asbjörn Eriksson, s. 89.

3.3 Inkomstslaget inkomst av tjänst

Ur ett ekonomiskt perspektiv är inkomstslaget tjänst det ojämförligt största enskilda inkomstslaget. Detta inkomstslag är inte bara det största utan utgör även det vanligaste och kommer därmed att beröra i stort sätt samtliga vuxna medborgare i landet. Grunden för detta har varit att regelutformningen inom detta inkomstslag har kännetecknats av en vilja att uppnå en enkelhet. Men detta har en baksida som är att detta har delvis gått ut över precisionen i beskattningen. Detta exempelvis genom att man använder schabloner för värdering av förmåner samt beräkningar av vissa avdrag.⁵⁶ Inkomster från fysiska personer skall beskattas i inkomstslaget tjänst; om dessa inkomster är relaterade till en ersättning för en utförd prestation; samt att denna ersättning inte skall beskattas i inkomstslagen av näringsverksamhet eller kapital.⁵⁷ För inkomstslaget tjänst räknar man in de inkomster som utgifter som är på grund av tjänst men till den del som den inte skall räknas till inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital. Med tjänst avses anställning, uppdrag och annan inkomst givande verksamhet av varaktig eller tillfällig natur.⁵⁸

Som det har framgått under arbetets gång kommer inkomstslaget tjänst att belastas av både den statliga som den kommunala inkomstbeskattningen. Detta innebär att en fysisk person som är obegränsat skatteskyldig under någon period för beskattningsåret; att för denna fysiska person kommer kommunalskatten att utgöra summan av de skattesatser som är gällande för kommunalskatten och landstingsskatten; och som med detta gäller för den aktuella hemortskommunen för året före taxeringsåret; som sedan multipliceras med den beskattningsbara förvärvsinkomsten.⁵⁹

För detta skall det även nämnas att förutom den kommunala inkomstskatten bygger man på med en statlig inkomst skatt för förvärvsinkomster. Den statliga inkomstskatten har en så kallad inbyggd trappa i sin tillämpning; det vill säga man måste komma över en viss inkomst gräns för att skatten skall aktiveras. Man talar här om skiktgräns och för detta existerar det två stycken det vill säga en övre och en nedre. För de inkomster som överstiger den nedre skiktgränsen kommer det att utgå en statlig inkomst skatt på 20 procent. Medan för den övre skiktgränsen kommer det att läggas till ytterligare 5 procentenheter som en statlig inkomstskatt. Kontentan för denna skrivelse i inkomst skattelagen är den; att för intjänade inkomster som kommer att överstiga gränsen för den övre skiktgränsen kommer det här att få ett skattetryck som motsvarar en statlig inkomst skatt på totalt 25 procent. Underförstått att detta kommer att gälla på den del av inkomster som kommer att överstiga den över skiktgränsen av dessa två; samt att för de inkomster som är upp till den nedre skiktgränsen kommer man inte att behöva betala in någon statlig inkomst skatt för beskattningsbar tjänsteinkomst.⁶⁰

---

⁵⁹ SFS 2008:803; IL 10 kap, 1§, 1-2 st., Asbjörn Eriksson, s. 89.

⁶⁰ SFS 2008:803; IL 65 kap. 5 §.

⁶¹ Asbjörn Eriksson 307ff, 175 ff., Skatteverket; 22 % gäller räkenskapsår som börjat efter den 31 december 2012. Har räkenskapsåret börjat före den 1 januari 2013 är inkomstskatten 26,3 %.

3.4 Inkomstslagen inkomst av näringsverksamhet och kapital

Inkomstslaget för näringsverksamhet är omfångsrikt och omfattas både av den enskilda taxi åkaren som inte har några anställda och där det samtidigt föreligger blygsamma investeringar för verksamheten. Till att jämförelsevis ta de stora industri företagen med sina tusentals anställda och investeringar som kan uppgå till miljardbelopp. Detta gör att dessa regler som skall gälla för inkomster från näringsverksamhet måste vara kapabla att möta upp till de olikartade behoven som finns inom inkomstslaget näringsverksamhet. Detta gör att regelverket tenderar att bli omfångsrikt men även att det finns ett behov att kunna vara elastiska till sin utformning för sin tillämpnings skull. Det innebär att skatteskyldiga juridiskpersoner kommer att endast beskattas i inkomstslaget för näringsverksamhet. För detta utgår en statlig inkomstskatt som är likformig oberoende inkomsten.⁶¹ Avgränsningar för inkomstslaget näringsverksamhet återfinns i huvudregeln för detta i 13 kapitlet 1§ 1 stycket i Inkomstskattelag (1999:1229).

För detta inkomstslag, näringsverksamhet, räknar man in de inkomster som utgifter som är uppkomna på grund av en näringsverksamhet. Definitionen på en näringsverksamhet i detta sammanhang är den förvärvsverksamhet som kommer att bedrivas både som yrkesmässigt och självständigt. När vi talar om en proportionell skattebild så avses att skatten är i relativa termer (%); det vill säga att den kommer att vara lika stor oberoende av den aktuella inkomstens storlek.⁶² När det gäller ett aktiebolag, som räknas in som en juridisk person, kommer bolaget att vara oinskränkt skattepliktigt för all den inkomst som kommer från både Sverige som utlandet. Detta under förutsättningen att den juridiska personen är registrerad i Sverige eller har sitt säte här.⁶³ Som juridisk person som uppbär skatteskyldighet kommer denna beskattning endast att ske i näringsverksamheten. Märk väl att all beskattning kommer att ske för inkomstslaget näringsverksamhet; så kommer det här än dock vara så att vissa regler som rör kapital vara tvunget att tillämpas.

Företrädesvis så kommer det att handla om kapitalvinstbeskattningen men så även avkastningar i vissa situationer.⁶⁴ Det är denna distinktion kärna för rättsprocesserna för IK Investment AB och Nordic Capital AB som har fått Skatteverket att börja special granska riskkapitalbolagen. Med andra ord skall beskattningen ske för inkomstslaget inkomst av kapital eller inkomst av tjänst. Det överskott som uppkommer för inkomstslaget näringsverksamhet kommer att belastas olika i ett skattemässigt perspektiv beroende på i vilken företagsform som näringsverksamheten bedrivs i.⁶⁵ För detta gäller följande att aktiebolag kommer att redovisa för all sin verksamhet i inkomstslaget näringsverksamhet.⁶⁶ Detta innebär att aktiebolag som en juridisk person som i sin tur är ett skattesubjekt kommer att påföras en skattesats som motsvarar 26,3%. Denna skatt är statlig och kommer att beräknas på en beskattningsbar inkomst. Beräkningsgrunden för beskattningen är den taxerade inkomsten som avrundas till närmast lägre tiotal kronor.⁶⁷

---

⁶² Asbjörn Eriksson s. 22.

⁶³ SFS 2008:803; 6 kap. 3§ IL., Asbjörn Eriksson s. 35.

⁶⁴ Asbjörn Eriksson s. 38., SFS 2008:803; 1 kap. 3§, 2 st, 13 kap. 2§, 24 kap. 2§ och 25 kap. 2§ IL.

⁶⁵ Asbjörn Eriksson s. 330 ff.

⁶⁶ Asbjörn Eriksson s. 310.

⁶⁷ Asbjörn Eriksson s. 80., 65 kap. 14§ IL.

⁶⁸ Asbjörn Eriksson s. 37 ff.

Alla slags former av löpande avkastning som ger inkomster som den kapitalvinst som har erhållits vid en avyttring för en tillgång; kommer att klassificeras som en inkomst i inkomstslaget kapital. Men märk väl att detta gäller endast inkomster som utgifter som inte kan inordnas för inkomstslaget näringsverksamhet. Detta i enlighet med inkomstskattelagens lagrum 41 kap. 1§ beträffande avgränsningar för detta inkomstslag:

”Till inkomstslaget kapital räknas inkomster och utgifter – på grund av innehav av tillgångar och skulder, och – i form av kapitalvinster och kapitalförluster. Till inkomstslaget kapital räknas inte inkomster och utgifter som räknas till inkomstslaget näringsverksamhet.”

De inkomstslag som är aktuella för fysiska personer samt dödsbon är inkomstslaget tjänst, inkomstslaget näringsverksamhet samt inkomstslaget kapital. Detta innebär att lagrummen 1 kap. 3§ och 4 kap. 2§ IL kommer att beröra inkomstslaget kapital. Detta innebär följaktigt att bara fysiska personer som dödsbon kommer att kunna beskattas för inkomstslaget kapital. Medan de juridiska personerna kommer i enlighet med skattelagstiftningen, 15 kap 1§ IL, att ta upp för beskattning de kapitalinkomsterna som uppstår med de sina resterande inkomster för inkomstslaget näringsverksamhet.⁶⁸ Samt att för fysiska personer kommer den statliga inkomstskattelagen för kapitalinkomster, 65 kap 7§ IL, att vara 30 % av överskottet för inkomstslaget kapital.

4 Riskkapital

4.1 Historia

Bakgrunden och dess historia till den privata equity-branschen går långt tillbaka i tiden. Ända tillbaka till 1500-talet när förmögna personer finansierade handelsresor till Kina och Indien. Detta dåtida tillhandahållande av riskkapital har likheter med den privata equity-investerings marknaden som existerar i nutid. Men än dock så har den privata equity-branschen sitt ursprung från 1940-talet i USA. Förmögna familjer så som exempelvis Rockefeller, Vanderbilt och Warburg som gjorde investeringar i privata bolag. Men för detta skedde det under 1940-talet att det kom att bildas andra företag för att nu kunna investera i företag som kom att ta in kapital från andra källor än som tidigare varit från förmögna familjer.⁶⁹

När man talar om riskkapital måste man göra en distinktion mellan lånat kapital och riskkapital. Detta för att ett företag kan komma att finansiera sin verksamhet antingen med lånade medel eller med ett eget kapital. Det lånade kapitalet kan utgöra en finansiering med lånade medel, vanligtvis då mot någon form av en säkerhet. För detta kommer långivaren att komma att erhålla en avkastning på sitt utlånade kapital i form av en ränta. Medan riskkapitalet vanligtvis är en investering i ett företag. Detta medför att investeraren kommer att erhålla en ägarandel eller en möjlighet till detta i bolaget där investeringen görs. Investeraren brukar inte få någon ränta på det investerade kapitalet samt att de löper en större risk än företagets övriga finansärer. Skulle det uppstå en situation så att företaget skulle komma i obestånd är det investeraren i aktiekapitalet som kommer att besitta den sämsta rätten underförstått då aktieägarna. Men detta innebär även att de företag som kommer att gör

---

⁶⁹ Michael Nyman m.fl., Riskkapital s. 20.

⁷⁰ Michael Nyman m.fl., ss 15-16.

investeringar med sitt egna riskkapital kommer att förse olika branscher med kapital så att en fungerande marknadsekonomi kan upprätthållas.⁷⁰

Inom branschen gör man även skillnad på begreppen riskkapital, private equity samt venture capital. Med riskkapital menas den investering som görs i ett företag och som innebär för investeraren att denne kan bli eller får en möjlighet att bli aktieägare i det aktuella bolaget. Det karakteristiska för private equity är den att det är i stort sätt frågan om en riskkapitalinvestering för onoterade bolag; utöver buy-out-fonder med utköp från börs. Följaktligen blir private equity en del av riskkapitalmarknaden. Ett utmärkande drag för private equity är den att investeringen kommer alltid ha en tidsbegränsning. Detta eftersom investeraren har för sin målsättning att kunna inom en snar framtid kunna göra en avyttring för sin investering. Detta är tänkt att göras inom en tidsrymd på mellan 3-7 år. Likheten mellan venture capital kontra private equity är den att dessa är kapitalinvesteringar i bolag som inte är noterade sådana.⁷¹

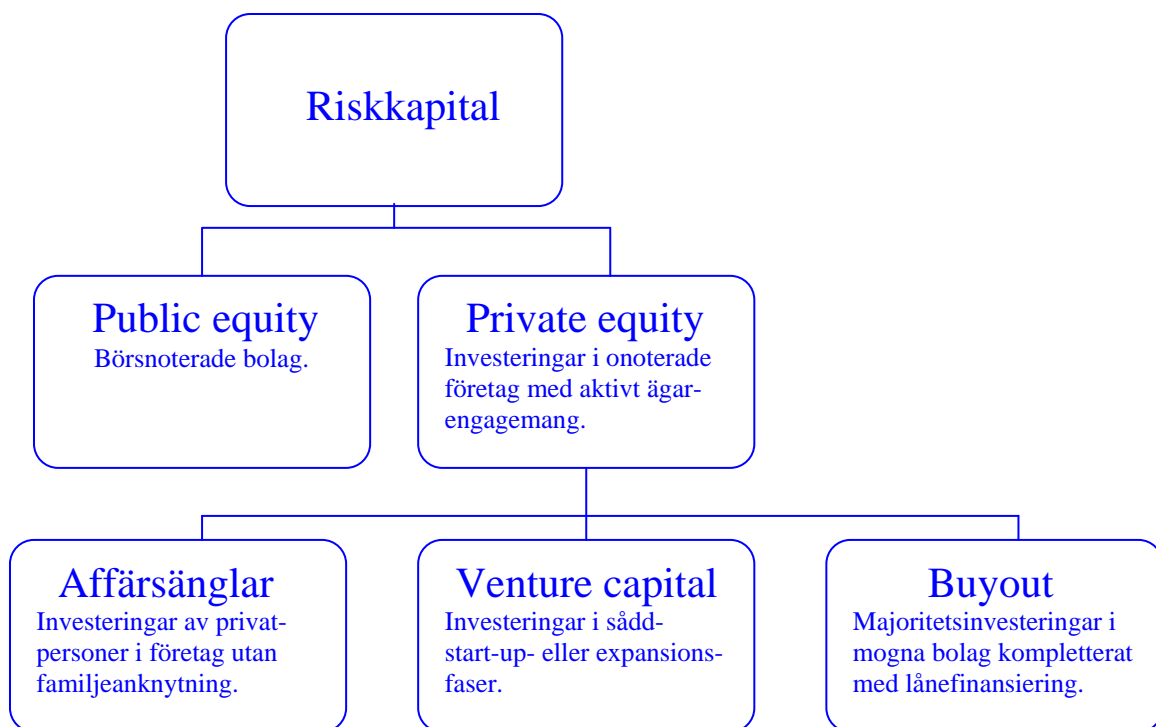
Genom att ställa upp en struktur för riskkapitalet⁷² kommer man att se att riskkapitalinvesteringen kommer att ha två divisioner under sig. Den ena är public equity; investeringar i börsnoterade bolag samt private equity; investeringar i onoterade företag med aktivt ägarengagemang. Private equity kan i sin tur delas in i tre under divisioner som är affärsänglar, venture capital och buyout. Affärsänglar är privat personer som gör sina investeringar i onoterade företag och utan någon familjeanknytning till företaget. Dessa företag är vanligtvis onoterade sådana. Medan syftet med venture capital är den att göra investeringar i sådd-, start-up- och eller i expansionsfaser för onoterade bolag. Målsättningen med buyout investeringar är att göra majoritetsinvesteringar i mogna företag med en kompletterande lånefinansiering p.g.a. att man har i dessa företag goda existerande kassaflöden. Detta sker genom att hela företaget köps upp eller betydande delar av aktieposten tas över av investeraren. Efter detta är det tänkt att en försäljning av bolaget skall kunna göras med en vinst för innehav efter cirka åtta år.⁷³ Detta ovan är de som skatteverket processar om; det vill säga de private equity investeringarna för onoterade företag och då framförallt för buyout investeringarna. Detta eftersom det är här som själva carried interest delen uppstår genom olika riskkapitalfonder. Det vill säga den särskilda vinstandel som begagnas i riskkapitalbolag som den drivande funktionen för ersättningar för gjorda investeringar för de berörda personerna.

---

⁷¹ Michael Nyman m.fl., ss 15-16.

⁷² Se figur 1.

⁷³ Michael Nyman m.fl., s. 17. 40 Finansdepartementet, Promemoria: Beskattning av vissa delägare i riskkapitalfonder, mars 2012, s. 37ff.

Figur 1 från Nyman m.fl. Riskkapital med hänvisad källa: Svenska Riskkapitalföreningen, www.svca.se.

4.2 Struktur uppbyggnaden för riskkapitalet samt riskkapitalfonderna

Strukturerna för riskkapitalet byggs upp av en kombination av fonder, förvaltnings och rådgivningsbolag som alla går under ett gemensamt namn.⁷⁴ Investeringar görs i första hand i onoterade företag av riskkapitalfonderna. Det egna kapitalet för denna fond kommer att tillföras av en gruppering för externa finansierare så som; pensionsfonder, försäkringsbolag, banker, utländska universitet men även så svenska och utländska företag. För detta kommer även en mindre andel tillhandahållas av ett företag som är ett så kallat riskkapitalbolag. Detta riskkapitalbolag kommer att indirekt ägas av de personer som byggt upp själva riskkapitalstrukturen. Allt eftersom tiden löper kommer de inblandade personerna bygga upp nya riskkapitalbolag med helt nya riskkapitalfonder. Dessa riskkapitalfonder har en levnads cykel som sträcker sig upp mot cirka 10-12 år. Därefter kommer dessa gamla fonder att avvecklas efter en på förhand bestämd tidshorisont som fastslags vid fondens upprättande och eller när man har kommit att ha uppfyllt fondens själv ändamål. Medel som är avsedda för riskkapitalfonden kommer normalt att först placeras i ett holdingbolag. Holdingsbolagets enda uppgift kommer att vara den att äga aktier för det portföljbolaget där den slutliga investeringen kommer att ske. Med andra ord kommer riskkapitalfonden att utgöra ett finansieringssätt för önskade investeringar i själva portföljbolaget. Själva riskkapitalbolaget och eller ett bolag som ägs just av riskkapitalbolaget självt kommer att bli huvudförvaltaren för fonderna. Samt med detta följer även att huvudförvaltaren kommer att ta samtliga beslut som rör till exempel köp och försäljningar, upplåningar, etableringar samt en avveckling av fonder. Gjorda investeringar i fonden kommer att börja generera olika former av avkastning. Denna avkastning kommer att i sin tur vara beroende av hur resultatet av förvaltningen har fallit ut för de inköpta portföljföretagen. Finansieringen för de förvärv som riskkapitalbolagen

⁷⁴ All fakta inhämtning för det som ingår under denna rubrik här ovan är kommet från; Finansdepartementet, Promemoria: Beskattnings av vissa delägare i riskkapitalfonder, mars 2012 ss 37-39.

gör kommer att ske genom att de tillför eget kapital samt att ta banklån. De investeringar som kommer att göras av riskkapitalbolagen kan i huvudsak delas in i investeringar för den tidiga fasen för ett företags livscykel och som benämns som venture capital. Samt de investeringar som sker i en senare fas för företags livscykel och som benämns som buyout.

Dessutom finns det en kategori som benämns som affärsänglar och dessa genomför investeringar i det egna kapitalet för de onoterade bolagen. Det är privat personer som utgörs av affärsänglar och dessa gör investeringar med sin privata förmögenhet. Deras investeringar kommer att rikta in sig i första hand på nystartade verksamheter som har svårt att få tillträde till en extern finansiering så som till exempel från banker men även riskkapitalbolag. När investeringar görs i den tidiga fasen följer med detta även som regel en högre risk. Detta eftersom det kommer att röra sig om investeringar i ny uppstartade bolag med ett svagare kassaflöde; samt med ett ringa innehav av materiella tillgångar som skulle kunna användas vid en eventuell pantsättning.

Innebörden för buyout investeringar är den att dessa normalt besitter än något lägre risk än vad venture capital investeringar gör. Detta på grund att dessa investeringar kommer att ske i bolagets mogna fas som bär med sig ett stabilare kassaflöde jämte mer materiella tillgångar. Denna sorts investeringar kommer i första hand att ske genom uppköp av onoterade bolag och eller ett utköp av noterade bolag som finns på börsen. Den gemensamma nämnaren för alla riskkapitalbolag, och då oavhängigt deras investerings mål, kommer att bli den att samtliga kommer att genomför sina investeringar för en begränsad tidsperiod. De olika riskkapitalfonderna besitter olika långt investeringsperspektiv och detta beroende på i vilken fas investeringen för portföljföretaget befinner sig i. När man går in i investeringar för venture capital medför detta normalt det längsta placerings perspektivet som rör sig mellan 10-12 år. Kontra detta som är investeringar i buyout och som vanligtvis har ett investeringsperspektiv på 3-8 år. Oberoende i vilken fas för investeringen som portföljbolaget befinner sig i kommer vanligtvis riskkapitalbolaget att vara en aktiv som styrande ägare som kommer att stå företagsledningen nära. Intentionen för detta är att kunna förbättra bolagets rörelseresultat samt kassaflöden och med detta höja portföljbolagets värde.

När nu tidsrymden har kommit att löpt ut för portföljbolaget kan denna avyttras i något som man benämner som en så kallad exit. Detta sker då till ett industriföretag som önskar för sitt köp komma åt synergieffekterna genom att göra ett uppköp av portföljbolaget. Men avyttringen kan även ske till en annan riskkapitalfond samt att man kan börsintroducera portföljbolaget. Riskkapitalfonderna är uppbyggda av en avtalsstruktur som har som syfte att för sin externa investerarens intresse handha de olika gjorda investeringarna i portföljbolagen. Dessa fonder har oftast etablerats av ett antal nyckelpersoner som besitter en affärsidé rörande en strategi för investeringen och som nu tar på sig att genomdriva detta. Nyckelpersonerna kommer att ta fram ett investeringsprospekt. Som i sin tur kommer att skickas ut till väl utvalda potentiella investerare som bereds möjligheten att investera i fonden med ett vist belopp. Investerarna kommer inte att kunna kräva tillbaks kapitalet för sina investeringar i förtid. Utan är bundna till den investeringsperiod som är reglerat i kontraktet med när löptiden är över för denna. Med andra ord är deras åtaganden bindande gentemot fonden. Dessa fonder grundas i många fall genom utländska Limited Partnership⁷⁵ som i sin tur vanligtvis inte är en juridisk person enligt den svenska lagstiftningen. En övervägande majoritet av de externa investerarna kommer att bli Limited Partners i riskkapitalfonden som de investerar i.

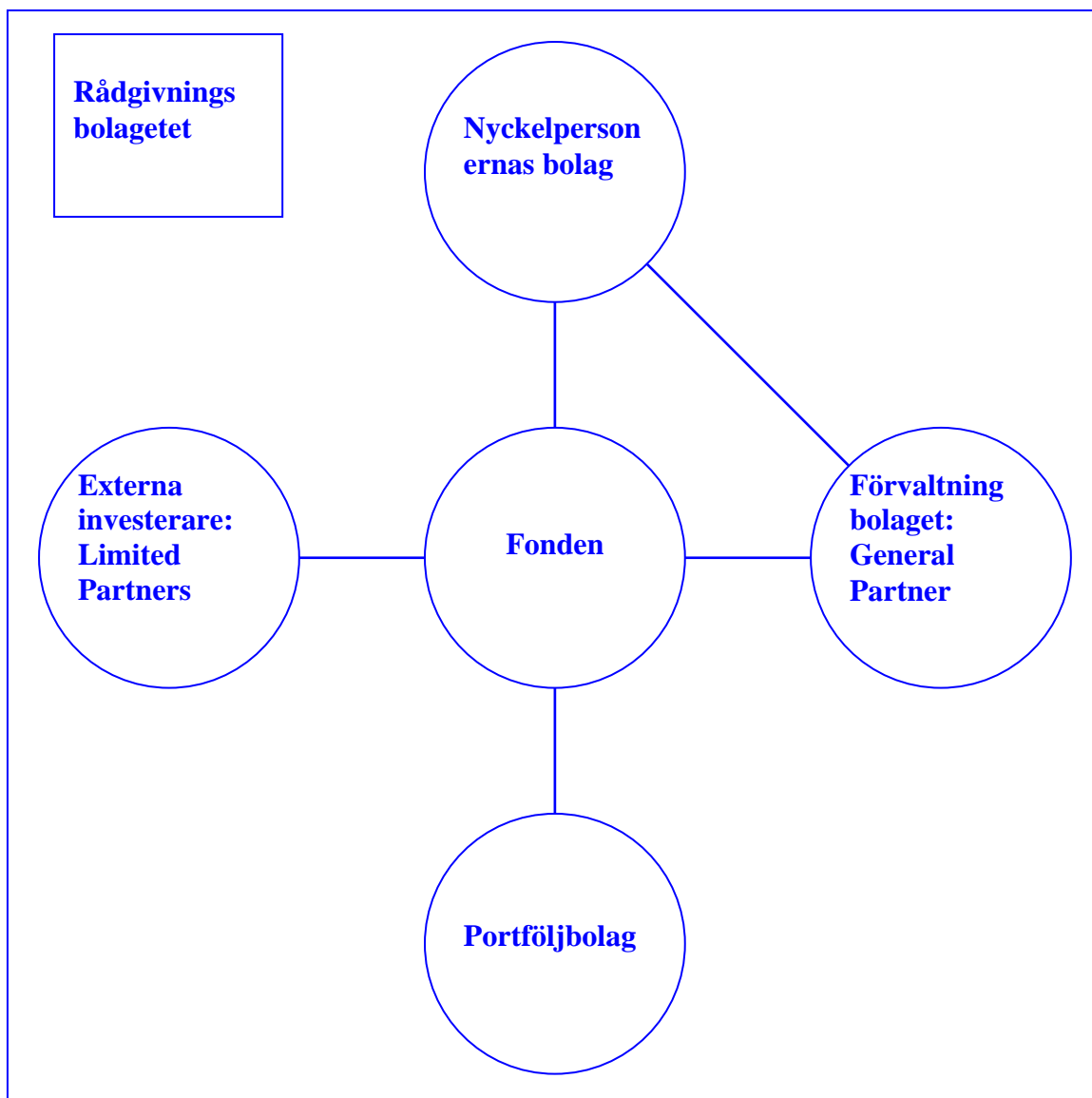
---

⁷⁵ Se figur 2 nedan.

Ett bolag som benämns som General Partner kommer att ha fullmakt att företräda fonden. Det kan även förekomma i detta sammanhang att även de som utgör nyckelpersoner och eller andra investerare kommer att köpa andelar i ett portföljföretag. Varje enskild fond innehar en egen struktur med fond samt General Partner. Varje respektive General Partner bolag kommer att ägas i sin tur av en struktur av bolag som kommer att indirekt ägas av nyckelpersonerna. Samtidigt med detta kommer ett avtal att skrivas mellan de externa investerarna och General Partner med innebörden att General Partner kommer att vara de som förvaltar fonden. Med detta avtal följer en reglering av förvaltningen så som på områdena; hur ersättningar skall falla ut för förvaltningen, till vilka summa vinster samt ersättningar skall falla ut med samt med detta när själva utbetalningen kommer ske. Med avtalet följer även en reglering av hur mycket nyckelpersonerna själva förbinder sig att investera. Normativt för dessa avtal brukar ligga kring 1-3 procentenheter av den tilltänkta totala investeringen. Genom avtalet binder man även upp nyckelpersonerna genom ställda krav på hur mycket de själva skall engagera sig i General Partners fondens aktiviteter.

Riskkapitalstrukturer tenderar vanligtvis att även att etablera ett rådgivningsföretag för det land som portföljföretaget finns i och som man ämnar av att förvärva. Detta rådgivningsföretag kommer att träffa ett avtal rörande rådgivning med själva General Partner. Normalt för Sveriges del kommer dock inte dessa rådgivningsföretag upptas i samma koncernstruktur som själva riskkapitalfonden. Nyckelpersonerna kan än dock både äga dessa eller kontrollera dem. För detta har man även delegerat att alla formella beslut kommer att ligga hos General Partner som i sin tur oftast inte har en egen personal. Som ersättning för avsaknaden av personal är det nyckelpersonernas egna rådgivningsföretag som kommer att bilda ett rådgivningsteam med egen anställd personal. Dessa kommer nu att aktivt arbeta med olika förvärv, förädling samt avyttring av portföljbolag. Inom rådgivningsbolaget kommer det att finnas kunskap samt kompetens om de aktuella portföljbolagen men även lokal kännedom av marknaden.

De nyckelpersoner som förekommer i dessa strukturer som ägare av andelar i rådgivningsbolagen innehar vanligtvis en anställning hos rådgivningsbolaget. Både förvaltningen av själva fonden som ett innehav i portföljbolaget kommer här att vara mycket intensivt. I styrelsen för portföljbolagen kommer det ofta att sitta personer komma från rådgivningsteamet; detta kommer i sin tur underlätta för att kunna genomdriva den uppställda strategin som arbetats fram i portföljbolagen. Dessa strategier har tagits fram med det syftet att generera en värdetillväxt innan en försäljning kommer att bli aktuell. Inom denna bransch existerar även så att man etablerar riskkapitalfonder som ett svenskt aktiebolag. Detta innebär då att de externa investerarna kommer att göra investeringar i aktier i själva aktiebolaget. I realiteten kommer detta att medföra att en investerare kommer att benämnas som kommanditdelägare i ett kommanditbolag.

Figur 2: Grundkonstruktionen för en riskkapitalstruktur.

4.3 Implikationen för carried interest och begreppsförklaring

Den svenska benämningen för begreppet carried interest är särskild vinstandel.⁷⁶ Carried interest förekommer i internationella sammanhang rörande riskkapital hanteringen. Innebörden för detta kommer att bli den att den person som bidrar aktivt för att skapa en värdetillväxt för portföljbolaget; så att denna kan försäljas kommer för detta även att kunna uppbära en carried interest för sina insatser här. Med andra ord så tillhandahåller man en speciell del för den vinst som har uppkommit i sammanhanget. För samtliga riskkapitalfonder existerar det vinstdelnings system med en carried interest. Dessa, carried interest andelarna, ger i sin tur riskkapitalbolaget, dess ägare som anställda inom rådgivningsbolaget en stimulans att tillse intresset för de externa investerarna. Underförstått med detta att de kommer att generera högsta möjliga avkastning åt riskkapitalfonden. Själva vinstdelningssystemets struktur har en liknande avspegling inom alla riskkapitalfonder. Men däremot om riskkapitalfonden skulle vara ett aktiebolag så kommer det att finnas åtskillnader strukturerna dem emellan. Detta kan man dock justeras genom att man begagnar sig av olika

⁷⁶ Finansdepartementet, Promemoria: Beskattning av vissa delägare i riskkapitalfonder, mars 2012 s 40.

aktieslag för att få till stånd ett substitut för ett vinstdelningssystem så som det som gäller för carried interest. Vanligtvis uppgår carried interest till cirka 20 procent av den uppkomna nettovinsten. Men detta först efter det att extern investerarnas investerade kapital har återbördats till dem samt jämte detta att de fått tillgodoräkna sig en garanterad avkastningsränta. Denna garanterade avkastning brukar här röra sig mellan 6 och 8 procent och efter det att förvaltningsarvodet har erlagts. Ett escrow konto är ett spärrat konto som kan förekomma speciellt i fondens början av dennes livscykel och som används för insättning av en del av carried interest. Detta belopp ämnar tillgodose de externa investerarnas intresse samt med detta ombesörja att de kommer att uppbära den garanterade avkastningen under hela fondens levnadscykel.

Ett General Partner bolag kommer vanligtvis erhålla ett förvaltningsarvode som ligger på mellan 1 till 3 procent per år för det kapital som de externa investerarna lovat att de skall investera. Ett förvaltningsarvode kommer att utgå med 1 till 3 procent av det investerade kapitalet men detta först då fonden har stängts för ytterligare nya investeringar. Ersättning kommer att utgå åt rådgivningsföretagens kostnader som de har haft och detta med ett visst procent tillägg. Skatteverket gör gällande att för den aktuella carried interest som har utfallit till personal vid rådgivningsföretagen har för detta i förstahand betalats ut till ett bolag och eller en kapitalförsäkring; via detta så har man även genomfört sina investeringar. I sammanhanget förekommer även utbetalningar för ränta på lån. Den resterande delen av carried interest som inte har betalats ut till personalen kommer att komma till del i nyckelpersonernas egna bolag.

När man talar om en *riskkapitalfond* åsyftas med detta; att det är ett bolag eller ett enkelt bolag som har en verksamhet som i huvudsak består i att direkt eller indirekt förvärva, förvalta samt avyttra andelar i bolag om någon av andelarna är en andel i ett portföljföretag. När man pratar om ett *portföljbolag* åsyftas med detta; ett bolags aktier som inte är upptagna till handel inom en reglerad marknad eller en någon motsvarande marknad som är utanför det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt att riskkapitalfondens direkta eller indirekta innehav i bolaget uppgår eller någon gång har uppgått till minst 50 procent av kapitalet eller rösterna. När man gör en bedömning om ett bolag är ett portföljbolag skall man för detta, om två eller flera riskkapitalfonder äger andelar i bolaget, fondernas sammantagna förfogande tas hänsyn till vid en bedömning av storleken av varje enskild fonds innehav i portföljbolaget.⁷⁷ När man resonerar om rätten till *carried interest* åsyftar man på den rätten som möjliggör att man får ta del av den vinst som blir till när de andelar i ett bolag försäljs och denna rätt överstiger nu, i relation till det direkta eller det indirekta ägandet i bolaget, den rätt som vid försäljningen tillkommer som en övervägande del av den som har rätt att få ta del av vinsten. I samband med en bedömning huruvida någon har en rätt till carried interest eller inte skall man för detta även ta hänsyn till den rätt som föreligger att få ta del av bolagets vinster under själva tiden för innehavet. I arbetet med denna bedömning av storleken på ägandet i bolaget skall man även för detta, förutom omkostnadsbeloppet, så även tas hänsyn för de lånefordringar som föreligger med detta.⁷⁸ När man talar om ett *kapitalföretag* åsyftar man på ett aktiebolag och eller en ekonomiskförening som kommer att ha rätt till en carried interest när det blir aktuellt för riskkapitalfonden att försälja sin andel direkt som indirekt för portföljbolaget. Men om ett annat bolag än aktiebolaget eller den ekonomiska föreningen skulle ha rätt till carried interest åsyftas med ett kapitalföretag även det aktiebolag och eller den ekonomiska föreningen som här direkt som indirekt besitter en andel i det aktuella bolaget. Samt med detta även beakta att det bolag som inte längre kategoriseras som ett

⁷⁷ Finansdepartementet, Promemoria: Beskattning av vissa delägare i riskkapitalfonder, mars 2012, s 47.

⁷⁸ Finansdepartementet, Promemoria: Beskattning av vissa delägare i riskkapitalfonder, mars 2012, s 49.

kapitalföretag skall betecknas som ett sådant under en förlängd beskattningsperiod därefter på tio år. Åsytningen på kapitalföretag gäller även ett aktieföretag och eller en ekonomiskförening som kommer direkt som indirekt äga en andel i ett kapitalföretag. Ett viktigt undantag i benämningen om kapitalföretag är den att; ett aktieföretags aktier som är ämnade för kommers på en reglerad marknad och eller en motsvarande marknad utanför det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och så även privatbostadsföretag karaktäriseras inte som några kapitalbolag

4.4 Statens offentliga utredning och Skatteverket

Följande del avsnitt har betydelse för uppsatsen på grund av beskattningens komplexitet och samtidigt för att kunna bereda läsarens på; att det kan vara så att det inte alltid finns ett uttömmande svar för det man söker inom disciplinen skatterätten. Detta när denna skall sammanfogas med de gällande redovisningsreglerna som gäller för ett bolag. Med andra ord så kan det finnas utrymme för både bedömningar som tolkningar som inte alltid är utrönta fullt ut som det var tänkt från början.

I SOU 2008:80 konstaterar man för sambandet i praktiken; att utredningen inte har lämnat några förslag till lagregler som skulle ha en direkt koppling för själva sambandet i praktiken. Detta faller sig här naturligt på grund av att kopplingen i praktiken och den gällande IL är av en mer indirekt natur. Därför kommer utredningens bedömning komma att bli att vissa förslag i vissa hänseenden inte alls kommer att få någon inverkan i praktiken. Som ett exempel kan nämnas att det kommer i framtiden, precis som i dag, för deklarationen, deklareringsförfarande samt skattekontroll att ha som utgångspunkt företagets löpande bokföring som årsredovisningen, årsbokslut eller förenklad årsbokslut. Redovisningen kan sägas generellt ha en mycket tung ställning i egenskap som bevismedel inom disciplinen beskattningen. Inom ramen för utredningen kommer inte beskattningen överhuvudtaget påverkas av de lagda förslagen. Men när man kommer till det praktiska sambandet kommer man att kunna förvänta sig att de större effekterna kommer att inträda genom själva redovisningens potentialer att kunna påverka beskattningen i sak kommer att begränsas. Här av framträder den tyngsta avvägda anledningen för att upphäva ett materiellt samband nämligen den att; reglerna för redovisningen för de största bolagen har eller håller på utvecklas i enlighet med de principer som avskiljer sig från dem som har gällt inom beskattningsrätten samt som bedöms ge godtagbara konsekvenser i relation till exempel skatteförmågeprincipen. Detta innebär då att man begränsar utsikten att låta rättstillämpningen för beskattningsrätten komma att påverkas av redovisningen.⁷⁹

Vidare i utredningen ser man stora fördelar med ett starkt materiellt samband. Detta genom att bolagen kan minska den administrativa bördan. Om situationen är den att både redovisnings som skattereglerna för en redovisningspost kommer att stämma överens kommer detta i sin tur underlätta bolagets administration. Kontra detta att reglerna skulle skilja sig åt kommer följden bli den att bolagets administration ökar på grund av att bolaget måste justera bokslutet innan denna kan komma i fråga för som grund för en beskattning. En överordnad målsättning kommer att vara att den administrativa bördan skall reduceras. Direktiven för den aktuella utredningen framhävs det även så att de nya regelförslagen skall vara enkla. Någon anledning för att vid beskattningen frångå från redovisningen skulle kunna hänföras till olika intressen

---

⁷⁹ SOU 2008:80 Utredning om sambandet mellan redovisning och beskattning s. 26.

inom näringslivet eller till intressen som vilar under samhället. När det handlar om industrins intresse rör det sig ofta om att kunna senarelägga beskattningen och detta då i ett förhållande till vad som följer av de gällande redovisningsreglerna. Men när det rör sig om samhällsintressen kommer det att handla om att kunna tidigarelägga en beskattning men även så att kunna skapa en tydligare och eller enklare regler på området. När beskattningsreglerna kommer att skilja sig från de gällande redovisningsreglerna kommer det vara på grund av att partiellt skydda bolaget från redovisningsregler som skulle kunna ge ett ur ett skattemässigt perspektiv ett olämpligt resultat. Med andra ord så kan bolagets situation förklaras med att det finns både för som nackdelar med ett starka materiellt samband.

Den lösning som kommer att anbefallas beror på det enskilda bolaget som vilken redovisningspost som skall hanteras. Avsidsorna med att minska eller att helt och hållet överge ett rättsligtsamband kommer att hänga samman med den administrativa bördan. För när en ökning sker av materiella skillnaderna som är mellan redovisningen och beskattningen kommer den administrativa bördan öka för företaget. Detta innebär att för vissa bolag kommer dessa förbättringar som ett minskat samband ger att vara en kompensation nog för dem. Men för andra bolag så är möjligheten att kunna hålla ihop sin redovisning som beskattningen en betydligt viktigare del för dem och fördelarna som följer med ett lösare samband kommer att vara betydligt mindre för dessa bolag. Utredningen ställer därför frågan om man skulle kunna göra något för dessa bolag för att här minimera nackdelarna; och svaret på frågan blir ett ja. Det vill säga om regelverket skulle i vart fall ge ett utrymme för en viss frihet att kunna tidigarelägga beskattningen. Detta i förhållande till huvudreglerna för de olika redovisningsposterna och därmed skulle bolaget om så önskades i stora delar kunna hålla ihop sitt system och med detta även minska på sin administrativa börda.

Men i utredningen, SOU 2008:80, finner även mot argument för sitt positiva resonemang för ämnet. För detta hänför man ett grundläggande skäl mot att reglerna beträffande beskattningstidpunkten i inkomstslaget näringsverksamhet skulle kunna ge plats för den skatteskyldige att kunna välja en annan beskattningsprincip; det vill säga den som följer av huvudreglerna och kommer att bli i sådana fall att reglerna kommer att avvika från skatterättens övriga gällande bestämmelser på området. Det normativa är att bestämmelserna om beskattningstidpunkten fastställer när en inkomst ska tas upp kontra när en utgift ska dras av samt för detta att den skatteskyldiga inte har rätt till att kunna tidigarelägga eller senarelägga utgiften. Man påpekar i utredningen även att det finns argument för att utformningen av skattesystemet skall ske principfast. Det vill säga att man skall ha tunga argument för att kunna utveckla regelverket för ett vist område med en helt annan utgångspunkt än vad som gäller i övrigt. Olikheter i systematik som för olika utgångspunkter skulle kunna exempelvis skapa en svårighet för användarna och därmed orsaka att skattesystemet kommer att bli mer komplext för förståelsen. Med hänsyn taget till den inre logiken för skattesystemet kommer då detta att tala mot att reglerna för beskattningstidpunkten i inkomstslaget näringsverksamhet skulle utvecklas på något annat sätt än vad som är brukligt för skattesystemet.⁸⁰

Som ett komplement till tidigare nämnda principer för denna uppsats, som har varit realisationsprincipen, försiktighetsprincipen och matchningsprincipen, kommer även utredningens belöpandeprincipen nämnas jämte skatteförmågeprincipen som skatteverket tar upp i sin rapport. Belöpandeprincipen jämte försiktighetsprincipen, matchningsprincipen som realisationsprincipen har varit vägledande i SOU 2008:80 i framtagningen av principiella

---

⁸⁰ SOU 2008:80 del 1, Utredning om sambandet mellan redovisning och beskattning ss. 300-301.

lösningförslag till förändringar för de nu gällande skattebestämmelserna. Dessa förslag till förändring är tänkta att ersätta det nu gällande materiella sambandet och grundas på de dessa fyra principerna.⁸¹ I utredningen, SOU 2008:80, slår man fast att ”den bästa utgångspunkten” kommer att bli belöpandeprincipen för beskattning av olika bolag. Detta betyder i praktiken att inkomster och utgifter skall periodiseras för det gällande beskattningsåret som de härrör till. Det väsentliga kommer här att bli när själva affärshändelsen inträffade. Det vill säga att den likvidmässiga regleringen samt när inkomsten kommer att bli disponibel kommer att bli irrelevanta element för detta. Belöpandeprincipen öppnar således inte upp för några nya utgångspunkter för själva beskattningen. Belöpandeprincipen gör sig gällande för dagens regler på så sätt att resultatet skall beräknas i enlighet med bokföringsmässiga grunder.

Denna princip kommer inte att kunna svara på alla frågor beträffande beskattningstidpunkten. Åsikten kring frågan till vilket beskattningsår som en aktuell inkomst som utgift är hänförlig till kan komma att variera i förhållande till vem som gör bedömningen. Underförstått med detta så kommer man inte endast kunna åberopa sig på belöpandeprincipen. Detta i sin tur för att det inte kommer att vara tillräckligt nog för att kunna få till stånd ett regelverk som skulle kunna tjänstgöra som den allmänna förklaring för när intäkter skall tas upp samt kostnader dras av. Här kommer man därför att behöva komplettera belöpandeprincipen med ytterligare principer som finns inom företagsekonomi.⁸² Med skatteförmågeprincipen åsyftas man på att skatten skall grundas på den skattskyldiges förmåga att kunna betala in sin skatt. Denna har förekommit att denna princip har kommit att nyttjas för att kunna motivera bolagsskatten; eftersom man har ansett och eller antagit att företag besitter en skatteförmåga utöver den hos företagets ägare. Ett annat beskattningsområde där man har framhållit skatteförmågeprincipen är den om värdestegringen för olika kapitaltillgångar så som till exempel för aktier och bostäder. Det förekommer en åskådning där skatteförmågeprincipen antas omintetgöra beskattningen beträffande orealiserade värdestegringar. Detta ger för sammanhanget en stark koppling mellan skatteförmågeprincipen och realisationsprincipen som har innebörden att värdetförändringar skall beskattas först efter realisationen.⁸³

I skatteverkets skrivelse, SKV 305 utgåva 8 från år 2011, beskriver skatteverket det samband som råder mellan redovisningen och beskattningen. Det rådande sambandet mellan redovisningen och beskattningen kan rangordnas på tre sätt. Dessa tre sätt är ett materiellt samband, ett formellt samband samt inget samband alls det vill säga en frikoppling. **Det materiella sambandet** har för sitt utgångsläge för en inkomstberäkning den gällande redovisnings lagstiftning samt en god redovisningssed. Här styr redovisningsreglerna med den innebörden att om bolagets redovisning kommer att följa de rådande redovisningsreglerna samt en god redovisningssed så kommer även det redovisade resultatet att godkännas skattemässigt. Skulle bolagets redovisning skilja från detta skall en justering genomföras så att beskattningen kommer att grundas på det riktiga redovisningsmässiga resultatet. **Det formella sambandet** har ett utgångsläge för sin inkomstberäkning en speciell skatterättslig reglering som man har bundit upp ett krav på att den redovisningsmässiga hanteringen av olika transaktioner måste följa de skattemässiga. Dessa skatteregler kan här få en mångtydig inverkan på för redovisningen som för beskattningen. Som exempel kan nämnas räkningsavskrivning vars maximala kommer att regleras i skattelagstiftningen. Till detta måste man även beakta att kvalifikationen för att få tillämpa en räkningsavskrivning är den att

---

⁸¹ SOU 2008:80, del 1 s. 22.

⁸² SOU 2008:80 del 1, ss.248-249.

⁸³ Skatteverket; 1 Skatter i ett ekonomiskt och historiskt perspektiv, s. 19.

avdraget för deklarationen motsvarar själva avskrivningen i bokslutet. Ett parallellt exempel kan även vara när man gör avdrag för avsättningar till en periodiseringsfond för en juridisk person kommer att kräva att avsättningen kommer att bokföras i räkenskaperna. **Inga samband alls** det vill säga när det kommer att råda en frikoppling och kommer att avgöras genom skattereglerna hur en speciell transaktion skall beskattas. Underförstått så har både redovisningen som beskattningen separata regelsystem och dem emellan existerar det överhuvudtaget inte några förbindelser dessa system emellan. Här kommer bolagen bokföring som redovisat resultat vara irrelevant för själva företagsbeskattningen. Skulle det ha tillkommit speciella skatteregler kan redovisningen komma att utvecklas helt fritt för det aktuella området men fortfarande med de gällande redovisningsregler som den goda redovisningsseden. Som exempel kan nämnas när det inte existerar några samband är en beskattning av kapitalvinster och kapitalförluster för inkomstslaget näringsverksamhet. Men även så när man gör avsättningar till en periodiseringsfond som expansionsfond för en enskild näringsidkare.⁸⁴

Åsikterna går isär när det gäller skattesystemets konstruktion med storleken på de olika skatterna. Om Sverige har för höga eller för låga skatter och om inriktningen för respektive skatt skulle vara riktig kontra oriktig är en politisk fråga som sådan. Därför behandlas detta inte inom ramen för en **skattefelskarta**. Skattefelskartan har som sin uppgift att uteslutande konkretisera frågeställningen om i hur stor grad som de skatter som har beslutats genom ett demokratiskt förfarande som kommer nu att redovisas. För detta sammanhang förekommer frekvent begreppet **skattefusk**. Viktigt blir då för detta sammanhang att understryka att det **skattefel** som har uppskattats kan inte göras till det samma som den om förekomsten av ett skattefusk. Uppkomsten av fel i en redovisning för en skatt kan uppkomma av flera olika bevekelsegrunder. Komplicerade skatteregler med bristande kunskaper inom beskattningen kan medföra att man av misstag gör fel för sin deklaration. Dessa fel benämns i detta sammanhang som ett **oavsiktligt fel**. Men ett fel kan även uppkomma **avsiktligt** med det huvudsyftet att kunna minska den egna skatten. Exempelvis skulle man kunna ta upp ett aktuellt avdrag till ett högre belopp än till vad den verkliga kostnaden som man har haft för den. Eller att underlåta sig att ta upp en skattepliktig inkomst till redovisning som man har haft. Trots att man har förtydligat var en avgränsning går för ett skattefel kommer det att återstå mycket arbete kring gränsdragningarna rörande vad som skall räknas in för ett skattefel. Ett **skattefel** är ”*skillnaden mellan den skatt som skulle ha blivit fastställd om alla skattebetalare redovisade alla sina verksamheter och transaktioner korrekt och den skatt som i praktiken fastställs*”.⁸⁵

4.5 Inkomstskattelagen och Skatteflyktslagen

När en tillämpning av inkomstskattelagen, (1999:1229) IL, sker måste man även för detta beakta lagen (1995:575) mot skatteflykt. Detta eftersom skatteflyktslagen besitter en särställning genom att den anvisar hur lagstiftningen skall för vissa fall tillämpas. Innebörden av detta kommer att bli att man inte skall ta hänsyn till en viss rättshandling, där den skatteskyldige har deltagit i, om detta skulle ingå som ett led för ett förfarande som kommer att medföra en väsentlig skatteförmån för den skatteskyldige. Samt för detta att denna skatteförmån kan antas vara huvudorsaken för handlingen. Jämte detta följer kravet att även det att en taxering på grundval av förfarings sättet kommer att strida mot lagstiftningens syfte. För detta menas dels det syfte som framkommer av den allmänna utformningen av

⁸⁴ Handledning för sambandet mellan redovisning och beskattning, ss.27-28.

⁸⁵ Skatteverket Rapport 2008:1; Skattefelskarta för Sverige, s. 26.

lagstiftningen. Samt själva syftet som ligger till grund för de bestämmelser som är tillämpliga för detta och eller har genom det aktuella förfarandet kringgåts. Skulle samtliga fyra förutsättningarna vara uppfyllda skall ett taxeringsbeslut fattas här om att rättshandlingen inte har företagits. Skulle förfarandet komma att utgöra en omväg i förhållande till själva förfarandet som ur ett ekonomiskt perspektiv skulle komma att ge ett likartat resultat skall denna istället grundas på det sistnämnda förfarandet. Själva jämförelsen kommer att ske utan att någon hänsyn kommer att tas till själva skatteförmånen som har föranletts av den skatteskyldiges val. Om inte heller detta synsätt skulle kunna användas och eller om det skulle kunna leda till ett resultat som är oskäligt skall istället beskattningsunderlaget uppskattas till ett skäligt belopp. Man kan ifrågasätta om skatteflyktsklausulen är nu förenlig med legalitetsprincipen. För att förstärka rättssäkerheten skall denna lag istället tillämpas av Förvaltningsrätten istället för Skatteverket; med samma motivering kan ett förhandsbesked begäras på hur lagen skall tillämpas.⁸⁶

4.6 Legalitetsprincipen medborgarnas garanti för rättssäkerhet

Legalitetsprincipens inverkan på beskattningsrätten kommer i uttryck genom att landets medborgare kommer endast att kunna belastas med en skatt som har bokstavligen ett lagrumstöd i gällande lagstiftning. Detta skall tolkas på så sätt att man bortser från allt vad beskattningsmyndighetens syn är på vad som skall anses som skäligt. Parallellt med straffrättens ”*nulla crime sine lege*” kan man för beskattningsrätten använda satsen ”*nullum tributum sine lege*”. Tolkningen av legalitetsprincipen skall inte tolkas på så sätt att en lagtolkning på det hela taget inte skulle få vara självständigt i förhållande till den aktuella lagtexten. Utan betydelsen av detta är att en självständig lagtext tolkning inte får komma skattebetalarna till skada eller olägenhet. Utöver att man inte får påföras en ny skatt utan att ha stöd för detta i lagen; tillkommer även att de lagrum som finns i lagen inte får expanderas mer än för den redan förutbestämda utsträckning som är för dessa. Legalitetsprincipen bär med sig det viktiga kravet för en enskild medborgare; att denne måste kunna ha en möjlighet att på förhand kunna göra sig en bedömning vilka rättsliga konsekvenser som följer av en viss handling.

Inom skatterätten har förutsebarheten en väsentlig betydelse speciellt om det råder ett högt skattetryck. Om den skatteskyldige skulle komma att göra en oriktig uppskattning rörande de beskattningsmässiga konsekvenserna som följer för dennes handlande; skulle detta kunna leda till en rasering av vederbörandes hela ekonomi. Detta är i sin tur den orsak till att man skall kunna erhålla ett förhandsbesked, som man har frambringat just inom disciplinen inkomst- och förmögenhetsbeskattningen, rörande de beskattningsrättsliga följderna för de aktuella transaktionerna som kan komma i fråga. Men med ett krav på förutsebarhet har man inte bara tagit hänsyn till den möjligheten att man kan erhålla ett förhandsbesked. Utöver detta följer det även att den skatteskyldige måste kunna förutse de tolkningsmetoder som används av skattedomstolarna. Detta för att i högsta grad kunna själv ha möjligheten att förutse de konsekvenser som följer för en speciell transaktion. Det är obestridligt att ju mer domstolstolkningarna är bundna till allmänt tillgängliga rättskällor så som exempelvis lagtexter och förarbeten; desto lättare kommer det att bli för den skattepliktige att kunna förutse den aktuella transaktionens konsekvenser.⁸⁷

---

⁸⁶ Asbjörn Eriksson, 23 ff.

⁸⁷ Sven-Olof Lodin m.fl., Del 2 Beskattning av inkomst och förmögenhet ss. 523-524.

⁸⁸ Svensk Lag 2012.

Regeringsformen, tryckfrihetsförordningen, yttrandefrihetsgrundlagen samt successionsordningen är rikets Sveriges grundlag: Lag (1991:1471). Regeringsformen är den författningensliga grunden där det stadgas huruvida det föreligger en rätt för det allmänna att kunna ta ut skatter och avgifter av folket jämte på var sätt detta skall gå till. Det vill säga hur det stadgas i Kungörelsen om beslutad ny regeringsform (1974:152). Regeringsformens 1 kap 1§ föreskrivs det att **”den offentliga makten utövas under lagarna”**. Med andra ord att all offentlig makt i Sverige kommer att utgå från folket. Enligt Regeringsformen 1 kap 4§ är Riksdagen folkets främsta företrädare. Vidare i detta lagrum för RF stadgas det att det är Riksdagen som stiftar lag, beslutar om skatt till staten samt med detta bestämmer hur statens medel skall användas. Riksdagen beslutar i enlighet med Regeringsformen om skatter och avgifter genom lagrummet 9 kap 1§ men så kan även kommunerna få ta ut skatt för skötseln av sina angelägenheter enligt RF 14 kap 4§. De föreskrifter som rör detta kommer att meddelas av riksdagen genom lag och av regeringen genom förordning enligt Regeringsformens lagrum 8 kap 1§. Med detta följer att föreskrifter ska meddelas genom lag om det avser; enskildas personliga ställning och deras personliga och ekonomiska förhållanden inbördesenligt lagrummet 8 kap 2§ p1 i RF. Underförstått den skyldighet som den enskilda har att betala in skatt till staten. Viktigt att notera för detta är att riksdagen kan bemyndiga regeringen att meddela föreskrifter; men dessa får inte avse annan rättsverkan av brott än böter eller skatt, utom tull på införsel av varor samt konkurs eller utsökning. Underförstått så besitter riksdagen på den yttersta makten om hur principerna för skattedisciplinen skall utformas slutligt. I Regeringsformen kommer man att betona för sitt lagrum 10§ 2st att **”skatter eller statliga avgifter får inte tas ut i vidare mån än som följer av föreskrifter som gällde när den omständighet inträffade som utlöste skatt- eller avgiftsskyldigheten.”**⁸⁸

I regeringens proposition om en reformerad skatteflyktslag skriver man att möjligheten för att bortse från en rättshandling vid en tillämpning av skatteflyktsklausulen skall det vara för den skattepliktige tillräckligt att denne indirekt har medverkat i rättshandlingen. Man fastställer även vikten av att få en acceptabel avvägning mellan kravet på effektivitet och rättssäkerhet och då att rekvisitet **“det huvudsakliga skälet för förfarandet”** ersätts med **“det övervägande skälet för förfarandet”**. I arbetet med en reformerad skatteflyktslag önskar man även att byta ut det nuvarande rekvisitet **“strida mot lagstiftningens grunder”** mot att skrivningen görs om till beträffande den skattepliktiges handlande till **“strida mot lagstiftningens syfte som det framgår av bestämmelsernas allmänna utformning och de bestämmelser som är direkt tillämpliga eller har kringgåts genom förfarandet”**. Man betonar för sitt arbete att det avgörande när en utformning skall komma till stånd för en ny generalklausul kommer att bli den att **”en rimlig avvägning mellan effektivitetskravet och kravet på förutsebarhet uppnås”**. Med andra ord så får inte en i lag meddelad tolkningsanvisning komma att ges en vidd som allmän utformning på så sätt att detta slår mot den enskildes rättsäkerhet. Detta genom att den enskildes förutsättningar reduceras för att kunna få en översyn för de konsekvenserna av dennes rättshandlingar. Men som en säkerhetsmekanism kan den skattepliktige om denne befarar att en påtänkt rättshandling kommer att placeras i en gråzon för vad som kommer att vara acceptabelt kontra detta hamna inom ramen för skatteflykt; finns möjligheten att ansöka om ett förhandsbesked.⁸⁹ En statsbildnings inre styrka utgörs mycket av statens fiskala redlighet som kontroll över sina egna finanser. Det allmänna är avhängigt av att staten får in inkomster från skattebetalarna för statsapparaten olik aktivitet. Av detta kommer den fundamentala principen för skatterätten bli att taxeringen skall vara både likformig som rättvis. Det betyder exempelvis att de personer som har samma ekonomiska

---

⁸⁹ Prop 1996/97, ss. 1, 34-35.

utgångsläge skall beskattas lika samt att skattebördan kommer att fördelas i enlighet med den gällande lagstiftningen på området. Det skattesystem som ger en möjlighet för olika skatteundandragande åtgärder öppnar även upp dörren för att sätta likformigheten som rättvisa ur spel. Underförstått med detta så kommer detta att leda till att vissa medborgare får en ökad skattebörd på sina axlar att bära på grund av att andra behagar att undandra sig sin egen skatteplikt. Detta skulle då gå emot den grundläggande principen för skatterätten som är att taxeringen skall vara både rättvis som likformig mot alla sina medborgare.⁹⁰

I många länders rättssystem motverkas skatteflykt och så görs även i Sverige. Detta sker på flera nivåer och en av de metoder som används är en lagstiftad generalklausul. Därför är det viktigt att veta i skatteflyktssammanhang att det just handlar om en lagstiftad generalklausul. Detta gör man för man vill understryka skillnaderna mot den andra vanligt metoden som är den repressiva metoden mot skatteflykt; det vill säga praxismetoden som utformas i själva rättstillämpningen utan något stöd i lagstiftningen.⁹¹ Därför genomförs åtgärder mot skatteflykten med flera olika metoder samt nivåer. Det förekommer motåtgärder som är preventiva och har det syftet att verka mot målet att skatteflykt inte skall uppkomma. Jämte detta inför många nationer dessutom metoder för att kunna svara upp mot realiserade transaktioner som klassificeras som en skatteflyktstransaktion. Den senare metoden kallas för den repressiva metoden.⁹² Här säger man att de transaktioner som kan med framgång angripas av en nation för att motarbeta skatteflykt med metoden är per definition skatteflykt. En svensk generalklausul mot skatteflykt finner vi i lag (1995:575) mot skatteflykt i lagrummet 2 § för denna lag. Här i stadgas det följande:⁹³

”2 § Vid taxering skall hänsyn ej tas till rättshandling, om
1. rättshandlingen, ensam eller tillsammans med annan rättshandling, ingår i ett förfarande som medför en väsentlig skatteförmån för den skattskyldige,
2. den skattskyldige direkt eller indirekt medverkat i rättshandlingen eller rättshandlingarna,
3. skatteförmånen med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, och
4. en taxering på grundval av förfarandet skulle strida mot lagstiftningens syfte som det framgår av skattebestämmelsernas allmänna utformning och de bestämmelser som är direkt tillämpliga eller har kringgåts genom förfarandet.”

Därför kan vi för detta säga att en allmän definition på skatteflykt kommer att bli en skattestransaktion som är civilrättsligt giltig och som ger en skatteförmån. Men som strider mot lagstiftarens andemening och därför kommer att strida mot den gällande lagstiftningen. Detta eftersom syftet har varit att uppnå huvudmålet som är i sin tur har varit att reducera skatten.⁹⁴ En skatteplanering kan definieras med latinets *e contrario*. Det vill säga en motsatsvis tolkning genom att se vad som är förbjudet i lagtexten kan motsatsvis sluta sig till vad som är tillåtet. Exempelvis inga pälsdjur får medhavas in i byggnaden. E contrario; hundar och katter får inte medhavas in i byggnaden. Vi säger här med andra ord att transaktionen är skatteanpassad men kommer inte att falla under ett skattebrotts- eller som en

⁹⁰ Prop. 1980/81:17 s 11.

⁹¹ Ulrika Rosander, Generalklausul mot skatteflykt, s 1.

⁹² Ulrika Rosander, Generalklausul mot skatteflykt, s 31.

⁹³ Ulrika Rosander, Generalklausul mot skatteflykt, ss. 13-14, 117.

⁹⁴ Ulrika Rosander, Generalklausul mot skatteflykt, se även prop. 1982/83:84, s. 8-9.

skatteflykthandling. Samt med detta kommer inte detta heller kunna angripas med något stöd av principen om verklig innebörd. Åtskillnaden kommer att bli mellan ett skatteflyktbeteende kontra ett skatteplaneringsbeteende det att en skatteplaneringshandling inte kommer att strida mot vare sig lagens syfte, anda eller mening.⁹⁵

5 Empiri för Nordic Capital

5.1 Bakgrundsfakta för Nordic Capital

All fakta inhämtning för Nordic Capital kommer från källan: Skattenämndens beslut 21/12-2010, Dnr. 410 796528-10/527, om inget annat anges som källa.

Nordic Capital grundades år 1989 av Robert Andreen och Morgan Olsson, som var förtiden båda verksamma inom Svenska Handels Banken. Strukturen för bolaget Nordic Capital består av en internationell riskkapitalstruktur som har kommit att placera ett flertal av sina fonder som bolag på ön Jersey i engelska kanalen. Verksamheten för Nordic Capital omfattas av ett flertal fonder som kommer att skapa ett mervärde. Detta kommer att ske genom ett aktivt ägarskap, en strategisk utveckling som genomförda operationella förbättringar. På Nordic Capitals hemsida kan man läsa för deras presentation att fonden grundades år 1989 och att de är bland de ledande inom branschen riskkapitalinvesteringar i Sverige.⁹⁶ Affärsidén för Nordic Capital bygger på att investeringarna, portföljbolag, försäljes efter en tillväxt period som ligger på i normalfallet runt 3-5 år. Försäljningen av dessa portföljbolag som ägs genom olika fonder har nu genererat ansenliga vinster åt sina investerare. Genom avtal så har de externa investerarna erlagt en ersättning, som kommer att beräknas på ett speciellt sätt, som motsvarar upp till 20 % av deras uppkomna netto vinster till de personer som har kommit att utveckla en värdeökning. Det är denna ersättning som utgår här och som har fått benämningen carried interest. Carried interest kan i sin tur betecknas som en bonus som faller ut för ett bra genomfört arbete.

Den internationella riskkapitalstrukturen för bolaget Nordic Capital kommer att likna, figur 2: Grundkonstruktionen för en riskkapitalstruktur, som tidigare i denna magister uppsats beskrivits. Men för den gällande riskkapitalstrukturen Nordic Capital har man dessutom utvidgat denna med ett **Initial Limited Partner bolag**. Detta bolags funktion kommer att bli inom själva riskkapitalstrukturen att utgöra ett moderbolag åt **General Partner bolagen**. Partners till Nordic Capital kommer här att indirekt att äga Initial Limited Partner bolagen och dessa är även de placerade i engelska kanalen på ön Jersey. Nordic Capital arbetar på så sätt att man har flera företagsstrukturer och normalt förekommande med detta bygger man upp en för varje enskild riskkapitalfond och eller till och med en speciell för sådana investeringar som är av större betydelse i sammanhanget. Skatteverket ser att riskkapitalstrukturerna tenderar med åren att bli mer komplexa för sammanhanget men i stort är deras innebörd den samma. Av betydelse i sammanhanget är det att Nordic Capital har utnämnts till världens näst bästa aktör för branschen buyout segmentet beträffande en avkastning på det investerade kapitalet. Granskningen, som återges på Nordic Capitals egna hemsida, publicerades den 17 november år 2009 i Wall Street Journal, Dow Jones och Private Equity News/Financial News. Med andra ord så tillhör Nordic Capital världseliten när det kommer till frågan att kunna

---

⁹⁵ Ulrika Rosander, Generalklausul mot skatteflykt s. 19, samt Norstedts juridiska ordbok.

⁹⁶ www.nordiccapital.com

leverera en avkastning på private equity investeringar. På denna elit nivå och internationellt sett förekommer det ersättningar för branschen som ligger på mycket höga nivåer.

5.2 Skatteverkets argumentation i ärendet Nordic Capital

I ärendet är argumentationen från Skatteverkets sida att deras bedömning är att carried interest utgör en prestationsbaserad ersättning. Detta då för de utförda tjänsterna och som sådana måste de därför komma att beskattas för inkomst av näringsverksamhet. Eller alternativt beskattas som inkomst av tjänst men under inga omständigheter som inkomst av kapital. Skatteverket finner det som obefintligt att två oberoende parter till varandra skulle komma att avtala om att överkompensera en av parterna i avtalet. Med andra ord så överkompenserar man ett Initial Limited Partner bolag och detta utan något krav på en motprestation. Det är inte det aktuella Initial Limited Partner bolagens/Key Executives ägande i sig med cirka 1 % i portföljbolagen som kommer att generera en överkompensation. Det vill säga den aktuella carried interest ersättningen. Av detta följer Skatteverket syn på ärendet; att denna aktuella kompensation som faller ut och som motsvarat 20 % av nettovinsten vid en försäljning är de facto en prestationsbaserad ersättning. Därför skall den som sådan jämföras med en motsvarande bonus som skulle kunna falla ut vid ett bra genomfört arbete.

Skatteverket lägger även fram för sin argumentation att det framkommer att ett antal anställda inom Nordic Capital har ingått speciella *Participating Loan Agreements* med *Initial Limited Partner bolag*. Samtidigt har de anställda angett att de har kommit att erhållit en ”avkastning” för sitt Participating Loan Agreements; avtal avseende investering för en rad olika företag samt för detta har det redovisats som inkomst av kapital. Med andra ord så har partners fått betalt för sin del av carried interest och detta genom att carried interest har kommit att betalas av externa investerare för de av dessa partners ägda som kontrollerade företagen på ön Jersey. Men även fått betalt genom de speciella ingångna avtalen som benämns som ett Participating Loan Agreements dem emellan. Loan Agreements ersättningar regleras i sin tur i tre separata avtal; Agreement, Deed of Recapture och Participating Loan Agreements. Likaså har fondstrukturens övriga anställda kunnat teckna sig för Participating Loan Agreements på ön Jersey i engelska kanalen. Betalningsformen carried interest har även används till olika partners utanför själva fondstrukturen för Nordic Capitals. Detta har framförallt kommit att ske till en del anställda och då först och främst inom olika rådgivningsbolag. Innebörden för de berörda Key Executives samt den övriga personalen med ett Participating Loan Agreements har varit den att man har lånat ut kapital till företag i engelska kanalen på ön Jersey. Dessa företag har i sin tur återanvänt detta lånade kapital som en del för sina egna investeringar i portföljbolagen. När man allt efter som lyckas försälja sina portföljbolag med ett upparbetat högre mervärde än vad utgångspunkten har varit har detta då kommit de anställda till del genom att de har erhållit carried interest. Denna carried interest har i sin tur varit direkt proportionerligt som kopplad till mervärdet. Det vill säga till själva vinsten för portföljbolaget vid försäljningen av denna. Kontentan av att ha ett Participating Loan Agreements har varit det att öppna upp för de anställda att kunna vara aktiva i fondens olika investeringar. Som i sin tur skulle kunna leda till att carried interest faller ut till förmån åt dem. Förhoppningen för detta ligger i att detta skulle fungera stimulerande på de anställdas vilja att göra det yttersta för att uppnå högsta möjliga värdeökning genom sitt arbete med portföljbolagen.

5.3 Kontrollen inom Nordic Capital

Luppen för Skatteverkets granskning har i huvudsak kommit att handla om frågorna vem som skall påföras skatt för en carried interest samt hur detta skall sedan klassificeras. Därför har Skatteverket varit tvunget att inför sin reviderings politik utröna vilka personer för Nordic Capital som har i verklig mening idkat någon form av arbete. Skatteverket har för sin granskning kopplat samman personernas kunskap med det aktiva arbete som de har bedrivit för att kunna höja det reala värdet inför försäljningen av objekten. Det är här som det svenska företaget Nordic Capital AB kommer in i bilden. Detta eftersom företagets uppgift har varit att förse fondernas egna förvaltningsbolag, det vill säga General Partner, med goda råd inför nalkande investeringar. Dessa bolag är då placerade i engelska kanalen på ön Jersey. En **Key Executives**, betyder partners, kommer att återfinnas som anställd inom rådgivningsföretaget Nordic Capital AB. Dessa partners eller key executives kommer att verka inom rådgivningsföretaget och då i Management Team. Detta management Team kommer att ha till sin huvuduppgift att hantera olika investeringar som försäljning av portföljbolagen. En värdeökning för fondernas portföljbolag är just därför avhängigt av den aktiva arbetsprestation som Key Executives kommer att genomföra. Av detta drar Skatteverket en slutsats om att en verklig styrning som ledning för Nordic Capital har utförts av ett mindre antal Key Executives som samtidigt med detta är anställda av Nordic Capital AB. För General Partner bolagen och Initial Limited Partner bolagen som är stationerade på Jersey anser Skatteverket att deras roll endast har varit av en administrativ som förvaltnings karaktär åt portföljbolagen. Däremot så har det inte varit en fråga om att bidra med en värdeökning av portföljbolaget.

Men parterna för Nordic Capital menar för detta ärende att man har flyttat allt som har att göra med ett formellt beslutsfattande rörande kapitalinvesteringar för dessa företag inkluderande med styrelser för dessa till engelska kanalen på ön Jersey. Därför kan inte dessa företags styrelsemedlemmar som stationerats på ön Jersey komma att ingå i Management Teamet. Underförstått inte heller då som en Key Executives inom företaget Nordic Capital. Detta på grund av att det rör sig om folk som har sitt styrelseuppdrag som ett yrke och kommer främst från olika externa administrationsbolag som de banker som är placerade på ön. Skatteverket vidhåller trots denna argumentation att det avgörande beslutet har kommit att flyttas över till de aktuella bolagen som stationerats på ön; att det inte är troligt att ett bolag som Nordic Capital skulle ha överlåtit till någon annan ett sådant här viktigt ansvar. Utan det logiska kommer för detta att bli att i praktiken så är det Key Executives med övriga nyckelpersoner för Management Teamet som kommer att på det hela hålla i hur investeringar skall göras samt med detta ha det slutliga avgörandet för alla större frågor. Detta eftersom styrelserna för bolagen på Jersey inte har den kunskap som de Skandinaviska bolagen har.

Underförstått med detta så är kunskapen det kriterium som måste till för att kunna göra lönsamma placeringar. Skatteverket kan följaktligen dra slutsatsen av detta att dessa bolag på Jersey har kommit att accepterat endast de råd som har kommit från Nordic Capitals Management Team. Därför menar Skatteverket att dessa bolag som har placerats på ön Jersey har till syfte att borga för gjorda placeringar samt att portföljbolagen kommer att hålla sig till ingångna avtal med Nordic Capital. Följdriktigt av detta så kommer inte General Partner uppbära någon som helst värdeökning för något av portföljbolagen. Kontentan av Skatteverkets resonemang kommer vara att en Key Executives utgör det centrala för Nordic Capital. Detta på grund av att dessa individer besitter den avgörande makten för aktiviteterna inom själva riskkapitalstrukturen.

5.4 Portföljbolagets värdetillväxt

Skatteverkets utredning har kommit fram till att kärnan i Nordic Capital kommer att utgöra ett litet antal experter som besitter en unik kompetens som förmåga att kunna generera ansevärd värdetillväxt genom att i praktiken vara de som köper upp, genomför omstrukturerar samt försäljer relativt stora företag främst i Skandinavium. Denna kärna i Nordic Capital är följdaktigt Key Executives och deras Management Team som besitter specialistkompetens i detta sammanhang. Det är dessa personer som dessutom har byggt upp ett betydande kontaktnät. Detta har skett inom den industriella sfären som inom investment banking i Sverige. Detta har kommit att få en viktig och betydelsefull roll för själva investeringsverksamheten. Skatteverket konstaterar även så att externa investerare har fått ett personligt förtroende till sina Key Executives som för den övriga personalen som här kommer att utgöra en del av Management Team där deras kunskap som förmåga uppskattas mycket. Detta uppbyggda förtroende mellan de externa investerarna och Key Executives är det som leder till att man fortsätter att investera i fonderna. Som en indikator på att det är på detta sätt pekar Skatteverket på att det är väldigt stora ersättningar som har betalats ut för arbetet. Därför påpekar Skatteverket här att formellt stadgas det att företagen på ön Jersey har all avgörande makt för investeringar som skall göras. Men ändå så har dessa ersättningar i princip helt och hållet kommit dessa nyckelpersoner till del. I sin talan menar Skatteverket att resultatet för fonderna är avhängiga ett fåtal nyckelpersoner med specialkompetens inom branschen. Detta kan styrkas enligt Skatteverket av de avtal som rör investeringar. Detta genom att en extern investerare kommer att få rätten att kunna upphäva avtalet emellan och därigenom avblåsa de åtaganden som finns angående investeringar. Men under den förutsättningen att en situation uppstår som att en nyckelpersoner fortsättningsvis inte längre avser att på heltid arbeta för fonden med tillhörande investeringar. Dessa nyckelpersoner kommer att i första hand vara fondens Key Executives.

Vad som tidigare har framkommit i Skatteverkets granskning av Nordic Capital är det att de personer som sitter i styrelsen för bolagen på Jersey; saknar både kunskap för den skandinaviska som svenska marknaden. Det är just denna specialistkunskap som portföljbolagen eftersträvar för att kunna bygga upp en värdetillväxt. För detta påpekar Skatteverket att specialkunskaperna besitts av enstaka nyckelpersoner som bildar ett Management Team. Det är denna specialkompetens som kommer att vara det som faller avgörandet om och när en extern investerare kommer att besluta sig för att påbörja en investering i någon av Nordic Capitals fonder. För detta skattemål behandlar man även en upprättad internsättningsprisstudie. Syftet med denna internsättningsprisstudie har varit, för Nordic Capital, att kunna visa upp funktionsfördelningar, de aktuella riskerna samt de tillgångar som kommer att vara avgörande för själva prissättningen. Med detta menas den prissättning som sker mellan företagen på ön Jersey i engelska kanalen och Nordic Capital AB. I denna internsättningsprisstudie uppger man även så att Nordic Capital har endast som uppgift att fungera som ett rådgivningsorgan. Men man uppger även så att företaget står för den största risken och av detta kommer detta att berättiga företaget den största vinstdelningen om det skulle bli aktuellt med en sådan. I denna internsättningsprisstudie beskrivs även att General Partners företagen som är entreprenör står för den större risken samt att de är ägare till alla immateriella rättigheter. Av detta skall de ha den största andelen av vinsten. För detta kommer studiens slutsats att bli; på grund av att bolaget Nordic Capital inte uppbär några affärsrisker utan uteslutande förmedlar sina tjänster till General Partner företagen är Nordic Capital enbart en "service provider" och skall av detta ha ersättning avvägt mot detta.

Skatteverkets syn på internsättningsprisstudie för Capital Nordic är av en pessimistisk karaktär. Skatteverket kommer att beskriva denna som både motsägelsefull som direkt felaktig. Den påvisade funktionsfördelningen för studien, menar Skatteverket, avspeglar inte realiteten som den är. Utan tvärtom på det viset att det är Nordic Capital med Management Teamet som i realiteten beslutar i all de avgörande besluten och som är de som är upphovet för värdestegringar i portföljbolagen. Detta eftersom funktionen för företagen som är placerade i engelska kanalen på ön Jersey är uteslutande av administrativ karaktär. Skatteverket noterar för detta att här finns inte några anställda vilket styrker deras tes i skattemålet mot Nordic Capital.

Kritik kommer även från Skatteverkets sida rörande riskfördelningarna. Skatteverket är av den åsikten att det kommer vara i första hand de externa investerarna som uppbär en finansiellrisk. Detta eftersom dessa tillför i stort sätt hela det investerade beloppet. Medan det resterande kapitalet är kopplat till Key Executives som nyckelpersoner som kommer att göra privata investeringar i fonden. Detta kommer då att utgöra den andra delen av den finansiella risken. Dessa nyckelpersoner kommer därför att även stå för den finansiella risken med avseende på att en carried interest som inte faller ut på grund av att en värdeökning har kommit att utebli. Internsättningsprisstudien avspeglar inte heller företagen på ön Jersey på ett korrekt sätt med avseende på den finansiella risken eftersom dessa företag inte genomför några som helst investeringar i portföljbolagen. Jersey företagen på ön uppbär således en obefintlig finansiellrisk enligt Skatteverket.

För företagen på ön Jersey kommer den finansiella risken att vara minimal detta eftersom de inte kommer att behöva kunna ersätta Nordic Capital AB ekonomiskt med anledning av en sämre värdeökning i portföljbolagen. Detta eftersom man kommer att få gottgörelser för den utförda förvaltningen av fonderna årligen av sina externa investerare och detta oavhängigt fondernas resultat. Skatteverket gör även den bedömningen att företag på ön Jersey inte riskerar en legal risk åtminstone i någon mer omfattning än för övriga koncernbolag som Nordic Capital AB. Dessa företag kommer att endas komma att bli skadeståndsansvariga gentemot investerare för försumlighet och uppsåt det vill säga ungefär som analogt med den allmänna skadeståndslagen. Omvänt till detta är övriga koncernbolag inklusive Nordic Capital ansvariga för de handlingar som binder dem för försumlighet och uppsåt. Detta leder därför in Skatteverket för den uppfattningen att företagen på ön Jersey har i realiteten obefintliga risker. Därför ger internsättningsprisstudien en falsk avspeglning om vem som bär den faktiska högsta risken i jämförelse med företaget Nordic Capital AB

5.5 Klassificeringen av carried interest

Skatteverkets ståndpunkt är den att carried interest skall klassificeras som en prestationsbaserad ersättning för ett lyckat utfört arbete av något slag. Skatteverket leder tesen att carried interest är direkt kopplad till en arbetsprestation som kommer att utföras av någon av företagets nyckelpersoner. Carried interest kommer därmed att fungera som en stimulans åt personalen så att de aktivt kommer att arbeta för förbättrat resultat tillväxt i fonderna. Men till Skatteverkets utgångspunkt så har vi Nordic Capitals ståndpunkt i denna rättsprocess som är av en diametral karaktär rörande carried interest. Här argumenterar Nordic Capital för att ersättningen carried interest skall beskattas som en uppkommen inkomst av kapital hos dem som erhåller denna ersättningsform så som exempelvis nyckelpersoner och Key Executives. Detta eftersom de berörda parterna för detta själva har erlagt investeringskapital i olika portföljbolag. Det innebär i sin tur att nyckelpersonerna, Key Executives samt annan personal kommer med detta att besitta ett ägande som motsvarar cirka 1 % i fonderna. Skatteverket

kontrar för detta med att portföljbolagens avkastning kommer att falla ut procentuellt för dem som har erlagt investerat kapital och därmed kommer ersättningarna att vara oavhängiga till denna carried interest. Skatteverket finner för sitt stöd att i Participating Loan Agreements framkommer det med tydlighet att man gör åtskillnad mellan carried interest och vinst på andelar avseende investeringar i portföljbolagen; det vill säga att den ersättning som kommer att falla ut från portföljbolagen till en nyckelperson är oavhängiga av varandra. Underförstått med detta att carried interest har uppkommit på den kapitalvinst som de externa investerarna har uppnått och inte för den kapitalvinst som nyckelpersonerna uppbär. Kriteriet för carried interest är den att till de externa investerarna måste först den utlovade avkastningen komma dem till del innan man kan påbörja en fördelning av carried interest. Enligt Skatteverket har detta en gestaltning av ett bonusprogram. Det vill säga vissa krav skall uppfyllas först för att en bonus skall falla ut till ersättning baserat på exempelvis på själva omsättningen eller vinsten.

6 Empiri för IK Invest

6.1 Bakgrundsfakta för IK Invest

All fakta inhämtning för IK Invest kommer från källan: Skattenämndens beslut 21/12-2011, Dnr: 410 862 836-11/5271, om inget annat anges som källa.

Från det att man grundande IK gruppen har Björn Savén varit majoritetsägare. De minoritetsposter som finns i IK gruppen besitter från grundandet av Kim Wahl och Harald Mix. IK AB kom att grundas år 1993 med förehavandet att IK gruppen kom att köpa ut Enskilda Venture Ltd:s skandinaviska buyout verksamhet från S-E-Banken. För tiden var Savén verkställande direktör och Mix samt Wahl kom att anställas vid Enskilda Venture Ltd i London. Bakgrunden till det beslut som Skatteverket har fattat vilar i den skatterevision som genomfördes hos företaget Svenska Förvärvskapital AB. Företaget var tidigare registrerad på företagsnamnet IK Investments Partners AB. Den 1 januari 2011 kom deras beslut att de skulle flytta över den nuvarande verksamheten till det nybildade bolaget med företagsnamnet IK Investment Partners Norden AB. Under mars månad år 2011 genomfördes namntransformeringen från IK Investments Partners AB till det nya företagsnamnet Svenska Förvärvskapital AB. I det gällande beslutet som fattades av skattenämnden använder myndigheten beteckningen för detta företag som är IK AB.

För Skatteverkets revision rörande IK AB har man kunnat fastställa att företaget har varit en del av den internationell struktur med företag som fonder. Denne struktur benämns av i myndighetens beslut som IK gruppen. Skattemyndigheternas revision i detta skattemål har främst kommit att handla om den skattemässiga ersättning som faller ut vid en fondverksamhet det vill säga en carried interest. Den aktuella revisionen gäller åren mellan 2005 till 2008 och avser tre fonder vid namn Industri Kapital 1997 Fund, Industri Kapital 2000 Fund samt Industri Kapital 2004 Fund. Skatteverket ser analogt på IK AB som med Nordic Capital AB för sin revision. Revision skönjer det att uppköpta företag, det vill säga portföljbolag i detta sammanhang, struktureras samt effektiviseras av de inblandade riskkapitalaktörerna. Detta sker i normalfallet inom en tidsperiod på mellan 3-5 år efter det att det gjorda uppköpet skede. Normalt har en buyoutfond en löptid på cirka 10 år. Verksamheten för IK gruppen omfattas av att bilda som att förvalta buyout fonder. Denna verksamhet för buyout fonder kommer att bygga i sin tur på att riskkapitalaktören, det vill säga IK gruppen, kom att grunda fonder där externa investerare kan skjuta till kapital i. Detta kapitaltillskott kommer att användas till att förvärva i huvudsak mogna onoterade företag som

förhoppningsvis skall generera en värdetillväxt i portföljbolagen var på det kommer att försäljas inom 3-5 år.

6.2 Konstruktionen för IK-gruppen

För Skatteverkets revision för IK gruppen framkommer det att deras företagsstruktur påminner mycket om den i Nordic Capital.⁹⁷ För IK Investment innebär detta att fonden kommer att utgöras av ett Limited Partnership företag som har registrerats i England. Detta Limited Partnersships företag kommer att bestå dels av ett General Partner företag, det vill säga ett företag inom IK gruppen, och som har ett obegränsat ansvar. Samt ett Limited Partners företag, det vill säga de externa investerarna, som kommer att ha ett begränsat ansvar för skulder och förpliktelser. Detta ansvar begränsas här till det kapital som de har förpliktat sig att tillskjuta. Noterbart är att ett Limited Partnership företag inte är en juridisk person. Samt med detta inte kan äga några tillgångar och eller vara part i domstolar. Den juridiska formen för ett Limited Partnership företag kan närmast jämföras med ett enkelt bolag. Där alla transaktioner i ett Limited Partnership företag kommer att gå via General Partner företaget som besitter den fullmakt att kunna företräda partnershipet. Det drivande i att begagna sig av ett Limited Partnership företag kommer att vara den att man kommer skatterättsligt att jämföras med ett enkelt bolag.

Detta innebär att en investerare kan påföras skatt i sitt hemmahörande land med den gällande skatterätten där. De General Partner företagen som är stationerade i engelska kanalen på ön Jersey ägs av ett annat företag inom IK gruppen och som även detta är stationerat på ön Jersey; detta företag går under namnet Industri Kapital International Ltd. Viktigt att hålla i minnet att det formella ansvaret för fondens alla investeringar är General Partner företagets ansvar. General Partner företagets investeringar ligger kring 1-3 % av fondens totala åtagande. För sitt förvaltningsuppdrag kommer det att falla ut ett förvaltararvode på motsvarande 1,5 % per år av det totala åtagandet för något av Limited Partnership företagen. Samt 1,5 % efter det att Investment Perioden löpte ut och då räknat detta av anskaffningskostnaden för partnershipets investeringarna. Till detta skall även General Partner företaget, enligt förvaltningsavtalet, få del av ett vinstrelaterat förvaltningsarvode. Arvodet ligger på 20 % av den realiserade vinsten för fonden. Detta efter de externa investerarna får tillbaks sitt investerade kapital jämte en garanterad avkastning på cirka 8 %. Detta benämns i sammanhanget som ett vinstrelaterat förvaltningsarvode det vill säga en carried interest.

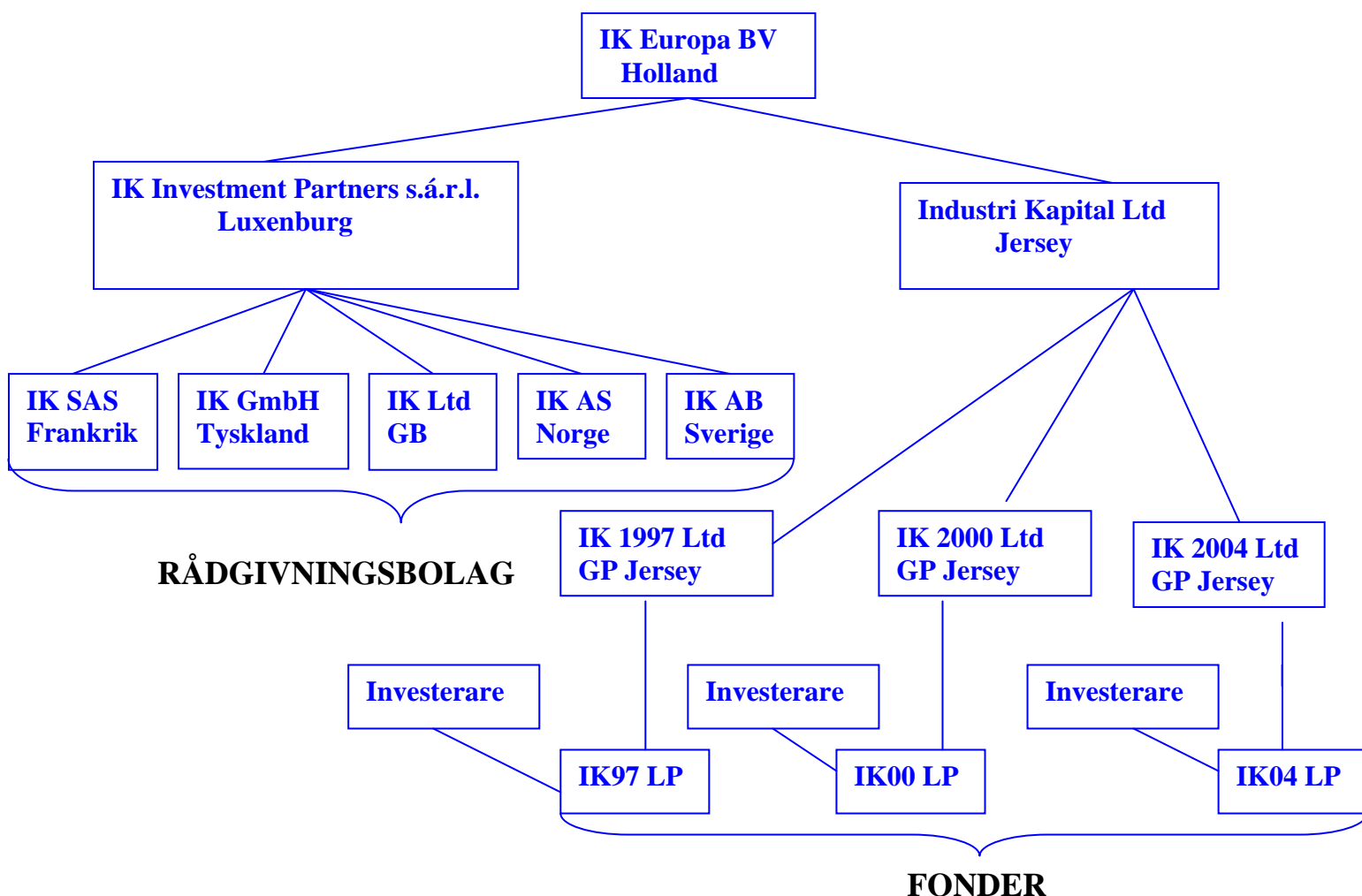
Men Skatteverket kommer inte att dela denna ståndpunkt med IK Investment utan argumenterar för att i praktiken sker ingen förvaltning av fonderna i engelska kanalen på ön Jersey. Detta på grund av att här har man förlagt endast några delar av ett administrativt arbete. Den reala förvaltningen av fonderna kommer att utspelas istället inom ramen för ett företag inom IK gruppens kontroll som är Investment Partners Limited med sitt säte i London och detta genom ett ingånget avtal med General Partner företaget. För detta kommer ett förvaltningsarvode utfalla som General Partners företaget kommer att få från fonden som de investeringar efter ett avdrag för de kostnader som General Partner företaget har haft för sina kostnader. Parallellt med detta kommer rådgivningsavtal att upprättas av det rådgivningsbolaget, med sitt säte i London, med fyra andra rådgivningsbolag inom IK gruppen som stationerats i Stockholm, Paris, Hamburg samt London. För varje av dessa rådgivningsbolag existerar ett specialiserat Management Team för den aktuella marknaden för

---

⁹⁷ Se figur 3.

den regionen där de kommer att verka. Det är för denna del som Skatteverket har valt ut att göra sin revision på, det svenska rådgivningsbolaget IK AB. För IK gruppens struktur framkommer det i Skatteverkets utredning att man använder flera Limited Partner företag och detta kommer sig av att det finns en begränsning i hur många delägare som får delta. Vanligtvis är det flera olika externa investerare involverade.

Figur 3 för IK gruppens företagsstruktur.

6.3 Skatteverkets argumentation

För Skatteverkets argumentation framhävs det att de betraktar carried interest som en form av ett arvode som är vinstrelaterat för det arbete med en fonds förvaltning. Skatteverket är av samstämmig uppfattning med IK gruppen för vissa delar i skattemålet; det vill säga att carried interest utgör ett vinstrelaterat förvaltningsarvode. På den motoriska frågan om vem som är berättigad till carried interest ges svaret att det naturliga kommer att bli den som skött förvaltningen av fonderna. Skatteverkets argumentation fortgår med att redogöra för vem som i realiteten sköter fondförvaltningen. Här pekar Skatteverket på de interna existerande avtalen för IK gruppen och att i dessa nämner man att det kommer att vara *Investment Professionals* som har ansvaret för investeringar som för förvaltningen i fonden. Personalen för Investment Professionals kommer endast att bestå av personer från något av de fyra rådgivningsbolagen

där IK AB är inkluderat. Skatteverket menar av detta att carried interest inte kommer hamna i engelska kanalen på ön Jersey i General Partner företagen utan istället i Investment Professionals. Därför drar Skatteverket den slutsatsen att General Partner företagens uppgift är av en administrativ karaktär och inte att arbeta med det formella beslutet om investeringar i fonderna. Det kommer i stället att bli de anställda i rådgivningsföretagen som utför själva förvaltningen av de olika fonderna. Härmed så är Skatteverket av den uppfattningen att det är de facto IK AB som uppbär en rätt till bonus i form av carried interest. Detta motiveras vidare med att åsikten är den att bara för att carried interest kommer att tillfalla General Partner företaget och inte ett rådgivningsföretag i Sverige så är Skatteverket inte i stånd med att ändra sin uppfattning i ärendet. Detta eftersom det är uppenbart att IK gruppen har haft som sitt uppsåt att styra över carried interest så denna skulle komma att tillfalla Investment Professionals och personalen i IK AB. Detta kommer därför vara det avgörande för Skatteverket.

6.4 Klassificeringen av carried interest

Skatteverket vill komma på det klara om själva klassificeringen av carried interest. När man nu har konstaterat att den ersättning som tillfaller General Partner företagen är carried interest men de facto kommer att tillfalla IK AB. Förstärker man sin argumentation genom att fastställa det att betalningen är direkt kopplat till prestationen huruvida företaget har lyckats med uppgiften att genomföra förvaltningen i själva portföljbolaget. Därför är detta en betalning kopplat till IK AB och företagens aktiviteter. Detta fastställer därför att detta kommer att utgöra en inkomst av näringsverksamhet utförd av IK AB. Samt med detta att inga investeringar genomförts i fonden och därmed faller försvaret om att det skulle kunna vara intäkt i inkomstslaget kapitalinkomst. Dessutom så har denna bonus i form av carried interest dirigerat om till Investment Professionals personal som är anställda i IK AB istället för att redovisa detta i IK AB. Dessa betalningar kommer ursprungligen från den anställningen som man har i IK AB och skall därmed klassificeras som en uppburen lön. Här åberopar Skatteverket till; RÅ 2001 ref. 50 Brynäs-fallet samt; RÅ 2008 ref. 66 BIAB-fallet.

7 Diskussion

Att moral och etik är intimt sammanlänkande med varandra och att dessa två komponenter dessutom är både nödvändiga som önskvärda för ett samhälle; tror jag att de flesta håller med mig om. Moralen som etiken kommer även så att aktivt kunna påverka ett skattesystem för en nation med antingen sin närvaro eller sin frånvaro. Vill en nation ha ett skattesystem som baseras på principen att taxeringen skall vara både likformig som rättvis, som i Sveriges fall, så måste även dess medborgare kunna se att detta fungerar i realiteten samt att samtliga skattepliktiga kommer att omfattas av denna princip. Detta i sin tur kommer att vara avhängigt för statens skatteintäkter som kommer att behövas för det allmänna inom nationen. Om staten inte skulle lyckas motivera, förklara samt förankra sin skattepolitik för sina medborgare hos dem kommer lojaliteten främst komma att utgå från individen själv. Ett exempel på ett land som historiskt sätt har varit fiskalt svagt och där landets medborgare känt en stor otrygghet som orättvisa är Italien och dess ö Sicilia⁹⁸. Här kan man se tydligt hur en stat kommer i tredje hand. Man ser om sitt egna hus i första hand och svär en trohet till en stark så kallad "Familj"

---

⁹⁸ Förståelsen är hämtat från författaren Roberto Saviano som lever under dödshot. Saviano är känd för sina två böcker Gomorra och Kom med mig. Han föreslår bl.a. i debatten att företag registrerade utomlands i skatteparadis inte skall få investera i Europa. Eftersom när ekonomin är svag så tittar inte bankerna på vem som sätter in pengar utan det primära blir att få fart på ekonomin. Roberto Saviano har erhållit Olof Palme priset.

och staten kommer att hamna för deras ekonomiska lojalitet först på tredje plats. När en nations medborgare börjar röra sig mentalt åt detta håll då är det frågan om en stark varnings signal åt staten. Men även andra faktorer kommer här att spela in för medborgares uppfattning och lojalitet för ett skattesystem. Det kan gälla exempelvis att personer blir premierade på grund av att de är av någon och inte med utgångspunkten att det har gjort något bra av någonting. På detta sätt kan det uppkomma glädjebetyg för någras barn som kommer att ha förmåner till olika utbildningar. Detta kommer att leda till en högre inkomstkälla som kommer att ge dessa en betydligt bättre pension i framtiden. Men även höga tjänstemän som politiker som premieras med omotiverade löner och andra förmåner som betalas av de lojala skattebetalarna och kan inte ses med blida ögon av dessa.

Om medborgarna nu vänder skattesystemet ryggen på grund av att de inte uppfattar systemet i sin realitet som vare sig likformigt eller rättvist då kommer även skatteförmågeprincipen vara hotad i grunden. Det vill säga att skatten skall grundas på den skattskyldiges förmåga att kunna betala in sin skatt. Detta kommer i sin tur att vara direkt kopplat till det rådande sambandet mellan redovisningen och beskattningen och som kan rangordnas på tre sätt. Det vill säga ett materiellt samband, ett formellt samband och inget samband alls; med andra ord en frikoppling. Ett materiellt samband har som utgångspunkt för en inkomstberäkning den gällande redovisnings lagstiftning samt en god redovisningssed. Här kommer redovisningsreglerna att styra med den innebörden att om bolagets redovisning kommer att följa de rådande redovisningsreglerna samt en god redovisningssed så kommer även det redovisade resultatet att godkännas skattemässigt. Men skulle företagens redovisning skilja sig från detta ska en justering utföras på så vis att beskattningen kommer att grundas på det riktiga redovisningsmässiga resultatet.

Med andra ord så kommer standarden IAS 18 vara en av de viktigaste komponenterna för det redovisade resultatet. Men det finns dock skillnader mellan standarden IAS 18 och föreställningsramen. Kan det vara så att IAS standarden i sin helhet är för svår att förstå och tolka i sin helhet för sina användare? Svaret för detta är tvådelat beroende på vem det gäller och för vilken kategori man vänder sig till med frågan. Den enskilde kan nog uppfatta IAS standarden både som komplex och obegriplig medan den expertis, revisionsbyråer, som tillhandahåller och hjälper företagen med dessa regler kommer att hantera dessa mer eller mindre utan problem. Av detta kan man ställa sig frågan vem har gjort ett oavsiktligt fel kontra detta ett avsiktligt fel. Handlar Skatteverkets skattemål mot riskkapitalbolagen om komplicerade skatteregler och bristande kunskaper inom beskattningen; som har föranlett att företagen av misstag gjort fel för sina företags deklARATIONER. Eller är det så att företagen har underlåtit sig att ta upp en skattepliktig inkomst för sin redovisning? Det lättaste är nog att utgå från vad IAS 18 och föreställningsramen föreskriver. Standarden IAS 18 fastställer att begreppet vinst inte omfattas av denna standard. Samt att inkomster innefattar både intäkter och vinster. Detta är diametralt mot definitionen i föreställningsramen som inbegriper vinster. Det bör betonas här att IAS standarden är antagen i sin helhet av EU men så är inte fallet för föreställningsramen.

Men den fundamental skillnad mellan standarden IAS 18 och föreställningsramen är att IAS 18 accentuerar ett bruttoflöde av de ekonomiska fördelarna. Kontentan av detta är att tillgångar och skulder kommer att vara beroende av hur värderingen kommer att göras av intäkterna. Med andra ord att intäkter kommer att vara en oberoende variabel i motsats till föreställningsramen där intäkter är en beroende variabel till värderingen av tillgångar och skulder. Intäktsredovisning kommer att ha som sin viktigaste uppgift att kunna fastställa när intäkten skall tas upp i resultaträkningen. IAS 18 intäkter beskriver sitt syfte med följande:

”ska redovisas i rapporten över totalresultat när det är sannolikt att de framtida ekonomiska fördelarna kommer att tillfalla företaget och dessa fördelar kan beräknas på ett tillförlitligt sätt”. För detta kan man nu kritiskt ställa sig frågan om det finns en inbyggd riskmekanism mellan beskattningsrätten och statens fiskala intressen? Kan staten exempelvis utesluta eller skydda sig mot ett organiserat skattefuskar? Som grundar sig på att kringgå IAS 18 så att standarden inte efterlevs. Detta i sin tur på grund av att exempelvis det existerar ett allt för högt skattetryck i Sverige, enligt en pågående debatt, och eller av andra beskattnings specifika frågor kommer att ligga till grund för detta.

Kan det vara så att Nordic Capital och IK Invest med sina uppbyggda och komplicerade företagsstrukturer och med tillhörande avtals konstruktioner hade med i beräkningarna att legalitetsprincipen skulle bli deras rättsliga alibi? Legalitetsprincipen skall vara medborgarnas garant för deras rättsäkerhet. För denna stadgas det bland annat i regeringsformen i lagrum 10§ 2st att: ***”skatter eller statliga avgifter får inte tas ut i vidare mån än som följer av föreskrifter som gällde när den omständighet inträffade som utlöste skatt- eller avgiftsskyldigheten”***. Detta är helt korrekt och i sin ordning att man kopplar ihop inkomstskattelagen (1999:1229) med legalitetsprincipen för ett skattemål. Men varför bortser man då i sådana fall från lagen (1995:575) mot skatteflykt om man är så påläst inom skatterätten? Kan problemet ligga i att för denna lag stadgas det att man inte skall ta hänsyn till en viss rättshandling, där den skatteskyldige har deltagit i, om detta skulle ingå som ett led för ett förfarande som kommer att medföra en väsentlig skatteförmån för den skatteskyldige. Samt för detta att denna skatteförmån kan antas vara huvudorsaken för handlingen. Jämte detta följer kravet att även en taxering på grundval av förfarings sättet kommer att strida mot lagstiftningens syfte. Det tycks bli en krystad diskussion om man väljer att övertolka legalitetsprincipen och bortse från väsentliga delar av lag (1995:575) mot skatteflykt och lagrummet 2 §. Eller kontra detta skulle detta vara legitima transaktioner för företagets bokföring och därmed ett oskyldigt skattefel? Men varför i sådana fall lämnade man inte in en förfrågan om ett förhandsbesked för dessa aktuella transaktioner. Vad det någon eller någonting som inte uthärdade att få solljus på sig hos och eller omkring bolagen Nordic Capital och IK Invest?

Man skall inte vara naiv inför detta och tro något annat än att både Nordic Capital och IK Invest har varit mycket duktiga och slipade företag inom sin branschdisciplin. Allt har varit planerat in i den minsta detalj med duktiga riskkapitalaktörer tillsammans med fingertopp känsla från lika duktiga advokater. Det vill säga ekonomin, avtalen, företagsstrukturerna och affärsplanerna har varit planerat och granskat från början till slutet innan dessa sattes i funktion. Hela branschen går ut på och det är deras huvudsyfte att tjäna så mycket pengar som möjligt och skatta sedan i minsta möjliga mån för detta. Detta är ingen verksamhet för ett humanitärt skådespel utan ett spel för riskkapitalet som skall växa till maximum och på så sätt generera vinster åt sina ägare och investerare. För att kunna uppnå detta mål så måste man både vidga på redovisningsstandarderna IAS 18 och hitta luckor som kryphåll i skattelagstiftningen. Detta är staten medveten om genom bland annat att argumenterar för ett avskaffande av det materiella sambandet i skatterätten. Eftersom vi kan se att de största bolagen har eller håller på att utvecklas i enlighet med de principer som avskiljer sig från dem som har gällt inom beskattningsrätten; samt som bedöms ge godtagbara konsekvenser i relation till exempel skatteförmågeprincipen. Detta innebär då att man begränsar utsikten att låta rättstillämpningen för beskattningsrätten komma att påverkas av redovisningen. Det som vi har kunnat lära och förstå, i denna magisteruppsats, är det att det handlar om två separata ekonomiska system: redovisningssystemet kontra beskattningssystem. Dessa båda system uppbär var för sig sitt egna regelverk som skall tillämpas på respektive område som

det är ämnade för. Men problemet med två separata system är det att de inte vill gifta sig fullt ut med varandra. Det har visat sig under arbetets gång att det har saknats en bro mellan de två aktuella systemen. Detta har i sin tur bidragit till att försvåra en synkronisering mellan de två regelverken som befinner sig på var sin sida i respektive system. Riskkapitalbolagen har här förstått att det finns stora belopp att vinna på att det existerar två system som inte är synkroniserade fullt ut med varandra. Därför råder det olika försök från riskkapitalbolagen att ömse att kunna kringgå systemen och ömse att försöka spela ut de två systemen mot varandra. Riskkapitalbolagen har exempelvis byggt upp avancerade företagsstrukturer med tillhörande tvivelaktiga affärsavtal. Detta visar att det finns betydande betänkligheter, inte bara för Nordic Capital och IK Invest, kring riskkapitalbolagen och deras carried interest.

Redovisningens principer för detta kommer på skam och beskattningsrätten omkullkastas genom att de två system inte riktigt vill mötas där det bord för att kunna tillsammans göra störst möjliga nytta som det var tänkt. Därför skulle det inte bara vara önskvärt utan även av stor betydelse om de kommande domarna för dessa två riskkapitalbolagen kunde bringa en klarhet för vad som skall gälla för redovisningen och det beskattningsrättsliga problemet carried interest. Med andra ord att vi får en prejudicerande dom som håller sig ända upp till högsta rättsinstans. Exempelvis när det gällde rättsfallet Prosolvias visade det sig i det ärendet att en länk mellan branschorganisationernas och den gällande lagstiftningen saknades. Av detta hade det varit högst önskvärt, men så blev det inte, att rättsfallet Prosolvias skulle ha fått ett prejudicerande domstolsutfall till stöd för den gällande redovisning standarden.

Men är detta verkligen uttömmande för vad som är problemet med carried interest; det vill säga att det existerar två separata ekonomiska system: ett för redovisningen och ett annat för beskattningen? Man skall nog vara försiktig med att ha denna fundamentala ståndpunkt och istället se det som en internkonflikt av en helt ny abstrakt helhet som består av tre separata system istället. Med andra ord så måste man för sitt arbete med problemlösningar arbeta utifrån ett samhällssystem, ett redovisningssystem och ett beskattningssystem; för att förstå komplexiteten kring exempelvis ekonomiska frågeställningar så som carried interest. Jag menar för detta att samhällssystemet är det ursprungliga systemet där helheten av samhället verkar i. Till detta samhällssystem tillför man ytterligare två separata system; det vill säga redovisningssystemet och beskattningssystemet. Dessa tre system var för sig är ämnade att fungera obehindrat med varandra och skall inte vara varandras motpoler i något avseende.

Det enskilda systemet måste först och främst internt uppnå en stabilitet ifråga om funktionalitet, samarbete och acceptans. Med detta menas att användarna i det enskilda systemet tar till sig reglerna i sin helhet som det är skrivna och tänkta att användas. Något utrymme för aktiviteter som inte är principfast och eller lojalt för det egna regelsystemet måste elimineras och förkastas omgående. Det är först när samtliga separata system uppnår stabilitet och kontinuitet internt som man är mogen att finna hållbara problemlösningar externt. Detta genom att använda den konsensus som man har implementerat i form av funktionalitet, samarbete och acceptans för det egna systemet. Detta kan man nu använda för att börja söka kontaktytor med andra stabila system för att försöka närma varandras regelsystem och göra dem faktiskt och praktiskt komparativa. Utan intern och extern konsensus i och mellan systemen kommer det bli vanskligt att ändra och eller bygga på med nya regler som fungerar ihop. Är detta påstående och del förklaring allt för abstrakt som i sin tur inte har någonting att göra med den praktiska reala verkligheten där externredovisningens huvudarbetsområde är? Svaret på den frågan är givetvis nej att så är det inte. De facto är att redovisningssystemet och beskattningssystemet måste än mer disambiguera gentemot

varandra än vad de har gjorts hittills. Det bör med andra ord endast, önskvärt, finnas en lösning på ett systemspecifikt problem som rör redovisningen och beskattningen. Med andra ord så måste man avlägsna och förebygga tvetydigheter som finns och uppstår mellan systemen. Det bör inte gå att spela ut eller neutralisera ett system mot något annat. Inför detta skulle det vara önskvärt att man arbetar med att dessa två ekonomiska system uppnår en affinitet med det tredje systemet som utgörs av samhällssystemet. Hur en samhörighet skall uppnås kan vara en lämplig fråga att överlämna åt EU-länderna. Där de tre nämnda systemen sedan kan verka i en harmonisk symbios med varandra.

Detta är viktigt efter det som hände i Rättsfallet Prosolvia. Här kunde man obstruera redovisningssystemet genom att föregå en intäkt som man inte hade uppnått genom olika bolagskonstruktioner. På så sätt kunde man manövrera ut redovisningsstandardens syfte. Medan i Nordic Capital och IK Invest föregicks obstruktionen genom att man manipulerade redovisningssystemet med avancerade bolagskonstruktioner och affärsavtalskonstruktioner. Detta möjliggjordes när man började kombinera beskattningsrättens svagheter med externredovisningens möjligheter eller tvärtom om man så önskar. Med andra ord så gjordes en omskrivning av verkligheten som hade till uppgift att omvandla inkomst av tjänst till inkomst av kapital.

Vad vi nu har kunnat lära oss av detta är att statsmakten och den rådande skattepolitiken har sänt sitt rättsvårdande organ för att syna carried interest åt dem. Detta eftersom det med all tydlighet framgår av Skatteverket har trätt in för att sätta ner foten på statsmaktens begäran. Statsmakten delar inte riskkapitalbolagens uppfattning om hur man skall i praktiken hantera carried interest i förhållande till externredovisningen. Detta eftersom Skatteverket har upptäckt åt sin uppdragsgivare att den nuvarande hanteringen från riskkapitalbolagen av deras carried interest ger allvarliga konsekvenser inom och för beskattningsrätten. Här drar överheten en tydlig gräns för vad de kan acceptera och som de kan se som ett sunt bolagsklimat. En önskan finns från Skatteverket att de två pilotfallen, Nordic Capital och IK Invest, kommer att ge ett rättsligt utslag som kan hålla ända upp i högsta rättsliga instans. Detta skulle leda till stora vinster för stadskassan men även en självsanering och reglering inom riskkapitalbranschen. Kanske kan EU bygga ett system där redovisningssystemet och beskattningssystemet blir mer enhetliga. Eller till och med ett enda ekonomiskt system att följa och som skulle vara förenligt med det allmänna samhällssystemet. Via EU kanske det inte bara skulle vara lättare att disambiguera två enskilda ekonomiska system: redovisningen och beskattningen. För att härifrån försöka bygga upp en affinitet mellan samhällssystemet och de två ekonomiska systemen som tycks saknas. Det är viktigt att systemen kommer i symbios med varandra och som skulle klara av att skapa ett helt nytt enhetligt system. Ett nytt system skulle behöva utvecklas med så få kompromisser och ett lappande som möjligt; det vill säga motsatsen till dagens svenska beskattnings system.

Samtidigt med denna lärdom skall vi vara högst medvetna om att det ligger i allas intresse av att ha en fungerande externredovisning. Externredovisningen är en av huvudnycklarna till en ordnad ekonomi; och då inte bara för ett bolag utan även för en nation och EU i sin helhet. Men denna huvudnyckel, externredovisningen, tar oss långt utanför våra egna gränser. För vi önskar oss så även att vår omvärld skall vara stabil; och detta för att det gynnar inte bara oss själva utan även andra människor och deras grannar som finns på andra sidan av den egna gränsen.

Är detta långsökt att tala om externredovisningen som en av de viktigaste huvudnycklarna för ekonomin? Absolut inte, som exempel kan vi ta Sverige som är ett av de 27 EU-länderna som

tillsammans varje år förlorar tusen miljarder euro, enligt EU-kommissionen, via ekonomisk oegentlighet och avancerad skatteplanering. Detta utgör i sin tur grundproblematiken för vad rättsfallet Prosolvia och frågorna kring carried interest, i riskkapitalbolagen Nordic Capital och IK Invest, i själva verket handlar om. Det är i denna kontext som Skatteverket har börjat agera mot hur externredovisningen har kommit att användas i kombination med avancerade bolagskonstruktioner och skatteplanering. Som en jämförelse kan nämnas att de 27 EU-länderna går miste om skatteintäkter som motsvarar hela EU:s budget för budgetperioden år 2014-2020. Denna problematik är den svenska regeringen och Skatteverket medvetna om och har spardirektivet från år 2005 i sitt minne. Spardirektivet från år 2005 går ut på att banker måste lämna ut information om bankkunders ränteinkomster till deras hemländer. Tyvärr så ingår inte inom ramen för detta direktiv; kapitalvinster och eller andra sorter av inkomster. Men vi kan nog förvänta oss att EU-kommissionen har som sitt önskemål att kunna lägga till även dessa inkomster som saknas och då inom ramen för det redan existerande spardirektivet som är från år 2005. Men samtidigt med detta existerar det inget hinder för att Skatteverket skulle kunna agera preventivt inom beskattningsrätten. Detta gällande de ärenden som slår hårt exempelvis mot hur hanteringen av redovisningsfrågor skall skötas och sedan återges för externredovisningen.

Bolagsskatten i Sverige ger till de offentliga finanserna varje år cirka hundra miljarder kronor och det är här som riskkapitalbolagen missgynnar de bolag som väljer att betala in sina skatter enligt det gällande regelverket. För detta kan vi läsa in att inom samhällssystemet kommer det att handla om en rättvisefråga. Människor måste känna en affinitet till det samhället där de lever och verkar i. Det vill säga en samhörighet med ett samhällssystem och ett beskattningssystem som både är förståligt och rättvist på samma gång. Men det finns betydande svårigheter med tankesättet och med en sådan intention. Detta eftersom det finns element som inte bara missgynnar utan även utgör en obstruktion för externredovisningen. Eftersom vi har två separata system kommer även grundproblemen att dyka upp här; det vill säga mellan redovisningssystemet och beskattningssystemet.

Vi försöker skapa ett redovisningssystem som är så harmoniskt och enhetligt som möjligt. Detta via exempelvis IFRS och som skall gälla i alla nationalstater under vissa kriterier. Men det andra systemet, beskattningssystemet, är inte lika fullt harmoniserat eller enhetligt sett till de enskilda EU-ländernas skattelagstiftning. Här har vi inga gemensamma regler alls eller endast ringa sådan som rör reglerna för skattelagstiftningen. Här står externredovisningen mot beskattningen och tvärt om och systemen vill inte komma i symbios fullt ut inom den Europeiska unionen. Man kan här därför fråga sig varför de 27 EU-länderna inte önskar disambiguera, redovisningssystemet och beskattningssystemet; så att de system specifika problem som uppstår dem emellan inte skulle kunna utnyttjas för skatteflykt. Vad är det som skrämmer med ett system som har problemlösningen i sig det vill säga; att det endast skulle finnas en lösning för en uppkommen fråga inom externredovisningen och eller beskattningen. Ett bra exempel på detta är problemkopplingen mellan externredovisningen, beskattningen och carried interest d.v.s. att det inte finns ett system som är entydiga gentemot det andra systemet. Argumentet från EU-länderna i dessa frågor är: att skatten skall bevaras på en nationell nivå p.g.a. den nationell kompetens som finns i varje enskilt medlemsland inom EU. Men detta låter inte trovärdigt. Detta eftersom EU har kunnat exempelvis anta IFRS, International Financial Reporting Standards, samt med detta att de 27 EU-länderna klarar av att applicera standarden i sina respektive nationalstater.

Det kan och finns många orsaker till varför en enskild nationalstat vill eller vill inte ha starkare regler kring externredovisningen och som är starkare kopplad till beskattningen.

Detta innebär då i princip att redovisnings regler inte kommer att bli starkare än vad landets regering kommer att vilja gör dem till. Underförstått att man skulle behöva utöva en nödvändig efterkontroll för att få en acceptabel åtländnad av ett regelverk som skulle kunna fungera väl i praktiken; om man verkligen önskar vara seriös i denna fråga. Hur man än vrider och vänder på carried interest frågan i denna magisteruppsatts så kommer riskkapitalbolagen att utgöra ett seriöst alternativ till börsen. Detta innebär att riskkapitalbolagen både tar marknadsandelar och minskar omsättningen från börsen. Är detta positivt eller negativt beror förstås på från vems perspektiv man ser. Men detta kan vara en av orsakerna till att man bromsar utvecklingen mot att få tillstånd en enhetlig skattelagstiftning inom EU. Många förespråkare anser även i frågan att riskkapitalbolagen är ett bra alternativ till exempelvis till bankerna. Kanske är det ett ökat tryck på bankerna i Andorra, Liechtenstein, Luxemburg, Monaco, San Marino, Schweiz och Österrike; att få tillstånd ett informationsutbyte dem emellan och EU-länderna, som i sin tur gör att riskkapitalbranschen tar andelar från både börsen och bankerna. De nämnda ländernas banker har länge fungerat som ett skydd åt både privatpersoner och kapital som vare sig har önskat sig insyn och eller offentlighet.

Underförstått med detta så kan det finnas olika aktörer och intressenter på riskkapitalmarknaden som har fortsatt intresse av att möjligheten till kapital hålls öppen via en bakdörr. Detta på samma sätt som banksekretessen i vissa länder har kunnat erbjuda sina kapitalstarka kunder en bakdörr för kapitalet. En del länders regeringar kan med detta ha ett intresse av att se mellanfingrarna. Detta exempelvis inför en stark ekonomisk depression som har slagit rot i landet. För i en sådan situation gäller det att få igång investeringarna och att försöka förhindra konkurser men även att få ner arbetslösheten i landet. Var det investerade kapitalet kommer ifrån och vem som står bakom det blir för ögonblicket inte relevant. Det är i dessa svåra ekonomiska kriser och situationer som det kan vara intressant för ett land att ha beskattningsverket i sina egna händer. Detta för att kunna göra det intressant för riskkapitalbolag att investera i det egna krisdrabbade landet. Men var är moralen och etiken och finns dessa överhuvudtaget i liknande situationer? Men med EU och Bryssels byråkrati och insyn skulle detta med all sannolikhet bli en mycket svårare manöver för ett EU-land att kunna planera sin ekonomi utifrån dessa kriterier; och än svårare att genomdriva denna ekonomi i praktiken.

I detta ser vi igen hur redovisningssystemet blir ett offer för obstruktion på grund av ett annat system som inte vill finna sig till rätta. Samhällssystemet, redovisningssystemet och beskattningssystemet; dessa kommer inte klarar av att få en acceptans av sina användare och än mindre kunna komma i en symbios med varandra. Exempelvis på en negativ inverkan på själva systemet och samtidigt en negativ påverkan på användarna; är de grekiska politikernas bort gömda pengar på olika utländska bank konton. Varför skall det lilla aktiebolaget som går på knäna göra sin redovisning så korrekt som möjligt för att sedan betala full skatt för detta? Eller som ett annat negativt exempel är den fransk budgetminister, Jérôme Cahuzac, som försökte lura skattemyndigheterna på 600 000 € genom att undanhålla detta på ett Schweiziskt bankkonto. Hur förklarar och motiverar man detta för exempelvis de lantbrukare som har ofördelaktiga avtalsvillkor och som slår i sin tur hårt mot den egna verksamheten; efter en sådan ekonomisk aktivitet från en makthavare på högsta nivå. Dessutom är lantbrukarna till skillnad från politiker avhängiga av vädret och som därtill står helt utanför deras kontroll. Men kontra detta så ligger moralen och etiken i exempelvis politikerns egna händer och som de kan kontrollera fullt ut själva. Politiker kan med andra ord välja att arbeta och följa under hela sin mandatperiod att upprätthålla en helt klanderfri etik och moral; och detta även när det är som minst sannolikhet att de skulle bli upptäckta för oegentligheter. Men här väljer politiker,

har det visat sig, att inte göra detta vare sig ärligt eller rent i jämförelse med lantbrukaren som lider i det tysta och väljer att arbeta vidare i väntan på bättre tider.

Varför skulle medborgarna vara lojala mot ett system, ett land och eller en union om de högsta ansvariga agerar mer eller mindre kriminellt? Det är därför som sådana frågor som författaren Roberto Saviano ställer sig, som EU och andra enskilda länder bör ställa sig: var kommer pengarna ifrån och vem är det som står bakom investeringarna? Med andra ord behövs samma transparens som har saknats och saknas hos väldigt många banker. Men även så en stor försiktighet när det gäller riskkapitalbolagens carried interest och det kapital som investeras. Detta eftersom beskattningen har kommit att påverka externredovisningen på ett negativt sätt genom att det har öppnats upp incitament för att redovisa mot redovisningens syfte och detta för att kunna kring gå sin skatteplikt.

Men man skall även vara väldigt observant på att genom riskkapitalbolagen, och carried interest, kan olika intressenter komma att använda externredovisningen som ett instrument för att få in kapital från tidigare grov kriminell verksamhet och på så sätt kunna omvandla kapitalet till ett så kallat legitimt och vitt kapital. Externredovisningen kommer ofrivilligt att utgöra ett verktyg som ett led i att tvätta kapital från okänd ekonomisk härkomst och okända verkliga ägare till kapitalet. I slutändan så är det åter externredovisningen som blir lidande eftersom redovisningen inte avbildar den ekonomisk verklighet som den är ämnad för. Detta gör i sin tur att användarna av de ekonomiska rapporterna skulle kunna starkt ifråga sätta dess verkliga värde som ett beslutsunderlag.

Om man tar exempelvis Sverige och Tyskland som har en stark koppling mellan sitt beskattningssystem och redovisningssystem så innebär detta att stor skattehänsyn kommer att ligga till grund för hur beloppen kommer att redovisas i bolagens resultaträkningar. Detta eftersom beloppen kommer att utgöra det beskattningsbara resultatet. Detta kontra exempelvis Nederländerna och USA där man istället arbetar med ett beskattningssystem och redovisningssystem som har frikopplats från varandra istället. Det vill säga beskattningssystemet kommer inte att ha på samma sätt en inverkan på det resultat som räknas fram i resultaträkningen.

Man har med detta uppnått en mer självständig som en mer oberoende redovisning i förhållande till beskattningssystemet och det resultat som skall beskattas. Härifrån producerar bolagen istället, i jämförelse med Sverige och Tyskland, en helt självständig redovisning som kommer att utgöra underlag för bolagens beskattning. Med andra ord så blir beskattningssystemet mindre obstruktivt gentemot redovisningssystemet där man har en frikoppling mellan själva redovisningen och beskattningen. Det är just denna ekonomiska mekanism som vi kan se inverkar på riskkapitalbolagen och deras arbete kring carried interest och som kan utläsas på själva redovisningsstandarden IAS 18.

I detta vilar vikten av att ha en förståelse för hur redovisningen kommer att påverkas i ett samhällssystem där man har valt en redovisning som är kopplad till själva beskattningen; kontra detta en frikoppling mellan redovisningens resultat och beskattningen. För olikheterna i effekterna mellan att ha en koppling kontra frikoppling till beskattningen i förhållande till redovisningen utgör den harmonisering som man måste vara medveten om för att kunna göra en hållbar sådan mellan EU staterna. Här kommer redovisningsstandarden IAS 18 att vara central för varje harmonisering och lösning inom EU. Detta skulle inte bara vara önskvärt utan kanske även ett nödvändigt ont med en mer effektiv och aktiv insnävning med arbetet med harmoniserings processer inom EU men även så mellan

EU och USA. Detta för att kunna uppnå effektiva som gemensamma redovisningsregler som är mer tidsenliga och effektiva.

Det viktigaste är att harmoniseringen av redovisningssystemet i förhållande till beskattningssystemet faller ut i en relevant som ett hållbart system för redovisningen och den samlade redovisningsstandarden. Därför är det viktigt för detta att ha en förståelse för redovisningssystemet och vad en harmonisering skulle kunna bära med sig i fråga om olika effekter. Detta eftersom det kommer att vara nödvändigt att kunna vara verkningsfull i själva implementeringsmomenten men även så att kunna verka effektivt i ett preventivt syfte när en förnyelse skulle kunna bli aktuell.

Men med en enhetlig skattelagstiftning inom EU så skulle det sannolikt också kunna bidra till en positiv utveckling för externredovisningen som skulle stärkas. Det skulle med andra ord, förhoppningsvis, inte finnas ett incitament för en avancerad skatteplanering med lika avancerade bolagskonstruktioner för att kunna undkomma skatten. Som i sin tur skulle kunna leda till att man bättre redovisade sina periodiseringar, utgifter och inkomster, på ett korrekt sätt och därmed få en korrekt utförd externredovisning utan en oönskad diskrepans. Detta är även externredovisningens syfte och slutmål.

Min intention, med denna magisteruppsats, har varit att förlänga och bredda den tidigare kandidatuppsatsen som jag skrev ihop med min medförfattare. Detta nu genom att belysa standarden IAS 18 jämte några av de allvarliga problemen som kan uppstå i praktiken när man arbetar både med standarden och också revision. Man kan uttolka både för kandidatuppsatsen som för magisteruppsatsen hur viktigt det är med god redovisningssed. Men även att revisorerna genomför en företagsrevision fullt ut i enlighet med gällande revisionsstandard och den gällande lagstiftningen.

Min övertygelse har hela tiden varit den att arbetet och slutsatserna med kandidatuppsatsen, "Rättsfallet Prosolvias –Är revisorsuppdraget rättssäkert för bolagets intressenter?" har varit fullständigt korrekta. Men att meningsmotståndarna för detta har pekat på att det inte finns någon juridisk substans eller grund som klart och tydligt styrker detta. Det vill säga den argumentation och de slutsatser som jag, som en av författarna till den aktuella kandidatuppsatsen, argumenterade för och kunde göra för vårt arbete. Men efter Hovrättens dom den 15 augusti 2013 i Prosolvias målet, faller allt på sin plats. Arbetet med att belysa ett allvarligt problem samt de gjorda slutsatserna för kandidatuppsatsen får nu full juridisk legitimitet. Med andra ord så har vårt arbete styrkts och bekräftats men även fått ett erkännande i efterhand genom denna Hovrättsdom i Prosolvias målet.

Meningsmotståndarna till Hovrättens dom i Prosolvias målet menar nu för sin argumentation att man kommer att riskera att få en ansvarsförskjutning som kommer att leda till att revisorernas yrkesroll kommer att bli allt för riskabelt. Denna argumentation kan snarare komma att provocera allmänheten om man från revisionsbranschen vidhåller denna ståndpunkt. En provokation som istället kan komma att få en motsatt effekt på revisionsbranschen och revisorer. Förtroendet för revisionsbranschen och revisorn kan nu än mer komma att undermineras genom att förtroendet späds ut med olika ekonomiska skandaler som kan uppstå i framtiden.

Revisionsbranschen med sina revisorer skulle kunna komma att ses som något oseriöst och i värsta fall som en oönskad yrkeskår. Om detta skulle inträffa skulle skadorna för revisionsbranschen bli oöverskådliga. Detta inte bara med avseende på ekonomiska termer

utan även på de lika betydelsefulla värdena som finns att hitta i de abstrakta termerna. Exempelvis skulle det kunna vara förtroendet, attityder samt viljan att anlita en revisor.

Lika olyckligt för revisionsbranschen kan argumentationen komma att bli att det är styrelsen som är den ytterst ansvarige för redovisningen. Detta argument riskerar endast att riva upp och spä på ytterligare negativitet till de redan nu negativa känslor som finns bland allmänheten beträffande revisorer. Detta skulle snabbt kunna utvecklas till en allmän uppfattning att revisionsbranschen är endast ute efter snabba och enkla pengar utan något som helst juridiskt ansvar. Detta skulle kunna även, vare sig man vill eller inte, sammankopplas av den breda allmänheten som uppstår kunskaper om beskattningsrätten och de 3:12- regler som bland annat revisorerna begagnar sig av.

Med andra ord det regelverk som styr beskattningen för ägare av fåmansbolag. Regelverket har till syfte att förhindra att inkomsterna som ägaren av ett fåmansbolag och som relateras till dennes arbetsinsatser, som är inkomstslaget inkomst av tjänst, definieras som en sådan inkomst. Istället kommer dessa att beskattningsmässigt att transformeras över till en inkomst men då istället i inkomstslaget kapital. Därmed uppnår man en beskattning som är lägre. Detta eftersom kapitalinkomster har en lägre beskattning än själva kommunalskatten. Man kommer även undan den statliga skattesatsen med dessa regler. Detta gör att man har kunnat undvika höga marginalskatter på flera procentenheter jämfört med andra yrkesgruppers möjlighet till att begagna sig av detta i sina deklarationer. Detta kan vara ett riskområde och en grovgrund för både misstro och negativitet från den breda allmänhetens sida som kan komma att riktas både mot revisorerna och också revisionsbranschen i stort.

Det ligger i revisionsbranschens intresse att välja in företrädare för samtliga av sina branschorganisationer som kan vara sakliga och kapabla att ta till sig allvarlig kritik som att möta upp för framtida problem med tillhörande lösningar för externredovisningen. Mindre lyckat är det då att ha medarbetare som bara för sakens skull går i konfrontation med allt och alla om det som rör revisionsbranschen. Detta medför endast en kortsiktig lösning och vinst på något mycket större som skall befästa olika värden och hållbarhet i framtiden; för exempelvis olika användare av revisionsmaterial och så även bolagens olika intressenter. Men även revisionsbranschen i sin helhet tillsammans med sina revisorer måste här sträva efter en långsiktig utveckling som fortlevnad. Därför behöver man närma sig Hovrättens dom i Prosolvias målet med stor ödmjukhet och försiktighet. Man skall här fråga sig själv vad som egentligen hände och vad var det som gick fel? Men även i denna situation tillåta andra ställa samma fråga för att här försöka kunna lyssna in ett ärligt som objektiva svar. Vad var det som gick fel och vad det som hände? För ingen inom externredovisningen har något att vinna på att skapa intern osämja bland yrkesfolk för branschen och än mindre extern misstro för revisionsbranschen ute bland en bredallmänhet.

8 Slutsats

Slutsatsen för denna magisteruppsats kommer att bli att redovisningsstandarden IAS 18 undermineras av carried interest eftersom denna är uppbyggt på ett sådant sätt att utdelning kommer att stå i strid med samtliga fyra punkter i den svenska generalklausulen. Generalklausulen som är lag (1995:575) mot skatteflykt med sitt lagrum 2 §. Samt att man försöker åberopa en övertolkning som går emot legalitetsprincipens andemening. Vidare kan man dra slutsatsen att det föreligger en inbyggd riskmekanism mellan beskattningsrätten och statens fiskala intresse om inte IAS 18 efterlevs. Detta eftersom mellan beskattningsrätten och statens fiskala intressen står IAS 18 som en viktig komponent när både bolagen som staten ser

om sina egna ekonomiska intressen. Undergrävs denna av en försvagad etik som moral hos företagarna kommer detta i sin tur påverka i längden den enskildes medborgares attityd i positiv eller negativ riktning för en vilja att upprätthålla ett fungerande skattesystem. I detta ligger själva riskmekanismen som staten måste lära sig att tämja för sitt fiskala intresse skull. Men även den slutsatsen att det kan uppstå incitament för skatteflykt hos riskkapitalbolag rörande skattelagstiftningen. Detta eftersom man vill reducera sina skatter med så mycket som möjligt och detta med metoder som ligger långt utanför gråzonen för det legitima för skatterätten och redovisningsstandarden IAS. Man skulle i princip inte alls behöva tänka på att lämna in ett förhandsbesked; om det råder risk för en skatteflykt. För svaret är givet genom den svenska generalklausulen som utgörs av lag (1995:575) mot skatteflykt och lagrummet 2 §. Därför faller även här legalitetsprincipen och kommer inte att kunna åberopad eftersom andemening villar på helt andra grunder för denna princip. Detta är med allra största sannolikhet även alla inblandade i Nordic Capital och IK Invest medvetna om och har stor kunskap om.

Rättsfallen Nordic Capital och IK Invest kommer med all sannolikhet att få stora konsekvenser både för verksamheten som på var sätt som riskkapitalbolagen kommer att bedriva dessa på i framtiden. Detta efter det att förvaltningsrätten har beslutat att den så kallade carried interest som faller ut när riskkapitalfondernas avkastning kommer att överstiga 13 procent per år skall klassificeras som en lön och inte som inkomst av kapital. Tretton procent kommer med andra ord att vara den springande punkten för beskattningsrätten och därmed för riskkapitalsbolagens framtida verksamhet som planering. Med denna dom så hoppas man från skattemyndighetens sida att det skall komma tillstånd en frivillig självsanering från riskkapitalbranschens sida. Eftersom både Nordic Capital och IK Invest har varit de två bolagen som analogt som synkroniserat ingått i Skatteverkets revision av ett tiotal andra riskkapitalföretag och dessa två har varit de första att bli rättsligt prövade. Komplexiteten och otydligheten kommer inte längre att utgöra en osäkerhetsfaktor vare sig för standarden IAS 18 som för beskattningsrätten. Därmed kommer det att även följa en betydande rättsligförstärkning för standarden IAS 18 och dess efterlevande av standarden. Med den rättsliga förstärkningen av IAS 18, genom domen för rättsfallet Nordic Capital, tydliggörs det än bättre vad denna standards syfte, tillämpningsområde samt vad dess definition innebär. Det vill säga externredovisningen kan luta sig mot denna dom och hävda vad som skall gälla för inkomstredovisningen och därmed IAS 18 för inkomstområdet carried interest. Detta underförstått att domen kommer att stå sig hela vägen till den sista rättsinstansen.

8.1 Förslag till fortsatt forskning

Denna uppsats har främst bidragit med att klargöra att problematiken kring redovisningsstandarden IAS 18 inte endast är bundet till själva redovisningssystemet. Utan att själva problematiken för hur människor kommer tolka, påverkas och applicera den berörda standarden tangerar och vilar på sammankopplingar med ytterligare två och avgörande system. Användarna av en redovisningsstandard kommer därför att ta intryck och påverkas inför sina handlingar av den nationella beskattningsrätten, det vill säga beskattningssystemet, och som är det legitima systemet för varje enskild nations fiskala överhöghet. Därtill kommer det mer abstrakta samhällssystemet med ett varierande samhällsklimat för respektive samhälle och nation. Detta beroende på i vilken nation som när och var användaren kommer att befinna sig i inför den aktuella handlingen rörande externredovisningen. Detta system kommer nu att vara en kooperativ del för både redovisningssystemet och beskattningssystemet. Dessa tre system utgör tillsammans grunden för hur redovisningsstandarden kommer att fungera i

praktiken och har därmed en direkt koppling för hur användaren kommer att tolka, påverkas och applicera gällande rätt för externredovisningen och den berörda standarden IAS 18.

Därav vore det naturligt att fördjupa vidare forskning till vad som skulle behövas för att göra intäktsredovisningen stabilare så att man skulle kunna reducera företagens justeringar för sina finansiella rapporter. Jag menar att det är inte bara företagsskandalen Prosolvias som detta har varit högst aktuellt för utan även så att detta har visat sig vara nödvändigt för riskkapitalbolagen Nordic Capital och IK Invest. Men även förslagsvis att man tittar på den av Skatteverket genomförda skatterevision gälland riskkapitalbolagen och deras carried interest. Detta i sin tur genom att granska de val av bolag som Skatteverket har gjort och på vilka kriterium som har varit gällande inför detta. Det skulle även vara intressant att se på möjligheten att skapa ett enhetligt system som implementerar som sin slutliga lösning hanteringen av tre enskilda system; redovisningen, lagstiftningen och beskattningen. Skulle ett sådant nytt enhetligt system omöjliggöra att man kunde nyttja sig av avancerade bolagskonstruktioner och lika avancerade affärsavtal för att komma åt exempelvis carried interest? Om en sådan möjlighet försvann med ett nytt enhetligt system; skulle detta då i sin tur leda till att bolagens ekonomiska verksamhet blev mer transparanta och därmed även att den ekonomiska brottsligheten skulle minska i samma utsträckning?

8.2 Postum för Nordic Capital och Prosolvias

Den 6 december 2012 meddelar förvaltningsrätten sin dom i skattemålet för Nordic Capital enligt SvD Näringsliv. Förvaltningsrätten har beslutat att den så kallade carried interest som faller ut när riskkapitalfondernas avkastning kommer att överstiga 13 procent per år skall klassificeras som en lön och inte som inkomst av kapital. Beslutet innebär att skatten på vinstdelning skall höjas från 25 procent som är den skattesats för inkomstslaget kapital till 56 procent det vill säga den skattesats som är för den statlig inkomstskatt för löner. Till detta skall även rådgivningsbolagen betala in arbetsgivareavgifter för intäkter. Detta kommer att resultera i sin helhet att den slutliga skatten kommer att hamna på 70 procent. Nordic Capital skall med andra ord betala enligt resultatet av förvaltningsdomstolens beslut 672 miljoner kronor samt en straffavgift på 30 miljoner kronor för oriktiga uppgifter. Detta skattemål kan komma att fortsätta i kammarrätten som Högsta förvaltningsrätten innan en slutgiltig dom kan komma i ärendet.

Den 15 augusti 2013 meddelar Hovrätten för Västra Sverige i sitt pressmeddelande att de dömer ut ett skadestånd i tvisten mellan Prosolvias konkursbo och revisorerna.

Hovrättens motivering är enligt följande: ”Hovrätten anser, liksom tingsrätten, att redovisningen i Prosolvias 1997 stred mot god redovisningssed samt att revisionen av redovisningen och förvaltningen var vårdslös. Hovrätten anser vidare att det finns ett tillräckligt samband mellan den vårdslösa revisionen och den skada som Prosolviabolagen drabbades av, samt att revisionsbolaget och den huvudansvarige revisorn därför ska betala skadestånd till Prosolvias konkursbo.”

Hovrätten för Västra Sverige reflekterar och resonerar kring det viktiga och avgörande orsakssambandet som var det central i tingsrättens dom för Prosolvias målet enligt följande: ”när det gäller det påstådda orsakssambandet ansåg tingsrätten att revisorernas oaktsamhet i någon mån fick anses ha orsakat den skada som uppkom genom konkursen och att den oaktsamma revisionen var en av flera orsaker till konkursen. Eftersom denna orsak inte framstod som klart mera sannolik än de alternativa förklaringar som revisorerna gjort gällande

fann tingsrätten att det inte förelåg ett skadeståndgrundande orsakssamband mellan den oaktsamma revisionen och skadan.”

Efter detta gör Hovrätten en diametral bedömning av tingsrättens dom om det påstådda orsakssambandet. Rätten skriver följande i sin dom att de: ”anser i linje med konkursboets talan att den negativa medierapporteringen kring Prosolvias under våren 1998 till största del handlade om de felaktigheter och oklarheter i redovisningen som revisorerna borde ha invänt mot.” Hovrätten gör den bedömningen om rapporteringen kring Prosolvias att ”den kritiska medierapporteringen hade uteblivit om revisorerna hade utfört revisionen på ett aktsamt sätt. Medierapporteringen ledde till en förtroendeförlust hos kunder/samarbetspartners och aktiemarknaden.” Hovrätten kopplar samman sannolikheten med vårdslösheten i ett resonemang enligt följande: ”i ett hypotetiskt förlopp – där revisorerna inte varit vårdslösa – är det övervägande sannolikt att kunder/samarbetspartners hade agerat annorlunda, att nyemission kunnat genomföras, att rörelsefinansiering kunnat ordnas samt att Prosolvias inte drabbats av betalningsoförmåga utan överlevt och fortsatt att växa”.

Därför kan Hovrätten för ärendet dra följande slutsats: ”det finns därmed ett tillräckligt orsakssamband mellan revisorernas oaktsamhet och skadan.” Därför meddelar Hovrätten för Västra Sverige för sin dom att: ”den skada som ska ersättas av revisorerna är dels bristen i Prosolviabolagens konkurser, dels förlorade rörelsevärden. Det sammanlagda skadeståndet uppgår till 890 miljoner kr. Det finns inte skäl för jämkning av skadeståndet. Konkursboets rättegångskostnader uppgår till sammanlagt cirka 112 miljoner kr och ska ersättas av revisorerna⁹⁹.” Det vill säga revisionsfirman Öhrlings PWC har dömts att betala till konkursboets fordringsägare och underförstått med detta att domen håller sig då ända upp till Högsta domstolen om och när den överklagas.

---

⁹⁹ www.domstol.se

Källförteckning

Litteratur

Sandgren, Claes. Rättsvetenskap för uppsatsförfattare: ämne, material, metod och argumentation. Stockholm: Norstedts juridik 2006.

Smith, Dag. Redovisningens språk. Lund: Studentlitteratur, 3:e upplagan 2006.

Marton, Jan. Lumsden, Marie. Lundqvist, Pernilla. Pettersson, Anna Karin. Rimmel, Gunnar. IFRS-I teori och praktik. Stockholm: Bonnier utbildning, 2:a upplagan 2010.

Nilsson, Stellan. Redovisningens normer och normbildare: en nationell och internationell översikt. Lund: Studentlitteratur 2:a (uppdaterade) uppl. 2002.

Mills, Daniel Quinn. Buy, lie, and sell high: how investors lost out on Enron and the Internet bubble. New York: Financial Times Prentice Hall 2002.

McLean, Bethany & Elkind, Peter. The smartest guys in the room: the amazing rise and scandalous fall of Enron. New York: Portfolio 2003.

Schroeder, Richard G; Clark, Myrtle W & Cathey, Jack M. Financial accounting theory and analysis: text readings and cases. Hoboken: John Wiley & Sons Inc, 8:e upplagan, 2005.

FAR:s Samlingsvolym. Redovisning 2012. Stockholm: FAR Akademi 2012.

IFRS-volymen 2012. Stockholm: FAR Akademi 2012.

Nyman, Michael. Lundgren, Jonatan. Lundgren, Rösiö, Carl Christian., Riskkapital: private equity- och venture capital-investeringar, Vällingby: Norstedts Juridik, upplaga 2:1, 2012.

Eriksson Asbjörn., Praktisk beskattningsrätt – Lärobok i inkomstbeskattning, Umeå: Studentlitteratur, 19:e upplagan. 2012.

Per Henrik, Lindblom. Kenneth, Nordback., Svensk Lag, Uppsala: Iustus Förlag AB, 15 upplagan. 2012.

Lodin, Sven-Olof. Lindencrona, Gustaf. Melz, Peter. Silfverberg, Christer. Del 2 Beskattning av inkomst och förmögenhet, Lund: Studentlitteratur, femte upplagan. 1989.

Rosander, Ulrika., Generalklausul mot skatteflykt, Jönköping: ARK tryckaren. 2007

Martinger, Sven., Norstedts Juridiska ordbok- Juridik från A till Ö, Stockholm: Norstedts Förlag. 1989.

Saviano, Roberto., Gomorra, en resa i camorransland, Stockholm: Brombergs förlag. 2008.

Saviano, Roberto., Kom med mig, Stockholm: Brombergs förlag. 2012.

Tidningsartiklar

Henriksson Karin, Enronkrisen sätter fokus på revisorsbranschen, 2002 Svenska Dagbladet.

Wolmesjö Lars Gunnar, Göteborgs Posten, Redovisningen blir en knäckfråga, 14 januari 2004.

Bergkvist S-Å, Nilsson M, Hagbard N och Beyer C, Svensk Skattetidning, 2011, Skatteverkets offensiv mot riskkapitalbranschen, Nr. 4, s. 332-341.

Törnmalm och Zachrisson, *Riskkapitalet hotar fly landet*, Svenska Dagbladet, 25 maj 2012.

Svensk skattetidning, SvSkT 2011:4 sida 314, Skatteplanering, skatteflykt och skattebrott.

Svensk skattetidning, SvSkT 2011:4 sida 332, Skatteverkets offensiv mot riskkapitalbranschen.

Svensk skattetidning, SvSkT 2011:4 sida 342, Skatterättsligt definierade rättsfigurers särställning vid bedömning av verklig innebörd.

Svensk skattetidning, SvSkT 2011:4 sida 356, Ränteavdragsbegränsning i bolagssektorn, några erfarenheter två år senare.

Svensk skattetidning, SvSkT 2011:4 sida 367, Koncernintern upplåning – ett instrument för internationellt skattearbiter.

Svensk skattetidning, SvSkT 2011:4 sida 376, Aktuella reformer för ökad rättssäkerhet i skattefrågor.

Finansdepartementet

Promemoria, Finansdepartementet: Skatte- och tullavdelningen; Beskattning av vissa delägare i riskkapitalfonder, mars 2012

Lagar

Skatteflyktslagen (1995:575)

Bokföringslagen (1999:1078)

Årsredovisningslagen (1995:1554)

Lagen om socialaavgifter (2000:980)

Inkomstskattelag (1999:1229)

Propositioner

Prop. 1996/97:170: Regeringens proposition; reformerad skatteflyktslag.

Prop. 1980/81:17: Regeringens proposition; med förslag till lag mot skatteflykt.

Statens offentliga utredning

SOU 2002:52: Till statsrådet och chefen för finansdepartementet Bosse Ringholm, del 1.

SOU 2008:80: Utredning om sambandet mellan redovisning och beskattningen del 1.

Departementsserie

Ds 2002:57

Skatteverkets material

Skatteverket, SKV 305 utgåva 8 från år 2011;Handledning för sambandet mellan redovisningen och beskattningen, ISBN 978-91-86525-44-6.

Skatteverket, 1 Skatter i ett ekonomiskt och historiskt perspektiv.

Skatteverket, rapport 2008:1, skattefelskarta för Sverige.

Svenska Riskkapitalföreningen

Hemställan från Svenska Riskkapitalföreningen till Finansdepartementet, Dnr: 2011/4819.

Skattenämnden

Omprövningsbeslut 2010-12-21, Dnr: 410 796 528-10/527 m.fl.

Omprövningsbeslut 2011-12-21, Dnr: 410 862 836-11/5271 m.fl.

Svenska rättsfall

Tingsrätten T 3715-01

